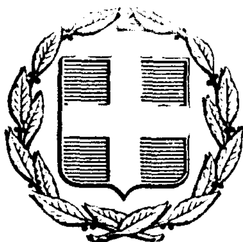

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 14 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1977 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 41

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 542

Περὶ τροποποιήσεως, ἀντικαταστάσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄
ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

"Αρθρον 1.

Καθιέρωσις φορολογικῆς ὑποχρεώσεως ἀνηλίκων τέκνων δι' εἰσόδημά των ἐκ δωρεῶν γενομένων πρὸς ταῦτα παρ' οἱουδήποτε πλὴν τῶν γονέων των καὶ αὔξησις ἀφορολογήτου ποσοῦ δι' ἔνια πρόσωπα.

1. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 «περὶ φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος», ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«3. Ὁμοίως φορολογεῖται κεχωρισμένως καὶ τὸ εἰσόδημα τοῦ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας του τέκνου ἐκ περιουσιακῶν στοιχείων περιελθόντων εἰς αὐτὸ εἴτε ἐκ δωρεᾶς, ἐξαιρέσει τῆς γενομένης ὑπὸ τῶν γονέων αὐτοῦ, εἴτε ἐκ κληρονομίας».

2. Τὸ τρίτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Προκειμένου περὶ α) ἀναπήρων ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν, οἵτινες ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ ἀναπήρου λαμβάνουν σύνταξιν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ἀξιωματικῶν τελούντων εἰς τὴν κατάστασιν ὑπηρεσίας γραφείου συνεπείᾳ πολεμικοῦ τραύματος ἢ νοσήματος, β) θυμάτων πολέμου, γ) τυφλῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τὸ τηρούμενον παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν γενικὸν μητρῷον τυφλῶν καὶ δ) προσώπων παρουσιαζόντων ἀναπηρίαν ἑξήκοντα ἑπτὰ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (67%) καὶ ἄνω ἐκ διανοητικῆς καθυστερήσεως ἢ φυσικῆς ἀναπηρίας, τὸ ἐκπιπτόμενον ὡς ἀφορολόγητον ποσὸν τριπλασιάζεται».

3. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, προστίθεται νέον ἐδάφιον ἔχον ὡς ἀκολούθως:

«Ἐπὶ τῆς περιπτώσεως δ΄ τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ τρίτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου».

4. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«3. Ἐξαιρετικῶς, πέραν τῶν ἐκπτώσεων τῆς παραγράφου 2, ἐκ τοῦ συνολικοῦ εἰσοδήματος τοῦ φορολογουμένου ἐκπίπτεται ποσὸν πεντήκοντα χιλιάδων (50.000) δραχμῶν δι' ἕκαστον ἐκ τῶν συνοικούντων καὶ βαρυνόντων αὐτὸν προσώπων τῶν περιπτώσεων α΄, β΄, γ΄ καὶ δ΄ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω παραγράφου, ἐφ' ὅσον τὰ πρόσωπα ταῦτα παρουσιάζουν ἀναπηρίαν ἑξήκοντα ἑπτὰ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (67%) καὶ ἄνω ἐκ διανοητικῆς καθυστερήσεως ἢ φυσικῆς ἀναπηρίας καὶ δὲν ἔχουν ἴδιον εἰσόδημα ἄνω τῶν ἑβδομήκοντα χιλιάδων (70.000) δραχμῶν ἐτησίως».

5. Ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«5. Ἐὰν ὁ σύζυγος δὲν ἔχῃ ἴδιον εἰσόδημα ἢ τοῦτο εἶναι κατώτερον τοῦ ἀθροίσματος τῶν κατὰ τὰς ἀνωτέρω παραγράφους 1, 2 καὶ 3 ἀφορολογήτων ποσῶν τοῦ ἰδίου καὶ τῶν συνοικούντων καὶ βαρυνόντων αὐτὸν προσώπων, τὸ ἀφορολόγητον ποσὸν ἢ ἡ προκύπτουσα διαφορὰ ἐκπίπτεται ἐκ τοῦ εἰσοδήματος τῆς συζύγου».

6. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1977.

"Αρθρον 2.

Τακτοποίησις τῶν περὶ τοῦ εἰσοδήματος ἐκ γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων διατάξεων.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«2. Αἱ παράγραφοι 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 31 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐν προκειμένῳ».

"Αρθρον 3.

Ἀπαλλαγὴ ἐκ τοῦ φόρου εἰσοδήματος τμήματος ἀποδοχῶν ἐνίων κατηγοριῶν μισθωτῶν.

1. Ἡ περίπτωσις στ΄ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«στ) Ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τῶν μουσουργῶν, ἐκτελεστῶν μουσικῶν ἔργων, καλλιτεχνῶν τῶν κέντρων διασκεδάσεως, χορευτῶν, χορογράφων, σκηνοθετῶν, σκηνογράφων, ἐνδυματολόγων, καλλιτεχνῶν ζωγράφων ἢ γλυπτῶν ἢ σκιτσογράφων ἢ χαρακτῶν, ποσοστὸν πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50%) μέχρι ποσοῦ ἀποδοχῶν διακοσίων χιλιάδων (200.000) δραχμῶν καὶ ποσοστὸν εἴκοσι πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (25%) ἐπὶ τοῦ τμήματος τῶν ἀποδοχῶν ἀπὸ δραχμὰς διακοσίας χιλιάδας μιᾶς (200.001) μέχρι τετρακοσίων χιλιάδων (400.000) δραχμῶν».

2. Εἰς τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, προστίθενται περιπτώσεις η΄ καὶ θ΄, ἔχουσαι ὡς ἀκολούθως:

«η) Ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἠθοποιῶν, ποσοστὸν πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50%) πρὸς κάλυψιν ἐπαγγελματικῶν δαπανῶν.

θ) Ἐκ τῶν κυρίων ἀποδοχῶν τῶν μελῶν τῶν Ἑνώσεων Προσωπικοῦ Ἡμερησίου καὶ Περιοδικοῦ Τύπου καὶ τῶν Ἑνώσεων Τεχνικῶν Ἡμερησίου καὶ Περιοδικοῦ Τύπου, τῶν κτωμένων ἀποκλειστικῶς ἐκ τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός των, ποσοστὸν τριάκοντα πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (35%) μέχρι ποσοῦ ἀποδοχῶν τετρακοσίων χιλιάδων (400.000) δραχμῶν καὶ ποσοστὸν δέκα ἑπτὰ καὶ ἥμισυ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (17,50%) ἐπὶ τοῦ τμήματος τῶν ἀποδοχῶν ἀπὸ δραχμὰς τετρακοσίας χι-

λιάδας μιᾶς (400.001) μέχρις ὀκτακοσίων χιλιάδων (800.000) δραχμῶν».

3. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἐπὶ ἀποδοχῶν κτωμένων ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1976 καὶ ἑφεξῆς.

Ἄρθρον 4.

Εἰσόδημα ἐξ ὑπηρεσιῶν ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων καὶ ποσοστὸν ἀφορολογήτου τοιούτου ἐνίων ἐλευθέρων ἐπαγγελματιῶν.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Εἰσόδημα ἐξ ὑπηρεσιῶν ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων εἶναι αἱ ἀμοιβαὶ ἐκ τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐλευθερίου ἐπαγγέλματος τοῦ ἰατροῦ ἢ ὀδοντιάτρου ἢ κτηνιάτρου ἢ φυσιοθεραπευτοῦ ἢ μαίας, δικηγόρου, δικολάβου, συμβολαιογράφου, ἀμίσθου ὑποθηκοφύλακος καὶ δικαστικοῦ ἐπιμελητοῦ, ἀρχιτέκτονος, μηχανικοῦ, τοπογράφου, χημικοῦ, σχεδιαστοῦ, δημοσιογράφου, συγγραφέως, διερμηνέως, καθηγητοῦ ἢ διδασκάλου, καλλιτέχνου γλύπτου ἢ ζωγράφου ἢ σκιτσογράφου ἢ χαράκτου, ἐκτελεστοῦ μουσικῶν ἔργων ἢ μουσουργοῦ, καλλιτεχνῶν τῶν κέντρων διασκεδάσεως, χορευτοῦ, χορογράφου, σκηνοθέτου, σκηνογράφου, ἐνδυματολόγου, διακοσμητοῦ, οἰκονομολόγου ἐρευνητοῦ ἢ συμβούλου ἐπιχειρήσεων, ἰδιοκτήτου ἢ διευθυντοῦ φορολογικοῦ ἢ λογιστικοῦ γραφείου, ξεναγοῦ καὶ ἐμπειρογνώμονος».

2. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«4. Ἐκ τοῦ εἰσοδήματος τῶν μουσουργῶν, ἐκτελεστῶν μουσικῶν ἔργων, καλλιτεχνῶν ζωγράφων ἢ γλυπτῶν ἢ σκιτσογράφων ἢ χαρακτῶν, σκηνοθετῶν, σκηνογράφων καὶ χορογράφων, ἐκπίπτεται ἀφορολόγητον ποσοστὸν πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50%) μέχρι ποσοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος διακοσίων χιλιάδων (200.000) δραχμῶν καὶ ποσοστὸν εἴκοσι πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (25%) ἐπὶ τοῦ τμήματος τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος αὐτῶν ἀπὸ δραχμὰς διακοσίας χιλιάδας μιᾶς (200.001) μέχρι τετρακοσίων χιλιάδων (400.000) δραχμῶν.

Ἐκ τοῦ εἰσοδήματος τῶν δημοσιογράφων, τῶν συγγραφέων, ὡς καὶ ἐκ τῶν συγγραφικῶν ἐν γένει δικαιωμάτων, ἐκπίπτεται ἀφορολόγητον ποσοστὸν πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50%) μέχρι ποσοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος τετρακοσίων χιλιάδων (400.000) δραχμῶν καὶ ποσοστὸν εἴκοσι πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (25%) ἐπὶ τοῦ τμήματος τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος αὐτῶν ἀπὸ δραχμὰς τετρακοσίας χιλιάδας μιᾶς (400.001) μέχρις ὀκτακοσίων χιλιάδων (800.000) δραχμῶν».

3. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἐπὶ τοῦ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1976 καὶ ἑφεξῆς κτωμένου εἰσοδήματος.

Ἄρθρον 5.

Τεκμαρτὸς προσδιορισμὸς εἰσοδήματος ἐξ ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 47 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, προστίθενται ἑπτὰ νέαι παράγραφοι, ὑπ' ἀριθ. 3, 4, 5, 6, 7, 8 καὶ 9 ἔχουσαι οὕτω:

«3. Ὡσαύτως, τεκμαρτὸς προσδιορισμὸς τοῦ εἰσοδήματος δύναται νὰ γίνῃ καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος κρίνει δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεως ὅτι τὸ βάσει τῶν στοιχείων περὶ ὧν αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 5 καὶ τῆς παραγράφου 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου προσδιοριζόμενον τεκμαρτὸν εἰσόδημα εἶναι ἀνώτερον τοῦ δηλωθέντος καθαροῦ εἰσοδήματος ἐκ τῆς ἀκσήσεως τοῦ ἐλευθερίου ἐπαγγέλματος.

Ἐὰν τὸ οὕτω προσδιοριζόμενον εἰσόδημα ὑπερβαίνῃ τὰς διακοσίας χιλιάδας (200.000) δραχμὰς καὶ εἶναι ἀνώτερον τοῦ δηλωθέντος τοιούτου κατὰ τριάκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (30%) τοὐλάχιστον, ἡ ὑπόθεσις παραπέμπεται εἰς τριμελῆ Ἐπιτροπήν.

4. Πρὸ τῆς παραπομπῆς τῆς ὑποθέσεως εἰς τὴν Ἐπιτροπήν, ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος ὀφείλει νὰ ἀνακοινώσῃ τὴν περὶ παραπομπῆς πρόθεσίν του εἰς τὸν φορολογούμενον δι' ἐγγράφου, μετ' ἀντιγράφου ἐκθέσεως ἐλέγχου, νομίμως ἐπιδιδομένου. Ὁ φορολογούμενος δικαιοῦται ἐντὸς δεκαπενθημέρου ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως, νὰ ἀποδεχθῇ τὸ προσδιορισθὲν ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου εἰσόδημα ἐκ τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐλευθερίου ἐπαγγέλματος, ὑποβάλλων πρὸς τοῦτο ἀρχικήν, ἢ συμπληρωματικὴν δήλωσιν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐπιβάλλονται αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τῶν οἰκείων διατάξεων, περὶ διοικητικῆς ἐπιλύσεως τῆς διαφορᾶς προσαυξήσεις

5. Ἡ Ἐπιτροπὴ προσδιορίζει τὸ ἐξ ὑπηρεσιῶν ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων ἀκαθάριστον καὶ καθαρὸν εἰσόδημα ἑκάστου ὑποχρέου, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν πρὸς μόρφωσιν γνώμης τὰ κάτωθι:

α) Τὴν δήλωσιν τοῦ ὑποχρέου, τὸ τυχὸν ὑποβληθὲν ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου ὑπόμνημα καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου προσκομιζόμενα στοιχεῖα, ὡς τὴν ἔκθεσιν προσδιορισμοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος κ.λ.π.

β) Τὸ εἶδος καὶ τὸν χρόνον ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τὰ χρησιμοποιούμενα κεφάλαια καὶ τὴν ἔκτασιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ ὑποχρέου.

γ) Τὸ ἀπασχολούμενον προσωπικὸν καὶ τοὺς καταβαλλομένους μισθοὺς καὶ ἡμερομίσθια.

δ) Πᾶν ἕτερον στοιχεῖον δυνάμενον νὰ ὁδηγήσῃ εἰς μόρφωσιν ὀρθῆς κρίσεως περὶ τοῦ πράγματι κτηθέντος ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου εἰσοδήματος.

Ἡ Ἐπιτροπὴ κρίνει καὶ ἀποφασίζει κατὰ πεποίθησιν, μὴ δεσμευομένη ἐκ τοῦ ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου γενομένου προσδιορισμοῦ τοῦ εἰσοδήματος ἐξ ἐλευθερίου ἐπαγγέλματος, δύναται δὲ νὰ ἐνεργῇ καὶ αὐτοψίαν δι' ὅλων ἢ διά τινων μελῶν αὐτῆς.

Ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς λαμβάνεται κατὰ πλειοψηφίαν καὶ κοινοποιεῖται εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον.

6. Ἐὰν ὁ ὑπόχρεως ἀποδεχθῇ τὸ προσδιορισθὲν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς εἰσόδημα, ὑποβάλλει ἐντὸς δεκαπενθημέρου ἀπὸ τῆς εἰς τοῦτον κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀρχικὴν ἢ συμπληρωματικήν, κατὰ περίπτωσιν, δήλωσιν, ἐφαρμοζομένων ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 53 τοῦ παρόντος, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐπιβολὴν προσθέτου φόρου. Εἰς τὴν ἀντίθετον περίπτωσιν ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ κοινοποιεῖται φύλλον ἐλέγχου μὲ ποσὸν εἰσοδήματος τὸ προσδιορισθὲν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἐπὶ τοῦ οὕτως ἐκδιδομένου καὶ κοινοποιουμένου φύλλου ἐλέγχου δὲν χωρεῖ διοικητικὴ ἐπίλυσις τῆς διαφορᾶς.

7. Ἡ Ἐπιτροπὴ συντίθεται:

α) Ἐξ ἑνὸς φορολογικοῦ δικαστοῦ ἢ δικαστοῦ τῆς τακτικῆς δικαιοσύνης, ἐπὶ βαθμῷ Προέδρου Πρωτοδικῶν ἢ Πρωτοδίκου ὡς Προέδρου, ὁριζομένου κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις. Προκειμένου περὶ Ἐπιτροπῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας ἑδρευούσης ἐκτὸς ἕδρας Πρωτοδικείου, τῆς Ἐπιτροπῆς προεδρεύει ὁ Εἰρηνοδίκης.

β) Ἐκ τοῦ ἁρμοδίου Ἐπιθεωρητοῦ Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν ἢ ἐκ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ τούτου.

γ) Ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ τούτου τῆς ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας οἰκείας ἐπαγγελματικῆς ὀργανώσεως, τούτων ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ οἰκείου Νομάρχου ἐκ πίνακος ἐκ πέντε τοὐλάχιστον ἀντιπροσώπων, ὃν ὑποχρεοῦται ἡ Διοίκησις αὐτῆς νὰ καταρτίσῃ καὶ ἀποστείλῃ αὐτῷ μέχρι τῆς 20ῆς Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους. Ἐν περιπτώσει παραλείψεως ἀποστολῆς ὑπ' αὐτῆς τοῦ πίνακος ἢ μὴ ὑπάρξεως ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς ἁρμοδίας Οἰκονομικῆς Ἐφορίας, ἀντιστοίχου ἐπαγγελματικῆς ὀργανώσεως, ὁ Νομάρχης ὁρίζει ὡς τρίτον μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἀναπληρωτὴν τούτου φορολογούμενον ἐκ καταστάσεως συντασσομένης ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ περιλαμβανούσης τοὐλάχιστον πέντε φορολογουμένους. Τὸ ὑπὸ στοιχεῖον γ' μέλος καὶ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ πρὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων των ὀφείλουν νὰ δώσουν ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τὸν ὅρκον τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου. Τὰ αὐτὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς, προσκαλούμενα καὶ μὴ προσερχόμενα κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν συνεδρίασιν ἀναπληροῦνται ὑπὸ δημοσίου μὴ οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου, ὁριζομένου ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς, ὁρίζει ἐφοριακὸν ὑπάλληλον ὡς γραμματέα τῆς Ἐπιτροπῆς.

8. Εἰς τὸν Πρόεδρον, τὰ μέλη καὶ τὸν γραμματέα τῆς

Ἐπιτροπῆς καταβάλλεται ἀποζημίωσις καθοριζομένη δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

9. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἢ κατ' ἐξουσιοδότησιν αὐτοῦ τῶν κατὰ τόπον ἁρμοδίων Νομαρχῶν:

α) Συνιστῶνται παρ' ἑκάστῃ Οἰκονομικῇ Ἐφορίᾳ αἱ διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπόμεναι τριμελεῖς Ἐπιτροπαί. Διὰ τῶν αὐτῶν ἀποφάσεων δύναται νὰ συνιστῶνται πλείονες Ἐπιτροπαὶ διὰ τὴν αὐτὴν Οἰκονομικὴν Ἐφορίαν.

β) Καθορίζεται κατὰ τὰ λοιπὰ ἡ συγκρότησις καὶ λειτουργία ἐν γένει τῶν Ἐπιτροπῶν».

2. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1977, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως καὶ ἐπὶ ἀνελέγκτων ὑποθέσεων τοῦ προηγουμένου οἰκονομικοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 6.

Πρόστιμα.

Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 73 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«1. Ὁ ἀρνούμενος νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 12, 14, 30, 69, 70, 71 καὶ 72 τοῦ παρόντος, ὑπόκειται εἰς πρόστιμον οὐχὶ ἔλασσον τῶν πέντε χιλιάδων (5.000) δραχμῶν, οὐδὲ μεῖζον τῶν διακοσίων χιλιάδων (200.000) δραχμῶν».

Ἄρθρον 7.

Ἀπαλλαγὴ ἐκ τοῦ φόρου εἰσοδήματος τῶν γεωργικῶν συνεταιρισμῶν πρώτου καὶ δευτέρου βαθμοῦ.

1. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ν. 12/1975 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν συναφῶν διατάξεων», ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«3. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 ἐφαρμόζονται ἐπὶ μερισμάτων κτωμένων ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1975 καὶ ἐφεξῆς, αἱ δὲ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 ἐφαρμόζονται ἐπὶ ἰσολογισμῶν ἢ διαχειρίσεων κλειομένων ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1971 συμπεριλαμβανομένης καὶ ἐφεξῆς».

2. Τὰ καταβληθέντα ὑπὸ τῶν γεωργικῶν συνεταιρισμῶν πρώτου καὶ δευτέρου βαθμοῦ ποσὰ φόρου εἰσοδήματος, διὰ τὰ εἰσοδήματα τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1972, 1973 καὶ 1974, ἅτινα ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 3843/1958 «περὶ φορολογίας εἰσοδήματος νομικῶν προσώπων», ὡς ἰσχύει, δὲν ἐπιστρέφονται οὐδὲ συμψηφίζονται. Βεβαιωθέντα καὶ μὴ καταβληθέντα ποσὰ φόρου εἰσοδήματος διὰ τὰ αὐτὰ ὡς ἄνω εἰσοδήματα διαγράφονται, ἀμελεῖται δὲ ἡ βεβαίωσις τυχὸν ὀφειλομένων ποσῶν φόρου βάσει οἱουδήποτε τίτλου βεβαιώσεως.

3. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ν. 12/1975 καὶ τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν γεωργικῶν συνεταιρισμῶν τρίτου βαθμοῦ διὰ τὰ κέρδη τὰ προερχόμενα ἐξ ἰσολογισμῶν ἢ διαχειρίσεων κλειομένων ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1971 συμπεριλαμβανομένης καὶ ἐφεξῆς.

Ἄρθρον 8.

Προσδιορισμὸς εἰσοδήματος νομικῶν προσώπων.

1. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 3843/1958, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«2. Ἀκαθάριστα ἔσοδα τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 1 νομικῶν προσώπων εἶναι: α) τὸ τίμημα τῶν ὁριστικῶς πραγματοποιηθεισῶν πωλήσεων ὡς καὶ αἱ κτηθεῖσαι ἀμοιβαὶ ἐκ παροχῆς ὑπηρεσιῶν, β) τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 17, 18, 19, 21, 22, 23, 25, 26, 31 παράγραφοι 1 καὶ 2, 32, 34, 37, 38, 39 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, εἰσόδημα ἐξ οἰκοδομῶν, ἐξ ἐκμισθώσεως γαιῶν, ἐκ κινητῶν ἀξιῶν, ἐκ συμμετοχῆς εἰς ἄλλας ἐμπορικὰς ἐν γένει ἐπιχειρήσεις, ἐκ γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων, ὡς καὶ πᾶν εἰσόδημα ἐξ οἱασδήποτε ἄλλης πηγῆς συμφώνως πρὸς τὴν διάταξιν τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνωτέρω, Ν. Διατάγματος 3323/1955».

2. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«3. Ἐκ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῆς προηγουμένης παραγράφου 2 ἐκπίπτονται αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 1 ἕως καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, δαπάναι ἀποκτήσεως τοῦ εἰσοδήματος».

Ἄρθρον 9.

Φορολογικὸς συντελεστὴς εἰσοδήματος ἐκ κινητῶν ἀξιῶν ἀλλοδαπῶν νομικῶν προσώπων.

Τὸ τρίτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν.Δ. 3843/1958, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Κατ' ἐξαίρεσιν ἐὰν δικαιοῦχος τοῦ εἰσοδήματος τῆς πηγῆς ταύτης τυγχάνῃ πρόσωπον ἐκ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν περίπτωσιν δ' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος, μὴ ἔχον ὅμως μόνιμον ἐγκατάστασιν ἐν Ἑλλάδι, τὸ ποσοστὸν τοῦ παρακρατουμένου φόρου ὁρίζεται ἴσον πρὸς τεσσαράκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (40%) ἐπὶ τοῦ καθαροῦ φορολογητέου ποσοῦ, πλέον εἰσφορᾶς ὑπὲρ τοῦ ΟΓΑ ἴσης πρὸς δέκα πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (15%) ἐπὶ τοῦ φόρου».

Ἄρθρον 10.

Τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Ν.Δ. 3843/1958, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 17.

Εὐθύνη διοικούντων νομικὰ πρόσωπα.

1. Οἱ κατὰ τὸν χρόνον τῆς διαλύσεως ἢ συγχωνεύσεως ἡμεδαπῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν ἢ συνεταιρισμῶν διευθυνταί, διαχειρισταὶ ἢ διευθύνοντες σύμβουλοι καὶ ἐκκαθαρισταὶ τούτων εὐθύνονται προσωπικῶς καὶ ἀλληλεγγύως διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ὀφειλομένου ὑπ' αὐτῶν φόρου, ὡς καὶ τοῦ παρακρατουμένου τοιούτου, ἀδιαφόρως τοῦ χρόνου βεβαιώσεώς των.

Ἐπὶ τῶν συγχωνευομένων ἀνωνύμων ἑταιρειῶν εὐθύνεται ἀλληλεγγύως μετὰ τῶν ἀνωτέρω προσώπων διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ὀφειλομένων φόρων τῆς διαλυομένης ἑταιρίας καὶ ἡ ἀπορροφῶσα ἢ ἡ συνιστωμένη νέα ἑταιρεία, ἀδιαφόρως τοῦ χρόνου βεβαιώσεώς των.

Τὰ ἀνωτέρω ἀναφερόμενα πρόσωπα ἔχουσι δικαίωμα ἀναγωγῆς κατὰ τῶν διατελεσάντων κατὰ τὸν χρόνον τῆς διαλύσεως τοῦ νομικοῦ προσώπου συμβούλων ὡς καὶ μελῶν ἢ μετόχων αὐτοῦ ὡς πρὸς τοὺς φόρους τοὺς ἀφορῶντας εἰς χρήσεις προγενεστέρας τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκκαθαρίσεως, ἀδιαφόρως τοῦ χρόνου βεβαιώσεώς των.

2. Οἱ κατὰ τὸν χρόνον τῆς διαλύσεως τῶν λοιπῶν νομικῶν προσώπων τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος διευθυνταί, διαχειρισταὶ καὶ ἐν γένει οἱ ἐντεταλμένοι εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ νομικοῦ προσώπου εὐθύνονται προσωπικῶς καὶ ἀλληλεγγύως διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ὀφειλομένου ὑπ' αὐτῶν φόρου ὡς καὶ τῶν παρακρατουμένων τοιούτων, ἀδιαφόρως τοῦ χρόνου βεβαιώσεώς των».

Ἄρθρον 11.

Φορολογία ἀποκρυβέντων κερδῶν.

1. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 καταργοῦνται, τῶν παραγράφων 6, 7 καὶ 8 αὐτοῦ ἀριθμουμένων εἰς 4, 5 καὶ 6 ἀντιστοίχως.

2. Ἡ περίπτωσις α' τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 3843/1958, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἀντικείμενον τοῦ φόρου τοῦ παρόντος Ν. Δ/τος εἶναι:

α) Ἐπὶ ἡμεδαπῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν, τὸ προκύπτον καθαρὸν εἰσόδημα ἢ κέρδος ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, πλὴν τοῦ τμήματος αὐτοῦ τὸ ὁποῖον εἴτε διανέμεται εἰς τοὺς μετόχους, εἴτε παρέχεται ὑπὸ μορφὴν ποσοστῶν καὶ ἀμοιβῶν εἰς τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ καταβάλλεται ὑπὸ μορφὴν ἐκτὸς μισθοῦ ἀμοιβῶν καὶ ποσοστῶν εἰς τοὺς διευθυντὰς καὶ διαχειριστὰς αὐτῶν.

Τὰ ἀποκρυβέντα κέρδη δι' ἀναλήψεως ἢ μὴ περιουσιακῶν στοιχείων φορολογοῦνται ἐπ' ὀνόματι τῆς ἀνωνύμου ἑταιρείας. Διὰ τὸν ἀναλογοῦντα φόρον ἐπὶ τῶν ἀποκρυβέντων κερδῶν εὐθύνονται ἀλληλεγγύως μετὰ τῆς ἀνωνύμου Ἑταιρείας καὶ οἱ ἔχοντες τὴν ἰδιότητα τοῦ διευθύνοντος ἢ ἐντεταλμένου συμβούλου αὐτῆς κατὰ τὴν ἀντίστοιχον διαχειριστικὴν περίοδον ἰσχύοντος καὶ κατ' αὐτῶν τοῦ εἰς βάρος τῆς ἀνωνύμου ἑταιρείας ἐκδοθέντος τίτλου βεβαιώσεως».

3. Αἱ διατάξεις τῆς περιπτώσεως α' τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 3843/1958 ὡς αὗται ἀντικαθίστανται διὰ τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἐκκρεμουσῶν κατὰ τὴν ἔναρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑποθέσεων ἐνώπιον τῶν Φορολογικῶν Ἀρχῶν ἢ τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων εἰς οἱονδήποτε βαθμόν.

Ἄρθρον 12.

Φορολογία ἐπιχειρήσεων μηχανολογικῶν καὶ ἠλεκτρολογικῶν ἐγκαταστάσεων.

1. Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Ν. 12/1975 προστίθενται δύο ἐδάφια, ἔχοντα ὡς ἀκολούθως:

«Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ ἐπιχειρήσεων τηρουσῶν βιβλία δευτέρας κατηγορίας τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων ἐὰν αἱ ὑφιστάμεναι ἐπιχειρήσεις ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ὑποβάλουν πρὸς τοῦτο εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον ἀνέκκλητον δήλωσιν.

Ἐπὶ ἐπιχειρήσεων ἱδρυομένων μετὰ τὴν ἔναρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος, τηρουσῶν βιβλία δευτέρας κατηγορίας τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων, ἡ προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου δήλωσις δέον νὰ ὑποβάλλεται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας των».

2. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἐπὶ ἰσολογισμῶν κλειομένων ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1976 περιλαμβανομένης καὶ ἐφεξῆς.

Ἄρθρον 13.

Ἐκπεσταὶ εἰδικαὶ δαπάναι ἐξαγωγῶν.

1. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς περιπτώσεως (α) τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«α) Διὰ τὰ βιομηχανικά, βιοτεχνικὰ καὶ χειροτεχνικὰ προϊόντα ἐν γένει ποσοστὸν τρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (3%), διὰ δὲ τὰ γεωργικά, κτηνοτροφικά, ὀπωροκηπευτικά, προϊόντα ἁλιείας, μεταλλευτικὰ καὶ λατομικὰ προϊόντα ποσοστὸν δύο ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (2%)».

2. Αἱ ἐκδοθεῖσαι μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀποφάσεις τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας καὶ Ἐνεργείας, ἐξακολουθοῦν ἰσχύουσαι μόνον ὡς πρὸς τὸν χαρακτηρισμὸν τῶν προϊόντων ὡς βιομηχανικῶν, βιοτεχνικῶν καὶ χειροτεχνικῶν.

3. Εἰς τὸ ἄρθρον 35 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, προστίθεται παράγραφος 5, τῶν μέχρι τοῦδε παραγράφων 5, 6 καὶ 7 ἀριθμουμένων εἰς 6, 7 καὶ 8 ἀντιστοίχως, ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«5. Εἰς τὰς βιομηχανικὰς καὶ βιοτεχνικὰς ἐπιχειρήσεις, αἱ ὁποῖαι προβαίνουν διὰ λογαριασμὸν τῶν ἀλλοδαπῶν οἴκων, εἰς βιομηχανοποίησιν ἢ ἐπεξεργασίαν πρώτων ὑλῶν εἰσαγομένων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς καὶ ἐπανεξαγομένων ὑπὸ μορφὴν ἑτοίμων ἢ ἡμιετοίμων προϊόντων, ἀναγνωρίζεται ἔκπτωσις ἄνευ δικαιολογητικῶν ἐκ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων ποσοστὸν πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (5%) ἐπὶ τῆς λαμβανομένης ἀμοιβῆς διὰ τὰς ὑπηρεσίας ταύτας.

Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 4 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῆς ἐκπτώσεως τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τῆς παρούσης παραγράφου».

4. Ἡ παράγραφος 8 τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Ν.Δ. 3323/55, ὡς αὐτὴ ἀριθμεῖται διὰ τῶν διατάξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«8. Τὸ ἀπομένον μετὰ τὰς ἐκπτώσεις τῶν παραγράφων 1, 3, 4 καὶ 5 ποσὸν ἀποτελεῖ τὸ καθαρὸν εἰσόδημα ἐξ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων».

5. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 ἐφαρμόζονται ἐπὶ ἐξαγωγῶν πραγματοποιουμένων ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1977 καὶ ἐφεξῆς, τῆς δὲ παραγράφου 3 ἐπὶ τῶν λαμβανομένων ἀμοιβῶν δι' ὑπηρεσίας παρεχομένας ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1977 καὶ ἐφεξῆς.

Ἄρθρον 14.

Ἐπέκτασις κινήτρων περιφερειακῆς ἀναπτύξεως.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ν.Δ. 1078/1971 «περὶ λήψεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν μέτρων πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς περιφερειακῆς ἀναπτύξεως», ὡς ἰσχύει, προστίθεται παράγραφος 5, ἔχουσα ὡς κατωθι:

«5. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου καὶ ὑπὸ τὰς ἐν αὐτῇ τιθεμένας προϋποθέσεις καὶ περιορισμούς, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ διὰ τὰς ἐγκατεστημένας ἐπιχειρήσεις ἐν τῇ περιοχῇ Β', ἐφ' ὅσον αὗται ἐνεργοῦν νέας παραγωγικὰς ἐπενδύσεις ἢ συμμετέχουν εἰς τὴν ἵδρυσιν βιομηχανικῆς ἢ βιοτεχνικῆς ἐπιχειρήσεως ἢ τὴν ἐπέκτασιν ὑφισταμένης τοιαύτης εἰς τὴν Γ' περιοχήν».

2. Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζεται ἐπὶ ἐπενδύσεων πραγματοποιουμένων ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 15.

Φορολογία μερισμάτων.

1. Αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Α.Ν. 148/1967 «περὶ μέτρων πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς κεφαλαιαγορᾶς», ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

«1. Διὰ τὰ μερίσματα ἐκ μετοχῶν, κοινῶν ἢ προνομιούχων, ἰσχύει τὸ ἀκόλουθον φορολογικὸν καθεστώς, ἀνεξαρτήτως ἐὰν ὁ μέτοχος τυγχάνῃ ἡμεδαπὸν ἢ ἀλλοδαπὸν φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον:

α) Ἐπὶ τῶν μερισμάτων τῶν προερχομένων ἐκ μετοχῶν εἰσηγμένων εἰς τὸ χρηματιστήριον τέσσαρας (4) τοὐλάχιστον μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τῆς χρήσεως εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφέρεται τὸ μέρισμα, παρακρατεῖται φόρος ἐπὶ συντελεστῇ τριάκοντα ὀκτὼ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (38%), ἐὰν τὰ μερίσματα προέρχωνται ἐκ μετοχῶν, αἱ ὁποῖαι κατέστησαν ὀνομαστικαὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς χρήσεως εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφέρεται τὸ μέρισμα καὶ παραμένουν ὀνομαστικαὶ κατὰ τὴν διάρκειαν ἰσχύος τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ τεσσαράκοντα ἓν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (41%), ἐὰν προέρχωνται ἐξ ἀνωνύμων μετοχῶν, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἑτέρας ἐπιβαρύνσεως.

Ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ παρακρατουμένου, κατὰ τὰ ὡς ἄνω, φόρου ἐνεργεῖται μετ' ἔκπτωσιν ἀφορολογήτου ποσοῦ ἐκ δέκα πέντε χιλιάδων (15.000) δραχμῶν ἐτησίως κατὰ μέτοχον διὰ τὰ ἐκ τῆς αὐτῆς ἀνωνύμου ἑταιρείας εἰσπραττόμενα μερίσματα. Τὸ ἀφορολόγητον ποσὸν κατὰ μέτοχον δὲν ὑπερβαίνει ἐν συνόλῳ τὰς ἑξήκοντα χιλιάδας (60.000) δραχμάς, ὁσάκις τὰ μερίσματα προέρχωνται ἐκ πλειόνων ἀνωνύμων ἑταιρειῶν. Ἡ ἔκπτωσις τοῦ ἀφορολογήτου ποσοῦ ἐνεργεῖται, ἐφ' ὅσον ὁ εἰσπράττων τὸ μέρισμα δι' ὑπευθύνου δηλώσεώς του πρὸς τὴν ἑταιρείαν δηλώσει ὅτι οὗτος δὲν ἔχει ἀπαλλαγὴ τῆς προεισπράξεως τοῦ φόρου, βάσει τῆς παρούσης διατάξεως, κατὰ τὴν εἴσπραξιν μερισμάτων ἐξ ἄλλων ἀνωνύμων ἑταιρειῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν αὐτὴν χρῆσιν, διὰ ποσόν, περιλαμβανομένου καὶ τοῦ αἰτουμένου ἀφορολογήτου, ὑπερβαῖνον τὰς ἑξήκοντα χιλιάδας (60.000) δραχμάς.

β) Ἐπὶ τῶν μερισμάτων τῶν προερχομένων ἐκ μετοχῶν μὴ εἰσηγμένων εἰς τὸ Χρηματιστήριον, παρακρατεῖται φόρος, ἄνευ ἐκπτώσεως ἀφορολογήτου τινὸς ποσοῦ, ἐπὶ συντελεστῇ τεσσαράκοντα τρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (43%), ἐὰν τὰ μερίσματα προέρχωνται ἐκ μετοχῶν αἱ ὁποῖαι κατέστησαν ὀνομαστικαὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς χρήσεως εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφέρεται τὸ μέρισμα καὶ παραμένουν ὀνομαστικαὶ κατὰ τὴν διάρκειαν ἰσχύος τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ τεσσαράκοντα ἑπτὰ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (47%), ἐὰν προέρχωνται ἐξ ἀνωνύμων μετοχῶν, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἑτέρας ἐπιβαρύνσεως.

2. Ὁ μέτοχος ὁ ἔχων μετοχὰς εἰσηγμένας εἰς τὸ Χρηματιστήριον ἢ ὁ ἔχων ὀνομαστικὰς μὴ εἰσηγμένας εἰς τὸ Χρηματιστήριον, κατὰ τὰ ὁριζόμενα ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου, δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ τὴν ὑπαγωγήν του εἰς φόρον εἰσοδήματος βάσει τῶν γενικῶς ἐν ἰσχύϊ διατάξεων περὶ φορολογίας εἰσοδήματος καὶ διὰ τὸ συνολικὸν εἰσόδημα ἐκ μερισμάτων ἐκ τῶν ὡς ἄνω μετοχῶν, συμπεριλαμβάνων τοῦτο ἐν τῇ ὑποβαλλομένῃ δηλώσει φορολογίας εἰσοδήματος, ἄλλως θεωρεῖται ἐξαντληθεῖσα ἡ φορολογική του ὑποχρέωσις διὰ τοῦ παρακρατηθέντος φόρου.

Ὁ μέτοχος, ὁ ἔχων ἀνωνύμους μετοχὰς μὴ εἰσηγμένας εἰς τὸ Χρηματιστήριον δὲν δικαιοῦται νὰ συναθροίσῃ εἰς τὴν φορολογικήν του δήλωσιν τὸ εἰσόδημα ἐκ μερισμάτων μετὰ τῶν λοιπῶν εἰς φορολογίαν ὑποκειμένων εἰσοδημάτων, ἐξαντλουμένης τῆς φορολογικῆς ὑποχρεώσεως τοῦ μετόχου διὰ τὸ εἰσόδημα ἐκ μερισμάτων διὰ τῆς παρακρατήσεως τοῦ ἐπὶ τούτων φόρου μερισμάτων».

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Α.Ν. 148/1967 προστίθεται παρ. 3, ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«3. Ἐν περιπτώσει μετατροπῆς τῶν ὀνομαστικῶν μετοχῶν τῶν μὴ εἰσηγμένων εἰς τὸ Χρηματιστήριον εἰς ἀνωνύμους, ἐπιβάλλεται διὰ πράξεως τοῦ ἁρμοδίου Οἰκον. Ἐφόρου πρόστιμον εἰς βάρος τῆς ἀνωνύμου ἑταιρίας ἴσον πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ παρακρατηθέντος φόρου ἐκ μερισμάτων κατὰ τὰ δύο (2) προηγούμενα ἔτη, ὅπερ δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν ἑκατὸν χιλιάδων (100.000) δραχ. Ἐν περιπτώσει μὴ διανομῆς κερδῶν κατὰ τὰ δύο (2) προηγούμενα ἔτη ἐπιβάλλεται πρόστιμον ἀπὸ ἑκατὸν χιλιάδων (100.000) ἕως ἑνὸς ἑκατομμυρίου (1.000.000) δραχμῶν.

Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου δὲν ἐφαρμόζονται ἐν περιπτώσει μετατροπῆς τῶν ὀνομαστικῶν μετοχῶν εἰς ἀνωνύμους ἐπὶ σκοπῷ εἰσαγωγῆς τῶν μετοχῶν τῆς ἀνωνύμου ἑταιρίας εἰς τὸ Χρηματιστήριον καὶ ἐφ' ὅσον ἡ εἰσαγωγὴ θέλει συντελεσθῆ ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ἀποφάσεως τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων περὶ μετατροπῆς τῶν ὀνομαστικῶν μετοχῶν εἰς ἀνωνύμους.

Κατὰ τῆς ἐκδιδομένης πράξεως ἡ ἀνώνυμος ἑταιρία δύναται νὰ προτείνῃ τὴν διοικητικὴν ἐπίλυσιν τῆς διαφορᾶς βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ν.Δ. 3843/1958. Ἀντικείμενον τῆς διοικητικῆς ἐπιλύσεως τῆς διαφορᾶς δὲν δύναται νὰ ἀποτελέσῃ τὸ ποσοστὸν τοῦ ἐπιβαλλομένου προστίμου».

3. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν μερισμάτων τῶν κτωμένων ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1977 καὶ ἐφεξῆς, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν καταβληθέντων προμερισμάτων τῶν προερχομένων ἐκ κερδῶν ἰσολογισμῶν κλειομένων μετὰ τὴν 30 Δεκεμβρίου 1976.

4. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Α.Ν. 148/1967, ἀριθμεῖται ὡς παράγραφος 4.

Ἄρθρον 16.

Ἀναπροσαρμογὴ τῆς ἀξίας ἐνίων παγίων περιουσιακῶν στοιχείων τῶν ἐπιχειρήσεων.

1. Ἐπιχειρήσεις τηροῦσαι ὑποχρεωτικῶς ἐκ τοῦ νόμου βιβλία δευτέρας κατηγορίας τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων (κατὰ τὸ διπλογραφικὸν σύστημα) ὑποχρεοῦνται ὅπως προέλθουν ἐφ' ἅπαξ εἰς ἀναπροσαρμογὴν τῆς ἀξίας τῶν ἀκινήτων (γηπέδων καὶ κτιρίων), κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς καταρτίσεως τοῦ πρώτου ἰσολογισμοῦ τοῦ κλειομένου μετὰ τὴν 30 Δεκεμβρίου 1976. Ἡ ἀναπροσαρμογὴ συντελεῖται διὰ πολλαπλασιασμοῦ τῆς ἀξίας κτήσεως, συμπληρώσεως καὶ βελτιώσεως τῶν ἀκινήτων ἐπὶ τοὺς ἀκολούθους συντελεστάς:

α) Τὰ κτηθέντα μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1961 ἐπὶ συντελεστῇ τρία (3) προκειμένου περὶ κτιρίων καὶ πέντε προκειμένου περὶ γηπέδων.

β) Τὰ κτηθέντα ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1962 μέχρι καὶ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1965 ἐπὶ συντελεστῇ δύο καὶ ἑβδομήκοντα πέντε ἑκατοστὰ (2,75) προκειμένου περὶ κτιρίων καὶ τέσσαρα καὶ πεντήκοντα ἑκατοστὰ (4,50) προκειμένου περὶ γηπέδων.

γ) Τὰ κτηθέντα ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1966 ἕως 31 Δεκεμβρίου 1969 ἐπὶ συντελεστῇ δύο καὶ εἴκοσι πέντε ἑκατοστὰ (2,25) προκειμένου περὶ κτιρίων καὶ τρία καὶ πεντήκοντα ἑκατοστὰ (3,50) προκειμένου περὶ γηπέδων.

δ) Τὰ κτηθέντα ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1970 ἕως 31 Δεκεμβρίου 1972 ἐπὶ συντελεστῇ ἓν καὶ ἐνενήκοντα ἑκατοστὰ (1,90) προκειμένου περὶ κτιρίων καὶ δύο καὶ ὀγδοήκοντα ἑκατοστὰ (2,80) προκειμένου περὶ γηπέδων.

ε) Τὰ κτηθέντα ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1973 ἕως 31 Δεκεμβρίου 1973 ἐπὶ συντελεστῇ ἓν καὶ τεσσαράκοντα πέντε ἑκατοστὰ (1,45) προκειμένου περὶ κτιρίων καὶ ἓν καὶ ἐνενήκοντα (1,90) προκειμένου περὶ γηπέδων.

στ) Τὰ κτηθέντα ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1974 ἕως 31 Δεκεμβρίου 1974 ἐπὶ συντελεστῇ ἓν καὶ δώδεκα ἑκατοστὰ (1,12) προκειμένου περὶ κτιρίων καὶ ἓν καὶ εἴκοσι τέσσαρα ἑκατοστὰ (1,24) προκειμένου περὶ γηπέδων.

Τὰ κτηθέντα ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1975 καὶ ἐφεξῆς δὲν ὑπόκεινται εἰς ἀναπροσαρμογήν.

2. Αἱ ἀποσβέσεις ἐπὶ τῆς ἀξίας ἑκάστου κτιρίου, αἱ ἐνεργηθεῖσαι μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1974, ἀναπροσαρμόζονται ἐν τῷ συνόλῳ, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου συντελεστῶν, ἀναλόγως τοῦ χρόνου κτήσεως τούτου καὶ δὲν δύνανται περιλαμβανομένων καὶ τῶν μὴ ἀναπροσαρμοζομένων ἀποσβέσεων νὰ ὑπερβοῦν τὴν ἀναπροσαρμοζομένην ἀξίαν ἑκάστου κτιρίου βάσει τῶν διατάξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου ἢ βάσει τοῦ Α.Ν. 148/1967 καὶ τῶν Ν.Δ. 1229/1972 καὶ 1314/1972, ἐφ' ὅσον ἡ ἀξία αὕτη εἶναι μεγαλυτέρα τῆς βάσει τῶν διατάξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου προκυπτούσης ἀξίας. Προκειμένου περὶ ἐπιχειρήσεων προελθουσῶν ἐκ μετατροπῆς ἢ συγχωνεύσεως βάσει τῶν ἀναπτυξιακῶν νόμων τῶν ἀναφερομένων ἐν παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 17, αἱ ὁποῖαι θὰ λάβουν ὡς βάσιν διὰ τὴν ἀναπροσαρμογὴν τῆς ἀξίας τῶν εἰσφερθέντων κτιρίων ὑπὸ τῶν μετατραπεισῶν ἢ συγχωνευθεισῶν ἐπιχειρήσεων, τὴν πρὸ τῆς μετατροπῆς ἢ συγχωνεύσεως ἀξίαν κτήσεως τῶν κτιρίων, αἱ ἀναπροσαρμοζόμεναι ἀποσβέσεις βάσει τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου συντελεστῶν, περιλαμβανομένων καὶ τῶν μὴ ἀναπροσαρμοζομένων ἀποσβέσεων, δὲν δύνανται νὰ ὑπερβοῦν τὴν ἀξίαν τὴν ἀναπροσαρμοζομένην βάσει τῶν διατάξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου ἢ τὴν ἀξίαν τὴν ἐμφανιζομένην εἰς τὰ βιβλία τῆς ἐκ μετατροπῆς ἢ συγχωνεύσεως προερχομένης ἐπιχειρήσεως, ἐφ' ὅσον ἡ ἀξία αὕτη εἶναι μεγαλυτέρα τῆς βάσει τῶν διατάξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου προκυπτούσης ἀξίας.

3. Διὰ τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῶν ἀποσβέσεων κατὰ τὰ ὁριζόμενα ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου δὲν τροποποιοῦνται τὰ προκύψαντα μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1974 οἰκονομικὰ ἀποτελέσματα (ζημίαι ἢ κέρδη) τῶν ἐπιχειρήσεων.

Ἄρθρον 17.

Ἀξία ὑποκειμένη εἰς ἀναπροσαρμογήν.

1. Ὡς ἀξία κτήσεως τῶν ἀκινήτων τῶν κτηθέντων μέχρι 10 Ἀπριλίου 1953, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, λαμβάνεται ἡ προκύψασα μετὰ τὴν ἀναπροσαρμογὴν αὐτῶν βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Β.Δ. 14 Νοεμβρίου 1956 «περὶ ἀναπροσαρμογῆς τῶν ἰσολογισμῶν τῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν» καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 46652/3 Δεκεμβρίου 1956 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν (ΦΕΚ 265/11 Δεκεμβρίου 1956 — τεῦχος Β').

2. Διὰ τὰ ἀκίνητα διὰ τὰ ὁποῖα δὲν ὑπάρχουν ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα χρόνου καὶ ἀξίας κτήσεως, λαμβάνεται ὡς βάσις διὰ τὴν ἀναπροσαρμογήν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ μὲν τὸν χρόνον κτήσεως ἡ ἡμερομηνία καταρτίσεως τῆς πρώτης ἐπισήμου ἀπογραφῆς, καθ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὴν ἀξίαν κτήσεως, ἡ ὁριστικῶς ἀναγνωρισθεῖσα κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον.

3. Προκειμένου περὶ ἐπιχειρήσεων προελθουσῶν ἐκ μετατροπῆς ἢ συγχωνεύσεως κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ Ν.Δ. 3765/1957 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 «περὶ φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος», τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 4002/1959 «περὶ λήψεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν μέτρων πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν παραγωγικῶν ἐπενδύσεων», τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 4256/1962 «περὶ ἱδρύσεως καὶ ἐπεκτάσεως βιομηχανιῶν καὶ βιοτεχνιῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων»,

τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Α.Ν. 543/1968 «περὶ παροχῆς εἰδικῶν ἀπαλλαγῶν καὶ ἐκπτώσεων εἰς ξενοδοχειακὰς ἐπιχειρήσεις» καὶ τοῦ Ν.Δ. 1297/1972 «περὶ παροχῆς φορολογικῶν κινήτρων διὰ τὴν συγχώνευσιν ἢ μετατροπὴν ἐπιχειρήσεων πρὸς δημιουργίαν μεγάλων οἰκονομικῶν μονάδων», ὡς ἀξία κτήσεως τῶν εἰσφερθέντων ἀκινήτων διὰ τὴν ἀναπροσαρμογήν, λαμβάνεται ἡ καταχωρηθεῖσα εἰς τὴν πρώτην ἐπίσημον ἀπογραφὴν τῆς ἐπιχειρήσεως. Αἱ ἐπιχειρήσεις αὗται δύνανται νὰ λάβουν ὡς βάσιν διὰ τὴν ἀναπροσαρμογὴν τῆς ἀξίας τῶν εἰσφερθέντων ὑπὸ τῶν μετατραπεισῶν ἢ συγχωνευθεισῶν ἐπιχειρήσεων, κατὰ τὰ ὁριζόμενα ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, τὴν ἀξίαν κτήσεως τὴν προκύπτουσαν ἐκ τῶν βιβλίων τῶν τηρουμένων κατὰ τὸ διπλογραφικὸν σύστημα τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων τῶν μετατρεπομένων ἢ συγχωνευομένων ἐπιχειρήσεων. Ἐν περιπτώσει μὴ ὑπάρξεως δι' οἱονδήποτε λόγον τῶν ὡς ἄνω βιβλίων τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων, λαμβάνεται ὡς βάσις ἡ ἐμφανιζομένη ἀξία εἰς τὰ βιβλία τὰ τηρούμενα κατὰ τὸ διπλογραφικὸν σύστημα τῆς νέας ἐπιχειρήσεως.

4. Ἀνώνυμοι ἑταιρεῖαι ἀναπροσαρμόσασαι τὴν ἀξίαν κτήσεως τῶν ἀκινήτων, βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Α.Ν. 148/1967 καὶ τῶν Ν.Δ. 1229/1972 καὶ 1314/1972, ἐφ' ὅσον ἡ κατ' ἐφαρμογὴν τούτων προκύψασα ὑπεραξία ἀκινήτων εἶναι μεγαλυτέρα ἀπὸ τὴν προκύπτουσαν διὰ τὰ αὐτὰ ἀκίνητα βάσει τοῦ ἄρθρου 16, δύνανται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἄρθρων 19, 20 καὶ 29 νὰ ἐπιλέξουν ἐφ' ἅπαξ οἱανδήποτε ἐκ τῶν ὑπεραξιῶν τούτων.

Ἄρθρον 18.

Ἀπαλλαγαὶ καὶ ἐξαιρέσεις ἐκ τῆς ἀναπροσαρμογῆς.

1. Δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς ἀναπροσαρμογήν:

α. Αἱ δημόσιαι, δημοτικαὶ καὶ κοινοτικαὶ ἐπιχειρήσεις καὶ ἐκμεταλλεύσεις κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος.

β. Ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος.

γ. Οἱ γεωργικοὶ συνεταιρισμοὶ καὶ ἑνώσεις αὐτῶν παντὸς βαθμοῦ, ὡς καὶ αἱ κοινοπραξίαι τοῦ Ν. 479/1943 «περὶ ἀναδιοργανώσεως τῆς Πανελληνίου Συνομοσπονδίας Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν καὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῆς «περὶ Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν Ὀργανώσεως νομοθεσίας» καὶ τοῦ Ν.Δ. 3874/1958 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐνίων τῶν «περὶ Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κ.λ.π. κειμένων διατάξεων, ὡς καὶ αἱ πάσης φύσεως ἑταιρεῖαι εἰς ἃς μετέχουν μόνον γεωργικαὶ συνεταιριστικαὶ ὀργανώσεις ἢ ἑταιρεῖαι αὐτῶν ἢ καὶ ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, αἱ ἄτυποι κοινοπραξίαι μεταξὺ Ἀγροτικῆς Τραπέζης Ἑλλάδος καὶ γεωργικῶν συνεταιρισμῶν, ὡς καὶ ἑταιρεῖαι ἀνήκουσαι εἰς τὰς συνεταιριστικὰς ὀργανώσεις ἢ τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος κατὰ ποσοστὸν τοὐλάχιστον ἑξήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (60%)».

δ. Οἱ οἰκοδομικοὶ συνεταιρισμοὶ διὰ τὰ ἀκίνητα τὰ προοριζόμενα πρὸς διανομὴν εἰς τὰ μέλη των.

2. Ἐξαιροῦνται ἐκ τῆς ἀναπροσαρμογῆς:

α. Τὰ κτίρια τῶν ξενοδοχειακῶν ἐπιχειρήσεων.

β. Τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Τράπεζαν Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως (Ε.Τ.Β.Α.) ἀκίνητα τῶν βιομηχανικῶν περιοχῶν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ Ν. 4458/65 «περὶ βιομηχανικῶν περιοχῶν», ὡς ἰσχύει.

γ. Τὰ κτίρια τῶν μεταλλευτικῶν καὶ λατομικῶν ἐπιχειρήσεων ἐπὶ ἀλλοτρίου ἐδάφους, οἱ χῶροι ἐναποθέσεως στείρων ἢ λυμάτων ἐπὶ ἐδάφους κυριότητος τῶν ἐν λόγῳ ἐπιχειρήσεων ὡς καὶ οἱ ἰδιόκτητοι χῶροι, τῶν ὁποίων ἡ ἐπιφάνεια μέχρι τοῦ χρόνου τῆς ἀναπροσαρμογῆς νὰ ἔχῃ οὐσιωδῶς ἀλλοιωθῆ λόγῳ τῆς ἐξορύξεως τοῦ μεταλλεύματος.

δ. Τὰ κτίρια τῶν ἐπιχειρήσεων ἐπὶ τοῦ κατὰ χρῆσιν παραχωρηθέντος αἰγιαλοῦ.

Ἄρθρον 19.

Ἐμφάνισις ὑπεραξίας.

1. Ἐκ τῆς προκυψάσης ὑπεραξίας, κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ἄρθρων 16 ἢ 17, ἐκπίπτεται τὸ χρεωστικὸν ὑπόλοιπον τοῦ λογαριασμοῦ «Κέρδη καὶ Ζημίαι».

2. Ἀνώνυμοι ἑταιρεῖαι προβαίνουσαι εἰς ἀναπροσαρμογὴν τῆς ἀξίας τῶν ἀκινήτων, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 16 ἢ 17, ἐκπίπτουν ἐκ τῆς προκυψάσης ὑπεραξίας τὴν κεφαλαιοποιηθεῖσαν ὑπεραξίαν τῶν αὐτῶν ἀκινήτων βάσει τοῦ Α.Ν. 148/1967 καὶ τῶν Ν.Δ. 1229/1972 καὶ 1314/1972.

3. Τὸ ἀπομένον, μετὰ τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τῶν προηγουμένων παραγράφων ἐκπτώσεις, ποσὸν ὑπεραξίας, κεφαλαιοποιεῖται:

α) Προκειμένου περὶ ἀτομικῶν ἐπιχειρήσεων, προσωπικῶν ἑταιρειῶν καὶ συνεταιρισμῶν δι' αὐξήσεως τοῦ κεφαλαίου κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀναπροσαρμογῆς.

β) Προκειμένου περὶ ἑταιρειῶν περιωρισμένης εὐθύνης δι' αὐξήσεως τοῦ ἑταιρικοῦ κεφαλαίου, δι' ἐκδόσεως νέων ἑταιρικῶν μεριδίων, τὰ ὁποῖα διανέμονται δωρεὰν εἰς τοὺς παλαιοὺς ἑταίρους, κατ' ἀναλογίαν τῶν μεριδίων των.

γ) Προκειμένου περὶ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν δι' αὐξήσεως τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου, τῆς αὐξήσεως συντελουμένης: αα) Ἐὰν μὲν εἶναι εἰσηγμέναι εἰς τὸ χρηματιστήριον δι' ἐκδόσεως νέων μετοχῶν ἐὰν αἱ ἐν κυκλοφορίᾳ μετοχαὶ τῆς ἀνωνύμου ἑταιρείας κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀναπροσαρμογῆς εἶναι μέχρι καὶ πεντακοσίας χιλιάδας (500.000). Ἐὰν αἱ ἐν κυκλοφορίᾳ μετοχαὶ τῆς ἀνωνύμου Ἑταιρείας κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀναπροσαρμογῆς κυμαίνωνται ἀπὸ πεντακοσίας χιλιάδας μία ἕως ἓνα ἑκατομμύριον πεντακόσιες χιλιάδες (500.001--1.500.000) δι' ἐκδόσεως νέων μετοχῶν διὰ τὸ ἥμισυ τῆς ὑπεραξίας καὶ δι' αὐξήσεως τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας τῶν ὑφισταμένων μετοχῶν διὰ τὸ ἕτερον ἥμισυ. Ἐὰν αἱ ἐν κυκλοφορίᾳ μετοχαὶ τῆς ἀνωνύμου ἑταιρείας κατὰ τὸ χρόνον τῆς ἀναπροσαρμογῆς εἶναι περισσότεραι ἀπὸ ἕνα ἑκατομμύριον πεντακοσίας χιλιάδας (1.500.000) δι' αὐξήσεως τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας τῶν ὑφισταμένων μετοχῶν διὰ τὸ ἑβδομήκοντα πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (75%) τῆς ὑπεραξίας καὶ δι' ἐκδόσεως νέων μετοχῶν διὰ τὸ εἴκοσι πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (25%) τῆς ὑπεραξίας. ββ) Ἐὰν δὲν εἶναι εἰσηγμέναι εἰς τὸ χρηματιστήριον εἴτε δι' αὐξήσεως τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας τῶν ὑπαρχουσῶν μετοχῶν εἴτε δι' ἐκδόσεως νέων μετοχῶν εἴτε δι' ἀμφοτέρων τῶν δύο τούτων τρόπων, τῶν ἐκδιδομένων νέων μετοχῶν διδομένων δωρεὰν εἰς τοὺς παλαιοὺς μετόχους κατ' ἀναλογίαν τῶν κατεχομένων μετοχῶν των.

Ἡ αὔξησις τοῦ ἑταιρικοῦ κεφαλαίου τῶν προσωπικῶν ἑταιρειῶν, τῶν συνεταιρισμῶν καὶ τῶν ἑταιρειῶν περιωρισμένης εὐθύνης ὡς καὶ τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου τῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν ἐνεργεῖται, ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου, κατὰ τὰ ὁριζόμενα ὑπὸ τῶν ἐν ἰσχύι διατάξεων ἐντὸς προθεσμίας ὀκτὼ (8) μηνῶν ἀπὸ τῆς διενεργείας τῆς ἀναπροσαρμογῆς.

Ἄρθρον 20.

Φορολογία ὑπεραξίας.

1. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς ὑπεραξίας τῆς ὑποκειμένης εἰς φορολογίαν βάσει τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐκπίπτεται ἐκ τῆς προκυψάσης κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 16 ἀξίας ἑκάστου ἀκινήτου ἡ πρὸ τῆς ἀναπροσαρμογῆς ἀξία κτήσεως τούτου, ἢ προκειμένου περὶ κτιρίων ἡ ἀξία τῶν ἀναπροσαρμοσθεισῶν, κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 16, ἀποσβέσεων ἑκάστου κτιρίου, ὁσάκις αὗται εἶναι μεγαλύτεραι τῆς ἀξίας κτήσεως τούτου. Ἐὰν ἡ ὑπεραξία ἡ προκύψασα κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ Α.Ν. 148/1967 καὶ τῶν Ν.Δ. 1229/1972 καὶ 1314/1972 εἶναι μεγαλυτέρα τῆς προκυπτούσης κατὰ τὰ ὡς ἄνω ὑπεραξίας, ἡ ἐπιχείρησις δύναται νὰ δηλώσῃ πρὸς φορολογίαν τὸ μεγαλύτερον ποσὸν τῆς ὑπεραξίας.

Ἐκ τῆς ὡς ἄνω ὑπεραξίας τῶν γηπέδων καὶ κτιρίων δύναται νὰ ἐκπεσθῇ ἀναλογικῶς ἡ ζημία ἡ δυναμένη κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀναπροσαρμογῆς νὰ συμψηφισθῇ μὲ ἕτερα εἰσοδήματα ἢ νὰ μεταφερθῇ πρὸς συμψηφισμὸν βάσει τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ φορολογίας εἰσοδήματος. Ἡ ἐκπιπτομένη ἐκ τῆς ὑπεραξίας ζημία δὲν συμψηφίζεται μὲ ἕτερα εἰσοδήματα οὐδὲ μεταφέρεται πρὸς συμψηφισμὸν εἰς τὰ ἑπόμενα ἔτη.

2. Τὸ ὑπόλοιπον ποσὸν τῆς ὑπεραξίας φορολογεῖται τῶν μὲν γηπέδων ἐπὶ συντελεστῇ δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (10%), τῶν δὲ κτιρίων ἐπὶ συντελεστῇ εἴκοσιν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (20%).

3. Ἐκ τοῦ ὡς ἄνω ὀφειλομένου φόρου ἐκπίπτονται:

α) Ὁ βεβαιωθεὶς φόρος ἐπὶ τῆς ὑπεραξίας τῶν γηπέδων καὶ κτιρίων κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ Α.Ν. 148/1967, Ν.Δ. 1229/1972 καὶ Ν.Δ. 1314/1972, ὁ ἀναλογῶν εἰς τὴν φορολογουμένην, βάσει τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὑπεραξίαν.

β) Τὸ πεντήκοντα ἓξ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (56%) τῆς βεβαιωθείσης ἐκτάκτου ἐφ' ἅπαξ εἰσφορᾶς τῆς ἀναλογούσης ἐπὶ τῆς φορολογουμένης βάσει τοῦ παρόντος ὑπεραξίας τῶν γηπέδων καὶ κτιρίων κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ Ν. 257/1976 καὶ τὸ ἑξήκοντα δύο ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (62%) προκειμένου περὶ βιομηχανικῶν καὶ μεταλλευτικῶν ἐπιχειρήσεων εἰσηγμένων εἰς τὸ Χρηματιστήριον.

Ἄρθρον 21.

Παρακράτησις ὀφειλομένου φόρου.

1. Ὁ ὀφειλόμενος, βάσει τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, φόρος παρακρατεῖται, προκειμένου μὲν περὶ προσωπικῶν ἑταιρειῶν, ἑταιρειῶν περιωρισμένης εὐθύνης καὶ συνεταιρισμῶν ἐκ τῶν ἀναλογούντων κερδῶν εἰς ἕκαστον ἑταῖρον ἢ μέλος, κατὰ περίπτωσιν, εἰς ἰσοπόσους δόσεις, ἐντὸς πέντε (5) ἐτῶν, προκειμένου δὲ περὶ ἀνωνύμου ἑταιρείας ἐκ τῶν καταβαλλομένων καθ' ἕκαστον ἔτος μερισμάτων, εἰς ἰσοπόσους δόσεις, ἐντὸς δέκα (10) ἐτῶν. Ἐὰν ἡ ἀνώνυμος ἑταιρεία ἔχη κεφαλαιοποιήσει βάσει τοῦ Α.Ν. 148/1967, τοῦ Ν.Δ. 1229/1972 καὶ τοῦ Ν.Δ. 1314/1972 τὴν προκύψασαν ὑπεραξίαν καὶ δὲν συντρέχῃ περίπτωσις κεφαλαιοποιήσεως βάσει τοῦ ἄρθρου 19, ὑποχρεοῦται εἰς παρακράτησιν καὶ ἀπόδοσιν τοῦ ὀφειλομένου φόρου βάσει τοῦ ἄρθρου 20, κατὰ τὰ ὁριζόμενα ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ τοῦ ἄρθρου 25.

2. Ἐὰν κατά τινα διαχειριστικὴν περίοδον δὲν διανεμηθοῦν μερίσματα ἢ κέρδη, ὁ φόρος παρακρατεῖται σωρευτικῶς ἐκ τῶν καταβαλλομένων μερισμάτων ἢ κατὰ περίπτωσιν κερδῶν τῆς ἑπομένης διαχειριστικῆς περιόδου. Ἐὰν κατὰ τὸ τέλος τῆς πενταετίας, προκειμένου περὶ προσωπικῶν ἑταιρειῶν, ἑταιρειῶν περιωρισμένης εὐθύνης καὶ συνεταιρισμῶν ἢ τῆς δεκαετίας, προκειμένου περὶ ἀνωνύμου ἑταιρείας, δὲν ἔχῃ παρακρατηθῆ τὸ σύνολον τοῦ ὀφειλομένου φόρου, τὸ ἀπομένον ποσὸν καταβάλλεται εἰς τὴν ἑταιρείαν ἢ συνεταιρισμὸν ἐντὸς προθεσμίας ἓξ (6) μηνῶν ὑπὸ τῶν ἑταίρων, μελῶν ἢ μετόχων, κατὰ περίπτωσιν, ἄλλως μετὰ τὴν πάροδον τῆς προθεσμίας ταύτης δέον νὰ μειωθῆ, τηρουμένων τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων, τὸ ἑταιρικὸν ἢ μετοχικὸν κεφάλαιον, κατὰ περίπτωσιν, ἐντὸς προθεσμίας ἓξ (6) μηνῶν.

Ἄρθρον 22.

Ὑπόχρεοι εἰς ἐπίδοσιν δηλώσεως.

1. Πᾶσα ἐπιχείρησις ἔχουσα φορολογητέαν ὑπεραξίαν κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ἄρθρων 16 καὶ 20 μεγαλυτέραν τῶν δέκα χιλιάδων (10.000) δραχμῶν ὑποχρεοῦται εἰς ὑποβολὴν δηλώσεως.

Εἰδικῶς διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις τὰς ἐγκατεστημένας εἰς τὴν περιοχὴν Ε' τοῦ Ν. 289/1976 «περὶ παροχῆς κινήτρων διὰ τὴν ἀνάπτυξιν παραμεθορίων περιοχῶν καὶ ρυθμίσεως συναφῶν θεμάτων», τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ποσόν, αὐξάνεται εἰς εἴκοσι πέντε χιλιάδας (25.000) δραχμάς.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δήλωσις ὑποβάλλεται:

α) Προκειμένου περὶ νομικοῦ προσώπου ὑπὸ τοῦ νομίμου ἐκπροσώπου τούτου.

β) Ἐπὶ νομικῶν προσώπων τελούντων ἐν ἐκκαθαρίσει ὑπὸ τοῦ ἐκκαθαριστοῦ.

γ) Ἐν περιπτώσει μετατροπῆς ἢ συγχωνεύσεως ἐπιχειρήσεως ὑπὸ τοῦ νομίμως ἐκπροσωποῦντος τὴν ἐκ μετατροπῆς ἢ συγχωνεύσεως προελθοῦσαν νέαν ἑταιρείαν.

δ) Ὑπὸ τοῦ φυσικοῦ προσώπου ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀντιπροσώπου, ἐν περιπτώσει δὲ θανάτου τοῦ ὑποχρέου ὑπὸ τῶν κληρονόμων.

Ἄρθρον 23.

Ἁρμόδιος Οἰκονομικὸς Ἔφορος.

Ἁρμόδιος Οἰκονομικὸς Ἔφορος διὰ τὴν παραλαβὴν τῶν δηλώσεων καὶ τὴν βεβαίωσιν τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 20 ὀφειλομένου φόρου εἶναι ὁ τῆς ἕδρας τῆς ἐπιχειρήσεως.

Ἄρθρον 24.

Προθεσμία καὶ περιεχόμενον τῆς δηλώσεως.

1. Ἡ δήλωσις ὑποβάλλεται εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον ἐντὸς προθεσμίας ἓξ (6) μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς διαχειριστικῆς περιόδου καθ' ἣν λαμβάνει χώραν ἡ ἀναπροσαρμογὴ τῆς ἀξίας τῶν ἀκινήτων.

2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καθορισθήσονται ὁ τύπος καὶ τὸ περιεχόμενον τῆς δηλώσεως.

Ἄρθρον 25.

Καταβολὴ ὀφειλομένου φόρου.

1. Ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 20 ὀφειλόμενος φόρος, καταβάλλεται ὑπὸ τῶν ἐπιχειρήσεων εἰς εἴκοσι (20) τριμηνιαίας δόσεις ἐκ τῶν ὁποίων αἱ δύο πρῶται ἅμα τῇ ὑποβολῇ τῆς ἐμπροθέσμου δηλώσεως καὶ παρακρατεῖται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 21 ὁριζόμενα.

2. Ὁ ἐπιβαλλόμενος ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 20 φόρος δὲν ἀποτελεῖ δαπάνην τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ δὲν ἐκπίπτεται ἐκ τῶν κερδῶν αὐτῆς οὐδὲ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν διὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ φορολογητέου εἰσοδήματος τῶν φυσικῶν προσώπων.

Ὡσαύτως ὁ φόρος οὗτος δὲν συμψηφίζεται πρὸς τὸν ὀφειλόμενον φόρον ἐκ τῶν λοιπῶν εἰσοδημάτων.

3. Ἡ βεβαιωθεῖσα καὶ μὴ καταβληθεῖσα ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει μέχρι τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος ἔκτακτος ἐφ' ἅπαξ εἰσφορὰ τοῦ Ν. 257/1976, ἡ ἀναλογοῦσα ἐπὶ τῆς ὑπεραξίας τῶν ἀκινήτων καταβάλλεται εἰς εἴκοσι (20) τριμηνιαίας δόσεις, ἄνευ προσαυξήσεως ἐκπροθέσμου καταβολῆς, τῆς πρώτης καταβαλλομένης τὴν 31 Μαρτίου 1977.

Ἄρθρον 26.

Παράτασις προθεσμίας καταβολῆς φόρου.

1. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν ἐκδιδομένων μετὰ γνώμην τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένων Ἐπιτροπῶν, συντιθεμένων καὶ λειτουργουσῶν κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζόμενα, δύναται νὰ παρατείνεται ἡ προθεσμία καταβολῆς ἑκάστης δόσεως ἐκ τοῦ ὀφειλομένου φόρου βάσει τοῦ ἄρθρου 20 μέχρις ἑνὸς (1) ἔτους. Παράτασις τῆς προθεσμίας δὲν ἐπιτρέπεται διὰ περισσοτέρας τῶν δύο (2) δόσεων τοῦ αὐτοῦ ἔτους καὶ τῶν ὀκτὼ (8) δόσεων, ἐν συνόλῳ, δι' ὅλα τὰ ἔτη.

Ἐπὶ τοῦ ποσοῦ ἑκάστης δόσεως, διὰ τὴν ὁποίαν παρατείνεται ἡ προθεσμία καταβολῆς, ὑπολογίζεται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Δημοσίου Ταμείου τόκος διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς παρατάσεως μὲ ἐπιτόκιον ἓν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (1%) μηνιαίως.

2. Ἡ προβλεπομένη ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου παράτασις, παρέχεται ἐφ' ὅσον ὁ ὀφειλόμενος πρὸς ἀπόδοσιν ὑπὸ τῶν ἐπιχειρήσεων φόρος καθ' ἕκαστον ἔτος εἶναι μεγαλύτερος τοῦ πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50%) τῶν δηλουμένων φορολογητέων καὶ ἀφορολογήτων, διανεμομένων καὶ μὴ διανεμομένων, κερδῶν τῆς προηγουμένης διαχειριστικῆς περιόδου.

3. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καθορίζεται ἡ σύνθεσις τῶν Ἐπιτροπῶν, ὁ τρόπος λειτουργίας τούτων, ὁ χρόνος ὑποβολῆς τῆς σχετικῆς αἰτήσεως, τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ ὡς καὶ πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου.

4. Εἰς τὸν Πρόεδρον, τὰ μέλη καὶ τὸν Γραμματέα τῶν Ἐπιτροπῶν καταβάλλεται ἀποζημίωσις καθοριζομένη δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, μὴ ἐφαρμοζομένων ἐν

προκειμένῳ τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν περιορισμὸν ἐκ τῆς καταβαλλομένης ἀποζημιώσεως λόγῳ συμμετοχῆς εἰς πλείονας τῶν δύο Ἐπιτροπῶν ἢ Συμβουλίων.

Ἄρθρον 27.

Διαδικασία βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 50 ἕως 59, 65, 67 καὶ 68 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ν.Δ. 3843/1958 καὶ τοῦ Ν. 4125/1960 «περὶ κυρώσεως τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας καὶ περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Φορολογικῶν Δικαστηρίων καὶ καθορισμοῦ τῶν τελῶν διαδικασίας», ὡς ἰσχύουν, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιβαλλομένου διὰ τοῦ ἄρθρου 20 φόρου.

Ἄρθρον 28.

Ἐξάντλησις φορολογικῆς ὑποχρεώσεως.

1. Διὰ τῆς καταβολῆς τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 20 ὀφειλομένου φόρου ἐξαντλεῖται πᾶσα φορολογικὴ ὑποχρέωσις ἐκ τοῦ φόρου εἰσοδήματος τῆς ἐπιχειρήσεως, τῶν ἑταίρων, τῶν μετόχων καὶ τῶν μελῶν τοῦ συνεταιρισμοῦ, διὰ τὴν φορολογηθεῖσαν βάσει τοῦ ἄρθρου 20 ὑπεραξίαν, μὴ δικαιουμένων τούτων νὰ συναθροίσουν εἰς τὴν φορολογικήν των δήλωσιν τὴν ἀναλογοῦσαν εἰς ἕκαστον ὑπεραξίαν. Εἰδικῶς διὰ τὴν Ἀνώνυμον Ἑταιρείαν ἡ ἐξάντλησις τῆς φορολογικῆς ὑποχρεώσεως παρέχεται ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ἡ Ἑταιρεία δὲν θὰ διαλυθῇ ἢ τὸ μετοχικόν της κεφάλαιον δὲν θὰ μειωθῇ ἐπὶ σκοπῷ διανομῆς εἰς τοὺς μετόχους πρὸ τῆς παρόδου δέκα (10) ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῆς ἀξίας τῶν ἀκινήτων.

2. Ἐν περιπτώσει διαλύσεως τῆς ἀνωνύμου ἑταιρείας ἢ μειώσεως τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου της πρὸ τῆς παρόδου δέκα (10) ἐτῶν, ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 16 καὶ 20 προκύψασα καὶ φορολογηθεῖσα ὑπεραξία, δὲν θεωρεῖται φορολογικῶς ὡς καταβληθὲν μετοχικὸν κεφάλαιον καὶ φορολογεῖται κατὰ τὰς ἰσχυούσας ἑκάστοτε διατάξεις περὶ φορολογίας εἰσοδήματος φυσικῶν καὶ νομικῶν προσώπων, ἐκπιπτομένου τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 20 καταβληθέντος φόρου. Ἡ διάταξις τῆς παρούσης παραγράφου δὲν ἐφαρμόζεται ἐν περιπτώσει διαλύσεως τῆς ἑταιρείας ἐπὶ σκοπῷ συγχωνεύσεως μετ' ἄλλης ἐπιχειρήσεως καὶ ἱδρύσεως νέας ἀνωνύμου ἑταιρείας. Ἐφαρμόζεται ὅμως ἐν περιπτώσει διαλύσεως καὶ τῆς ἐκ τῆς συγχωνεύσεως προελθούσης ἀνωνύμου ἑταιρείας πρὸ τῆς παρόδου δέκα (10) ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῆς ἀξίας τῶν παγίων περιουσιακῶν στοιχείων τῆς συγχωνευθείσης ἑταιρείας.

3. Διὰ τὸ ὑπόλοιπον ποσὸν τῆς ὑπεραξίας τοῦ Α.Ν. 148/1967 καὶ τῶν Ν.Δ. 1229/1972 καὶ 1314/1972 τὸ μὴ φορολογηθὲν βάσει τοῦ ἄρθρου 20, ἐξακολουθοῦν ἰσχύουσαι αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 148/1967, ὡς ἰσχύει.

Ἄρθρον 29.

Ἔκπτωσις ἀποσβέσεων ἐπὶ ὑπεραξίας κτιρίων.

1. Αἱ ἐνεργούμεναι ἀποσβέσεις (τακτικαὶ καὶ πρόσθετοι) καὶ ἐπὶ τῆς ὑπεραξίας τῆς προκυπτούσης ἐκ τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῆς ἀξίας τῶν κτιρίων, βάσει τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 16 καὶ 17, ἐκπίπτονται ἐκ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 καὶ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 3843/1958. Ἡ ἔκπτωσις τῶν ἀποσβέσεων ἐπὶ τῆς ὡς ἄνω ὑπεραξίας ἄρχεται ἀπὸ τοῦ πρώτου ἰσολογισμοῦ τοῦ κλειομένου μετὰ τὴν ἀναπροσαρμογὴν τῆς ἀξίας τῶν ἀκινήτων.

2. Προκειμένου ὑπολογισμοῦ τῆς ἀναποσβέστου ἀξίας τῶν κτιρίων, ἐκπίπτονται ἐκ τῆς ἀξίας τῆς προκυπτούσης κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 16 καὶ τοῦ ἄρθρου 17, αἱ προκύπτουσαι μετὰ τὴν ἀναπροσαρμογὴν ἀποσβέσεις κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 16 ὡς καὶ αἱ μὴ ἀναπροσαρμοζόμεναι ἀποσβέσεις.

3. Ἡ ὑπεραξία ἡ προκύπτουσα ἐκ τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῆς ἀξίας τῶν ἀκινήτων, βάσει τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 16 καὶ 17, δὲν ἐκπίπτεται ἐκ τῶν καθαρῶν κερδῶν τῶν ἐπιχειρήσεων πρὸς σχηματισμὸν ἀφορολογήτων κρατήσεων ἐπενδύσεων καὶ κεφαλαίου κινήσεως, βάσει οἱουδήποτε ἀναπτυξιακοῦ νόμου.

Ἄρθρον 30.

Κατάργησις φορολογικῆς ἀπαλλαγῆς.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 148/1967, ὡς ἰσχύει, αἱ προβλέπουσαι φορολογικὰς ἀπαλλαγὰς καὶ διευκολύνσεις ἐν περιπτώσει κεφαλαιοποιήσεως ἀποθεματικῶν ὑπὸ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν δὲν ἰσχύουν διὰ τὰ κεφαλαιοποιούμενα ὑπὸ τούτων ἀποθεματικὰ ἀπὸ 10 Δεκεμβρίου 1976 καὶ ἐφεξῆς.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 148/1967 ἐξακολουθοῦν ἰσχύουσαι διὰ τὰ κεφαλαιοποιηθέντα βάσει τούτων ἀποθεματικὰ μέχρι καὶ τῆς 9 Δεκεμβρίου 1976, παραφυλαττομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 20.

Ἄρθρον 31.

Φορολογικαὶ ἀπαλλαγαὶ ἐπὶ ἐκδιδομένων ὁμολογιακῶν δανείων.

1. Ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 3746/1957 «περὶ ἀσφαλιστικῶν ρητρῶν, φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν καὶ ἄλλων τινῶν διευκολύνσεων εἰς ὁμολογιακὰ δάνεια ἢ προνομιούχους μετοχὰς ἐκδιδομένας διὰ παραγωγικοὺς σκοπούς», ὁριζομένη προθεσμία, ὡς αὕτη παρετάθη μεταγενεστέρως, παρατείνεται ἀπὸ τῆς λήξεώς της μέχρι καὶ τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1981.

2. Αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 3746/1957 φορολογικαὶ ἀπαλλαγαὶ διὰ τὰ ἐκδιδόμενα ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1977 καὶ ἐφεξῆς ὁμολογιακὰ δάνεια εἰς δημοσίαν ἐγγραφήν, παρέχονται ἐφ' ὅσον τὸ καλυπτόμενον κατὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ δανείου ποσὸν ὑπὸ Τραπεζῶν δὲν ὑπερβαίνει τὸ πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50%) τούτου.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καθορίζεται ἡ διαδικασία καὶ τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου.

Ἄρθρον 32.

Παροχὴ δανείων πρὸς ἐξόφλησιν εἰσφορᾶς ἐπὶ κερδῶν.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 19 τοῦ Ν. 257/1976 «περὶ ἐπιβολῆς ἐκτάκτου ἐφ' ἅπαξ εἰσφορᾶς ἐπὶ τῶν τυχόντων δανείων καὶ πιστώσεων, βάσει τοῦ ποσοῦ τῶν καθαρῶν κερδῶν τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ περὶ τροποποιήσεως φορολογικῶν τινων διατάξεων» προστίθεται παράγραφος 3, ἔχουσα οὕτω:

«3. Εἰς ἐπιχειρήσεις, εἰς ἃς ἡ ἔκτακτος ἐφ' ἅπαξ εἰσφορὰ ἐπὶ τῶν κερδῶν ὑπελογίσθη καὶ ἐπὶ τῆς ὑπεραξίας τῶν παγίων περιουσιακῶν στοιχείων, τῆς προκυψάσης κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ Α.Ν. 148/1967 καὶ Ν.Δ. 1297/1972, χορηγεῖται τραπεζικὸν δάνειον πρὸς ἐξόφλησιν τῆς ὀφειλομένης εἰσφορᾶς βάσει τῶν κερδῶν, ἐφαρμοζομένων ἐν προκειμένῳ ἀναλόγως τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 10. Δι' ἀποφάσεως τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς καθορισθήσονται αἱ Τράπεζαι, αἵτινες θὰ χορηγήσουν τὰ δάνεια ταῦτα, οἱ ὅροι χορηγήσεως τῶν δανείων, αἱ παρεχόμεναι ὑπὸ τῶν ἐπιχειρήσεων ἀσφάλειαι πρὸς λῆψιν τούτων, τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ καὶ πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν χορήγησιν τῶν δανείων.

Αἱ διατάξεις τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 12 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν χορηγουμένων δανείων κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου».

2. Διὰ τὴν χορήγησιν τῶν δανείων, βάσει τῶν διατάξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου, ὁ ὑπόχρεως ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Νομισματικὴν Ἐπιτροπήν, ἐντὸς τριάκοντα (30) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου, σχετικὴν αἴτησιν.

Αἱ ὑπὸ τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς καθοριζόμεναι Τράπεζαι πρὸς χορήγησιν τῶν δανείων ὑποχρεοῦνται ὅπως ἐντὸς προθεσμίας εἴκοσιν (20) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς, δι' ἐπιταγῆς ἐκδιδομένης ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁρμοδίου Δημοσίου Ταμείου, καταβάλλουν τὸ ἐγκριθὲν δάνειον πρὸς ἐξόφλησιν τῆς ὀφειλομένης εἰσφορᾶς. Μέχρι τῆς ἡμερομηνίας ταύτης τα-

μιακαὶ προσαυξήσεις δὲν καταλογίζονται, τυχὸν καταλογισθεῖσαι δὲν καταβάλλονται, αἱ δὲ καταβληθεῖσαι ἐπιστρέφονται.

3. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 ἐφαρμόζονται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ Ν. 257/1976.

Ἄρθρον 33.

Τίτλοι βεβαιώσεως ἐκτάκτου εἰσφορᾶς Ν. 257/1976.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν. 257/1976 ἀντικαθίσταται ἀφ' ἧς ἴσχυσεν ὡς ἀκολούθως:

«1. Ἡ ἐπιβαλλομένη διὰ τῶν ἄρθρων 15—17 εἰσφορὰ βεβαιοῦται οἴκοθεν ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου τῆς περιφερείας ἔνθα εὑρίσκεται ἡ ἕδρα τῆς ἐπιχειρήσεως ἐπὶ τῇ βάσει:

α) Τῶν ὑποβαλλομένων ὑπὸ τῶν ἐπιχειρήσεων δηλώσεων καὶ τῶν ὁριστικῶν πράξεων προσδιορισμοῦ ἀποτελεσμάτων τοῦ ἄρθρου 16α τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς καὶ τῶν συνυποβαλλομένων ἰσολογισμῶν ἐκ τῶν ὁποίων προκύπτει τὸ ὑπαγόμενον, βάσει τοῦ παρόντος, εἰς εἰσφορὰν εἰσόδημα.

β) Τῶν τίτλων βεβαιώσεως τῶν ἀναφερομένων ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 καὶ ἐν ἄρθρῳ 16 τοῦ Ν.Δ. 3843/1958 ὡς καὶ τῶν ὑποβληθέντων ἰσολογισμῶν, προκειμένου περὶ ἀτομικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τῶν ἀναφερομένων ἐν τῇ περιπτώσει Β' τοῦ ἄρθρου 16 νομικῶν προσώπων, ἐκ τῶν ὁποίων προκύπτει τὸ ὑπαγόμενον, βάσει τοῦ παρόντος, εἰς εἰσφορὰν εἰσόδημα.

Προκειμένου περὶ κοινοπραξιῶν συναθροίζονται τὰ εἰσοδήματα, ὅλων τῶν μελῶν τῆς κοινοπραξίας, τὰ ὑποκείμενα εἰς εἰσφορὰν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὡς ἄνω τίτλων βεβαιώσεως».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'
ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΑΚΙΝΗΤΟΥ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ

Ἄρθρον 34.

Ἀντικείμενον τοῦ φόρου.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. 11/1975 «περὶ φορολογίας ἀκινήτου περιουσίας καὶ τροποποιήσεως ἄλλων τινῶν διατάξεων», ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«3. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλομένου φόρου, ἡ προικῴα καὶ ἐξώπροικος ἀκίνητος περιουσία τῆς γυναικός, συνεστῶτος τοῦ γάμου, προστίθεται εἰς τὴν περιουσίαν τοῦ ἀνδρός.

Κατ' ἐξαίρεσιν, ἡ ἀκίνητος περιουσία τῆς γυναικὸς δὲν ὑπολογίζεται εἰς τὴν τοῦ ἀνδρός, ὑποχρεουμένης εἰς ἐπίδοσιν ἰδίας δηλώσεως ἐν περιπτώσει μὴ συμβιώσεως λόγῳ ὑφισταμένης μεταξὺ τούτων διαστάσεως, τῆς περὶ τούτου ἀποδείξεως βαρυνούσης τὸν φορολογούμενον, δυναμένης νὰ γίνῃ διὰ παντὸς νομίμου μέσου».

Ἄρθρον 35.

Ὑποκείμενον τοῦ φόρου.

1. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 11/1975, προστίθεται ἐδάφιον, ἔχον ὡς ἀκολούθως:

«Ἐπὶ ἀκινήτων τῶν ὁποίων συνεφωνήθη ἡ μεταβίβασις καὶ ἡ παράδοσις αὐτῶν διὰ συμβολαιογραφικοῦ προσυμφώνου συνταγέντος μέχρι τῆς 6ης Μαρτίου 1975, ὑπόχρεως εἰς φόρον εἶναι ὁ ἐν τῷ προσυμφώνῳ συμβληθεὶς ὡς ἀγοραστής, ἐφ' ὅσον ἡ παράδοσις τοῦ ἀκινήτου εἰς τὸν ἐκ προσυμφώνου ἀγοραστὴν συνετελέσθη, καθ' οἱονδήποτε τρόπον, ἐντὸς τοῦ ἐν τῷ ἀρχικῷ προσυμφώνῳ ἀναγραφομένου χρόνου παραδόσεως».

2. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 11/1975, προστίθεται ἡ ἀκόλουθος φράσις:

«ἐξαιρέσει τοῦ ἐπιμεριστικῶς ἀναλογοῦντος φόρου ἐπὶ τῆς ἐξωπροίκου ἀκινήτου περιουσίας τῆς συζύγου, ὅστις βαρύνει ταύτην, κατὰ τὰ εἰδικώτερον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὁριζόμενα».

Ἄρθρον 36.

Ἐξαιρέσεις ἐκ τοῦ φόρου.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ε' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 11/1975 προστίθεται νέον ἐδάφιον, ἔχον ὡς ἀκολούθως:

«Ἐπὶ ὑποσχέσεως μεταβιβάσεως διαμερίσματος ὑπὸ ἐργολάβου διὰ συμβολαιογραφικοῦ προσυμφώνου εἰς τρίτον, τοῦτο θεωρεῖται, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος, κατ' ἀμάχητον τεκμήριον, ὡς μεταβιβασθὲν εἰς τὸν ἀγοραστήν, μετὰ τοῦ ἀναλογοῦντος εἰς αὐτὸ ποσοστοῦ οἰκοπέδου, ἀπὸ τῆς παραδόσεώς του εἰς τὸν ἀγοραστήν, ἀποδεικνυομένης διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου καταρτιζομένου ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς παραδόσεως».

Ἄρθρον 37.

Ἀπαλλαγαί.

1. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. 11/1975 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«2. Τὰ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, αἱ δημόσιαι, δημοτικαὶ καὶ κοινοτικαὶ ἐπιχειρήσεις ἢ ἐκμεταλλεύσεις καὶ ἡ Ἑταιρεία Διαχειρίσεως τῶν εἰδῶν Μονοπωλίου τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου».

2. Ἡ παράγραφος 12 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. 11/1975, ἀντικαθίσταται, ἀφ' ἧς ἴσχυσεν, ὡς ἀκολούθως:

«12. Οἱ οἰκοδομικοὶ συνεταιρισμοὶ διὰ τὰ ἀνήκοντα εἰς τούτους ἀκίνητα, τὰ προοριζόμενα πρὸς διανομὴν εἰς τὰ μέλη των ἢ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν καταστατικῶν αὐτῶν σκοπῶν, ἐπὶ πενταετίαν, ἐφ' ὅσον διανείμουν ταῦτα ἐντὸς τῆς πενταετίας».

3. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. 11/1975 «περὶ φορολογίας ἀκινήτου περιουσίας κλπ.», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν. 231/1975 «περὶ ἀντικαταστάσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν τινων διατάξεων», προστίθεται παράγραφος 16, ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«16. Ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος».

Ἄρθρον 38.

Προσδιορισμὸς ἀξίας.

1. Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Ν. 11/1975 ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 6.

Προσδιορισμὸς ἀξίας ἀκινήτου περιουσίας.

1. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ὀφειλομένου φόρου λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ κατὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους τῆς φορολογίας ἀξία τῶν ὑποκειμένων εἰς φόρον ἀκινήτων καὶ τῶν ἐμπραγμάτων ἐπ' αὐτῶν δικαιωμάτων.

2. Ὡς ἀξία τοῦ ἀκινήτου θεωρεῖται τὸ εὐχερῶς δυνάμενον νὰ ἐπιτευχθῇ τίμημα, ἐν περιπτώσει προσφορᾶς τούτου ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου πρὸς πώλησιν.

Διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀξίας ταύτης λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν καὶ συνεκτιμῶνται, ἰδίᾳ τὰ στοιχεῖα ἐκτιμήσεως τῶν αὐτῶν ἢ ἑτέρων πλησιοχώρων ὁμοειδῶν ἀκινήτων, τὰ προκύπτοντα ἐκ μεταβιβάσεων ἐπ' ἀνταλλάγματι ἢ κτήσεων αἰτίᾳ θανάτου, δωρεᾶς ἢ προικὸς ἢ ἐξ ἀπαλλοτριώσεων, ἡ μεταβίβασις τοῦ ὅλου ἢ μέρους αὐτῶν, ἡ κατὰ τὰς διατάξεις περὶ σχεδίου πόλεων ἀρτιότης αὐτῶν, ἡ κατοχὴ ἢ χρησιμοποίησις τούτων ὑπὸ στρατιωτικῶν ἀρχῶν προκειμένου περὶ παραμεθορίων περιοχῶν, ὡς καὶ πᾶν ἕτερον πρόσφορον στοιχεῖον, ἀσκοῦν οὐσιώδη ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς διαμορφώσεως τῆς ἀξίας τῶν ἀκινήτων. Ἐν ἐλλείψει οἱουδήποτε τῶν ἀνωτέρω στοιχείων ἢ ἐφ' ὅσον τὰ ὑπάρχοντα κρίνονται ἀπρόσφορα ἢ ἀνεπαρκῆ, ὁ προσδιορισμὸς τῆς ἀξίας αὐτῶν χωρεῖ διὰ παντὸς ἀποδεικτικοῦ μέσου.

3. Ἡ ἀξία τῶν ἀκινήτων προσδιορίζεται ὑπὸ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ ἀκίνητον καὶ ἰσχύει ἐπὶ μίαν τριετίαν. Προκειμένου περὶ ἀκινήτων ἰδιαιτέρως μεγάλης ἀξίας, ἡ ἐκτίμησις τῆς ἀξίας αὐτῶν δύναται νὰ ἀνατίθεται ὑπὸ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου εἰς τριμελεῖς ἐπιτροπάς, συγκροτουμένας δι' ἀποφάσεώς του:

α) Ἐξ ἑνὸς ὑπαλλήλου ἐκ τῶν ὑπηρετούντων παρὰ τῇ οἰκείᾳ Οἰκονομικῇ Ἐφορίᾳ, β) ἐξ ἑνὸς μηχανικοῦ τῆς Διευθύνσεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ οἰκείου Νομοῦ καὶ γ) ἐξ ἑνὸς

ἰδιώτου μηχανικοῦ. Προκειμένης ἐκτιμήσεως γεωργικῶν, κτηνοτροφικῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων, ὡς τρίτον μέλος ὁρίζεται γεωπόνος.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸν Οἰκον. Ἔφορον τὸ πόρισμά της, ἐντὸς χρονικοῦ διαστήματος οὐχὶ μεγαλυτέρου τῶν δέκα πέντε (15) ἡμερῶν.

Ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος δικαιοῦται νὰ προσδιορίσῃ ἀξίαν μείζονα ἢ ἐλάσσονα τῆς καθορισθείσης ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, ἀναγράφων λεπτομερῶς εἰς τὸ τέλος τῆς ἐκθέσεως ἐκτιμήσεως τὰ στοιχεῖα ἐφ' ὧν βασίζει τὴν κρίσιν του ταύτην.

4. Ἐπὶ διαχωρισμοῦ τῆς ἐπικαρπίας ἀπὸ τῆς κυριότητος, ἡ ἀξία τῆς ἐπικαρπίας ὑπολογίζεται εἰς ποσοστὸν τῆς πλήρους κυριότητος, ἐφαρμοζομένων τῶν διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἐπικαρπίας σχετικῶν διατάξεων τοῦ Κώδικος φορολογίας κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν ἐκ λαχείων. Ἡ ἀξία τῆς ψιλῆς κυριότητος ἐξευρίσκεται διὰ τῆς ἀφαιρέσεως ἐκ τῆς ἀξίας τῆς πλήρους κυριότητος, τῆς ἀξίας τῆς ἐπικαρπίας.

5. Πρὸς τὴν ἐπικαρπίαν ἐξομοιοῦται ἡ οἴκησις, ὡς καὶ οἰαδήποτε ἄλλη δουλεία, ἡ ὁποία παρέχει ἐξουσίαν χρήσεως. Ἐξομοιοῦται ἐπίσης πρὸς ἐπικαρπωτήν, ὁ εἰς ἀποκατάστασιν περιουσίας τινὸς ὑπόχρεως κύριος, ὁ δὲ πρὸς ὃν θέλει ἀποκατασταθῇ ἡ περιουσία, ἐξομοιοῦται πρὸς ψιλὸν κύριον, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἀποκατάστασις τελῇ ὑπὸ ἀναβλητικὴν αἵρεσιν.

6. Εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους τοὺς ἐνεργοῦντας τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἀκινήτων, ὡς καὶ εἰς τὰ μέλη τῶν ἐπιτροπῶν καταβάλλονται ἔξοδα κινήσεως καὶ ἀποζημίωσις καθοριζομένη δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν».

2. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. 11/1975 καταργεῖται.

Ἄρθρον 39.

Προθεσμία ὑποβολῆς δηλώσεως
καὶ διαδικασία βεβαιώσεως τοῦ φόρου.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν. 11/1975 ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολούθως:

«1. Ἡ δήλωσις ὑποβάλλεται εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον μέχρι τῆς 15ης Ἀπριλίου τοῦ οἰκείου ἔτους».

2. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν. 11/1975 καταργεῖται, τῆς παραγράφου 3 τούτου ἀριθμουμένης ὡς παραγράφου 2.

Ἄρθρον 40.

Καταβολὴ τοῦ φόρου.

Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν. 11/1975 ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολούθως:

«4. Ἐν περιπτώσει ἀσκήσεως προσφυγῆς κατὰ πράξεως ἐπιβολῆς τοῦ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένου φόρου ἢ προστίμου, βεβαιοῦται ἀμέσως ποσοστὸν εἴκοσιν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (20%) τοῦ ἀμφισβητουμένου κυρίου ἢ προσθέτου φόρου, τῆς πράξεως.

Τὸ οὕτω βεβαιούμενον ποσὸν εἰσπράττεται εἰς ὀκτὼ (8) ἴσας μηνιαίας δόσεις, τῆς πρώτης καταβαλλομένης ἐντὸς τοῦ ἑπομένου ἀπὸ τῆς βεβαιώσεως μηνὸς καὶ συμψηφίζεται πρὸς τὸν βάσει τῆς ἀποφάσεως τοῦ φορολογικοῦ Πρωτοδικείου καθορισθέντα φόρον ἢ πρόστιμον, τὸ δὲ τυχὸν βεβαιωθέν, κατὰ τ' ἀνωτέρω, ποσὸν ἐκπίπτεται ἢ ἐπιστρέφεται κατὰ περίπτωσιν».

Ἄρθρον 41.

Πρόσθετοι φόροι.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ν. 11/1975 ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολούθως:

«2. Ἐπὶ ὑποβολῆς ἀνακριβοῦς δηλώσεως ἐπιβάλλεται πρόσθετος φόρος ὁριζόμενος εἰς ποσοστὸν πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50%) τοῦ φόρου τὴν πληρωμὴν τοῦ ὁποίου θὰ διέφευγεν ὁ ὑπόχρεως.

Δὲν ἐπιβάλλεται πρόσθετος φόρος ἀνακριβείας, εἰς ἃς περιπτώσεις ἡ ὁριστικῶς προσδιορισθεῖσα ἀξία δὲν ὑπερβαίνει τὸ ἓν τρίτον (1/3) τῆς δηλωθείσης συνολικῆς τοιαύτης μετ' ἔκπτωσιν τῶν χρεῶν».

Ἄρθρον 42.

Ὑποχρεώσεις συμβολαιογράφων.

Τὸ ἄρθρον 20 τοῦ Ν. 11/1975 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 20.
Ὑποχρεώσεις συμβολαιογράφων.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ σύνταξις συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου, δι' οὗ μεταβιβάζεται ἐξ ἐπαχθοῦς ἢ χαριστικῆς αἰτίας ἡ κυριότης ἀκινήτου ἢ συνιστῶνται ἐμπράγματα δικαιώματα ἐπ' αὐτοῦ, ἂν δὲν προσαρτηθῇ ὑπὸ τοῦ συμβολαιογράφου, εἰς τὸ παρ' αὐτοῦ συντασσόμενον συμβόλαιον, πιστοποιητικὸν τοῦ ἁρμοδίου Οἰκον. Ἐφόρου, περὶ ὑποβολῆς ὑπὸ τοῦ μεταβιβάζοντος δηλώσεως διὰ τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ ἀκίνητον ἐν Ἑλλάδι περιουσίαν κατὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους καθ' ὃ λαμβάνει χώραν ἡ μεταβίβασις τοῦ ἀκινήτου καὶ καταβολῆς ὁλοκλήρου τοῦ ἐπιμεριστικῶς, ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ μεταβιβαζομένου ἀκινήτου, ἀναλογοῦντος φόρου, ὅστις, ἐν περιπτώσει ὑποβολῆς μερικῆς δηλώσεως πρὸ τῆς παρόδου τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ παρόντος προβλεπομένης προθεσμίας, ὑπολογίζεται ἐπὶ τὸν ἑκάστοτε ἰσχύοντα ἀνώτερον συντελεστήν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ὁ καταβληθεὶς ἐπὶ τοῦ μεταβιβαζομένου ἀκινήτου ἢ ἐμπραγμάτου ἐπὶ ἀκινήτου δικαιώματος φόρος, συμψηφίζεται πρὸς τὸν ἀναλογοῦντα βάσει τῆς δηλώσεως, ὁ δὲ τυχὸν ἐπὶ πλέον καταβληθεὶς ἐπιστρέφεται.

Δὲν ἀπαιτεῖται ἡ προσκόμισις τοῦ ἀνωτέρω πιστοποιητικοῦ, ἐὰν ὁ μεταβιβάζων, δι' ὑπευθύνου δηλώσεώς του κατὰ τῆς διατάξεως τοῦ Ν.Δ. 105/1969 «περὶ ἀτομικῆς εὐθύνης τοῦ δηλοῦντος ἢ βεβαιοῦντος», ὑποβαλλομένης εἰς τὸν συμβολαιογράφον καὶ μνημονευομένης εἰς τὸ συμβόλαιον, βεβαιοῖ ὑπευθύνως, ὅτι δὲν ὑπόκειται εἰς τὸν διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλόμενον φόρον.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, καθορίζεται τὸ περιεχόμενον τῆς ὑπευθύνου δηλώσεως, τὰ τῆς ὑποβολῆς ταύτης εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον καὶ ἐν γένει πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου.

2. Τὸ πρῶτον πενθήμερον ἑκάστου μηνὸς ὑποχρεοῦται νὰ ἀποστέλλουν ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν ἁρμόδιον, διὰ τὴν φορολογίαν ἀκινήτου περιουσίας τοῦ πρὸς ὃν ἡ μεταβίβασις, Οἰκον. Ἔφορον: α) Οἱ συμβολαιογράφοι ἀντίγραφα ἀτελῶς τῶν ὁριστικῶν συμβολαίων μεταβιβάσεως ἀκινήτων κλπ. τῶν συνταχθέντων ἐντὸς τοῦ ἀμέσως προηγουμένου μηνός, δαπάναις τῶν συμβαλλομένων, καὶ β) αἱ προξενικαὶ ἀρχαὶ ἀντίγραφα τῶν ὁριστικῶν συμβολαίων μεταβιβάσεων ἀκινήτων κλπ. τῶν συνταχθέντων ἐντὸς τοῦ ἀμέσως προηγουμένου μηνός».

Ἄρθρον 43.

Ὑποχρεώσεις ἀρχῶν.

Τὸ ἄρθρον 21 τοῦ Ν. 11/1975 ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 21.

Ὑποχρεώσεις ἀρχῶν.

1. Ἀπαγορεύεται οἱαδήποτε ἐνέργεια ἐπὶ ἀγωγῆς ἢ αἰτήσεως καὶ παντὸς ἐνδίκου μέσου ἀσκηθέντος ἐνώπιον οἱουδήποτε δικαστηρίου, ἀφορώσης ἀκίνητον ἢ ἐμπράγματον ἐπ' αὐτοῦ δικαίωμα, πλὴν αἰτήσεως πρὸς λῆψιν ἀσφαλιστικῶν μέτρων, ἢ μέτρων συντηρήσεως, ἢ αἰτήσεως ἐκουσίας δικαιοδοσίας ἢ αἰτήσεως ἀναπροσαρμογῆς μισθώματος, ἢ ἀγωγῆς ἀποδόσεως τοῦ μισθίου, ἂν δὲν προσαχθῇ πιστοποιητικὸν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, περὶ ὑποβολῆς αὐτῷ θετικῆς ἢ ἀρνητικῆς δηλώσεως φόρου ἀκινήτου περιουσίας.

2. Ἡ ἔνστασις περὶ μὴ προσαγωγῆς τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον πιστοποιητικοῦ, προτείνεται παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης, ἐξετάζεται δὲ καὶ αὐτεπαγγέλτως.

Διὰ τῆς ἐνστάσεως ταύτης ἀναστέλλεται, διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἡ πρόοδος τῆς δίκης ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη ἐνέργεια, μέχρι προσαγωγῆς ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου, τοῦ ἀνωτέρω πιστοποιη-

τικοῦ. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, πᾶς νομίμως μετέχων τῆς δίκης διάδικος, δύναται νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ παρόντος Οἰκονομικὸν Ἔφορον, κεκυρωμένον ἀντίγραφον τοῦ εἰσαγωγικοῦ δικογράφου καὶ ἐν συνεχείᾳ, προσάγων τὴν ὑπὸ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου χορηγουμένην περὶ τῆς τοιαύτης ἐνεργείας του βεβαίωσιν, νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως».

Ἄρθρον 44.

Κυρώσεις.

Τὸ ἄρθρον 22 τοῦ Ν. 11/1975 ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 22.

Κυρώσεις.

1. Εἰς πρόστιμον ἀπὸ εἴκοσι πέντε χιλιάδων (25.000) μέχρι διακοσίων χιλιάδων (200.000) δραχμῶν ὑπόκειται:

α) Πᾶς ὑπόχρεως εἰς δήλωσιν ἢ εἰς φόρον, ὅστις δὲν συμμορφοῦται πρὸς ὑποχρεώσεις ὁριζομένας ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, ἀνεξαρτήτως τῆς προβλεπομένης ἐπιβολῆς προσθέτου φόρου καὶ β) πᾶς ὅστις ὑποχρεούμενος, δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἢ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Οἰκονομ. Ἐφόρου, νὰ παράσχῃ στοιχεῖα ἢ πληροφορίας ἢ ὑπηρεσίας διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς φορολογητέας ὕλης, ἢ νὰ τηρήσῃ κατὰ τὴν διενέργειαν πράξεων τοῦ ἀσκουμένου παρ' αὐτοῦ ἐπαγγέλματος ἢ λειτουργήματος ὅρους καὶ διατυπώσεις ὁριζομένας ὑπὸ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω διατάξεων, ἤθελεν ὁπωσδήποτε ἀρνηθῆ ἢ παραλείψει νὰ πράξῃ τοῦτο.

2. Τὸ πρόστιμον ἐπιβάλλεται δι' ἠτιολογημένης πράξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου εἰς βάρος τοῦ ὑποπίπτοντος εἰς τὰς παραβάσεις τῆς προηγουμένης παραγράφου προσώπου, προκειμένου δὲ περὶ παραβάσεων τελουμένων ὑπὸ ὁμορρύθμων, ἑτερορρύθμων, περιωρισμένης εὐθύνης καὶ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν, συνεταιρισμῶν καὶ λοιπῶν νομικῶν προσώπων, τὸ πρόστιμον ἐπιβάλλεται εἰς βάρος τῆς ἑταιρείας, τοῦ συνεταιρισμοῦ ἢ τοῦ νομικοῦ προσώπου. Διὰ τὴν ἔκδοσιν πράξεως ἐπιβολῆς προστίμου, τὴν ἐπίδοσιν ταύτης, τὴν ἄσκησιν προσφυγῆς καὶ ἐνδίκων μέσων καὶ ἐν γένει τὴν διαδικασίαν βεβαιώσεως τούτου, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ περὶ ἐπιβολῆς προστίμου διατάξεις, αἱ ἰσχύουσαι ἐν τῇ φορολογίᾳ εἰσοδήματος φυσικῶν καὶ νομικῶν προσώπων.

3. Αἱ περὶ ποινικῆς εὐθύνης διατάξεις τῆς ἰσχυούσης νομοθεσίας περὶ φορολογίας εἰσοδήματος φυσικῶν καὶ νομικῶν προσώπων, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ παραβατῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου».

Ἄρθρον 45.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

1. Αἱ ἐνώπιον τῶν Ἐπιτροπῶν ἐκτιμήσεως, τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Ν. 11/1975, ἐκκρεμεῖς ἀναλυτικαὶ καταστάσεις ἐπαναφέρονται, μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκον. Ἔφορον.

Ὁ προσδιορισμὸς τῆς ἀξίας τῶν εἰς τὰς ἀναλυτικὰς καταστάσεις περιγραφομένων ἀκινήτων ἢ ἐμπραγμάτων ἐπὶ τούτων δικαιωμάτων ἐνεργεῖται, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. 11/1975 ὡς ἰσχύει πρὸ τῆς διὰ τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ παρόντος ἀντικαταστάσεώς του, ὑπὸ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ ἀκίνητον ἢ ὑπὸ Ἐπιτροπῆς συγκροτουμένης κατὰ τὰ ἐν παραγρ. 3 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου ὁριζόμενα.

2. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ δηλώσεων ἢ πράξεων φόρου ἀκινήτου περιουσίας ἀφορωσῶν τὰ ἔτη 1975 καὶ 1976 ἐπιδιδομένων ἢ ἐκδιδομένων μετὰ τὴν ἔναρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

3. Ἐπὶ ὑποθέσεων φόρου ἀκινήτου περιουσίας τῶν ἐτῶν 1975 καὶ 1976, δι' ἃς ἐκδίδονται πράξεις καταλογισμοῦ φόρου μετὰ τὴν ἔναρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ὁ φορολογούμενος δύναται διὰ δηλώσεώς του ὑποβαλλομένης εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκον. Ἔφορον, ἐντὸς τῆς πρὸς ἄσκησιν τῆς προσφυγῆς προθεσμίας, νὰ ἀποδεχθῇ τὴν ὑπὸ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου προτεινομένην ἀξίαν τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐκτιμηθέντων ἀκινήτων ἢ τὴν ὑπὸ τῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Ν. 11/1975 προσδιορισθεῖσαν ἀξίαν τῶν ἀκινήτων.

Ὑποβληθείσης τοιαύτης δηλώσεως, ἥτις δὲν ὑπόκειται εἰς ἀνάκλησιν, διαγράφεται ὁ τυχὸν καταλογισθεὶς πρόσθετος φόρος λόγῳ ἀνακριβοῦς ἢ παραλείψεως ὑποβολῆς δηλώσεως καὶ ἡ ὑπόθεσις θεωρεῖται περαιωθεῖσα, τὸ δὲ ὀφειλόμενον συνολικὸν ποσὸν τοῦ φόρου καταβάλλεται εἰς δώδεκα (12) ἰσοπόσους μηνιαίας δόσεις, τῆς πρώτης καταβαλλομένης ἐντὸς τοῦ ἑπομένου ἀπὸ τῆς βεβαιώσεως μηνός.

4. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ὑποθέσεων, ὧν αἱ πράξεις καταλογισμοῦ τοῦ φόρου ἀκινήτου περιουσίας διὰ τὰ ἔτη 1975 καὶ 1976 ἐκοινοποιήθησαν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἐκκρεμοῦν ἐνώπιον τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου.

Ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τούτων, ἡ ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου προβλεπομένη προθεσμία, ὁρίζεται τρίμηνος ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

5. Ἡ ὁριστικῶς προσδιορισθεῖσα ἀξία ἀκινήτων, βάσει τοῦ εὐγερῶς δυναμένου νὰ ἐπιτευχθῇ τιμήματος αὐτῶν, διὰ τὰ ἔτη 1975 καὶ 1976, ἰσχύει ἐπὶ τριετίαν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1975 καὶ 1976, κατὰ περίπτωσιν.

6. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Ν. 11/1975 καταργοῦνται, τῶν ἄρθρων 26, 27 καὶ 28 αὐτοῦ ἀριθμουμένων ἐφ' ἑξῆς ὡς ἄρθρων 25, 26 καὶ 27.

Ἄρθρον 46.

Φορολογία ἀκινήτου περιουσίας μειονοτικῶν νομικῶν προσώπων.

1. Ὁ ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Ν. 11/1975 φόρος ἐπὶ τῆς ἀκινήτου περιουσίας ἐπιβάλλεται καὶ ἐπὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι ὑφισταμένων μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος μειονοτικῶν νομικῶν προσώπων, ἅτινα προβλέπονται ὑπὸ τῆς διὰ τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 25ης Αὐγούστου 1923 κυρωθείσης Συνθήκης τῆς Λωζάννης τῆς 24ης Ἰουλίου 1923.

2. Ὁ φόρος ἐπὶ τῆς συνολικῆς ἀκινήτου περιουσίας τῶν προσώπων, περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος, ὑπολογίζεται, ἄνευ ἐκπτώσεώς τινος ἢ ἀφορολογήτου ποσοῦ, ἐπὶ συντελεστῇ:

— 4‰ προκειμένου περὶ ἰδιοχρησιμοποιουμένων ἀκινήτων,
— 6‰ προκειμένου περὶ ἐκμισθουμένων ἀκινήτων καὶ
— 1% προκειμένου περὶ οἰκοπέδων καὶ λοιπῶν πάσης φύσεως ἀκινήτων ἢ ἐμπραγμάτων ἐπὶ ἀκινήτων δικαιωμάτων.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ Ν. 11/1975, ὡς ἰσχύει.

3. Τὰ περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου πρόσωπα ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου ἀκινήτου περιουσίας, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἐπ' ἀμοιβαιότητι ἀπαλλαγῆς τῶν ἀντιστοίχων Ἑλληνοορθοδόξων μειονοτικῶν νομικῶν προσώπων.

4. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 34, 35, 36, 37 παράγραφος 1, 38, 39, 40, 41, 42, 43 καὶ 44 ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1977.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΕΩΣ ΑΚΙΝΗΤΩΝ

Ἄρθρον 47.

Προϋποθέσεις ἐπιστροφῆς φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων — Κυρώσεις.

1. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ διὰ τοῦ Ν. 1587/1950 κυρωθέντος Α.Ν. 1521/1950 «περὶ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων», ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«4. Ἐὰν ἐντὸς τεσσάρων ἐτῶν ἀπὸ τῆς καταρτίσεως τοῦ ὁριστικοῦ συμβολαίου μεταβιβάσεως ἀκυρωθῇ τοῦτο ἕνεκεν ἐλαττώματος ἀφορῶντος εἰς τὰς νομικὰς σχέσεις τοῦ πωλητοῦ πρὸς τὸ ἀκίνητον ἢ ἕνεκεν ἄλλων ἐξαιρετικῶν λόγων, δὲν ἐπιβάλλεται φόρος μεταβιβάσεως διὰ τὴν ἀκύρωσιν, ὁ δὲ ἐπὶ τῆς ἀρχικῆς μεταβιβάσεως φόρος περιορίζεται εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ ἀναλογοῦντος τοιούτου ἐπὶ τῆς ἀγοραίας ἀξίας τοῦ

ἀκινήτου. Τυχὸν ἐπὶ πλέον καταβληθεὶς ἢ βεβαιωθεὶς φόρος ἐπιστρέφεται ἢ ἐκπίπτεται κατὰ περίπτωσιν».

2. Τὸ ἄρθρον 15 τοῦ Α.Ν. 1521/1950, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 15.

Κυρώσεις.

1. Πᾶν φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον ἀρνούμενον, δυστροποῦν ἢ ἀμελοῦν νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, ἢ ὑποχρεούμενον ἢ καλούμενον νὰ παράσχῃ πληροφορίας ἢ ὑπηρεσίας ἢ στοιχεῖα ἢ παρέχον ταῦτα πλημμελῶς ἢ ἐσφαλμένως διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς φορολογητέας ὕλης, τιμωρεῖται διὰ προστίμου οὐχὶ ἐλάσσοντος τῶν δέκα χιλιάδων (10.000) δραχμῶν, οὐδὲ μείζονος τῶν ἑκατὸν χιλιάδων (100.000) δραχμῶν.

2. Ἀπαγορεύεται ἡ σύνταξις συμβολαιογραφικῆς πράξεως ἀφορώσης εἰς τὴν ἐξ ἐπαχθοῦς αἰτίας μεταβίβασιν ἀκινήτου ἢ ἐμπραγμάτου ἐπὶ ἀκινήτου δικαιώματος:

α) ἐὰν δὲν προσαχθῇ ἀντίγραφον δηλώσεως φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων, καὶ

β) ἐὰν ἅπαντα τὰ προσδιοριστικὰ τοῦ μεταβιβαζομένου ἀκινήτου ἢ ἐμπραγμάτου ἐπὶ ἀκινήτου δικαιώματος στοιχεῖα δὲν ἀνταποκρίνωνται πλήρως πρὸς τὴν ἀνωτέρω δήλωσιν.

Οἱ παραβάται τῆς προηγουμένης διατάξεως, ἀνεξαρτήτως πάσης ἄλλης εὐθύνης των κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, τιμωροῦνται διὰ προστίμου οὐχὶ ἐλάσσονος τῶν εἴκοσι πέντε χιλιάδων (25.000) δραχμῶν οὐδὲ μείζονος τῶν διακοσίων χιλιάδων (200.000) δραχμῶν.

Τὸ πρόστιμον τοῦτο ἐπιβάλλεται καὶ ἐπὶ τῶν παραβατῶν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 13 καὶ 14 τοῦ παρόντος.

3. Ὁ ἀγοραστὴς ὅστις θὰ ἀποκαλυφθῇ ὅτι ὑπέγραψεν ἀντίγραφον ἐξ οὗ προκύπτει, ὅτι συνεφώνησεν ἢ κατέβαλε τίμημα μεγαλύτερον τοῦ ἐν συμβολαίῳ καὶ ἐν τῇ φορολογικῇ δηλώσει ἀναγραφέντος, ἀνεξαρτήτως τοῦ προσθέτου φόρου τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος, τιμωρεῖται διὰ προστίμου ἴσου πρὸς τὸ πενταπλάσιον τοῦ ὁριστικῶς προσδιορισθέντος φόρου, ὁ ὁποῖος ἀναλογεῖ ἐπὶ τοῦ μὴ δηλωθέντος τμήματος τοῦ τιμήματος.

4. Τὰ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους πρόστιμα ἐπιβάλλονται δι' ἠτιολογημένης πράξεως τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου.

Διὰ τὴν ἔκδοσιν καὶ ἐπίδοσιν τῆς πράξεως, τὴν παραγραφὴν τοῦ δικαιώματος τοῦ Δημοσίου πρὸς ἐπιβολὴν προστίμου, τὴν ἄσκησιν προσφυγῆς καὶ ἐνδίκων μέσων καὶ ἐν γένει τὴν διαδικασίαν βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τούτου, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ περὶ ἐπιβολῆς προστίμου διατάξεις, αἱ ἰσχύουσαι ἐν τῇ φορολογίᾳ εἰσοδήματος».

3. Αἱ ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. 231/1975 προβλεπόμεναι ἀπαλλαγαὶ καὶ ὑπὸ τὰς ἐν αὐτῇ τιθεμένας προϋποθέσεις, ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ αὐτοδιαλύσεως τῶν περὶ ὧν αὕτη ἀνωνύμων ἑταιρειῶν, ἐφ' ὅσον αὗται, κατὰ τὴν ἀγορὰν τινος ἐκ τῶν ἀκινήτων των ὑπήχθησαν εἰς τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 1Βγ' τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Α.Ν. 1521/1950, ὡς ἰσχύει.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, δέον ὅπως:

α) Τὸ ἀγορασθὲν ὑπὸ τῆς ἀνωνύμου ἑταιρείας ἀκίνητον μεταβιβασθῇ ἐξ ἀδιαιρέτου εἰς τοὺς μετόχους ταύτης, κατὰ ποσοστὸν ἀνάλογον πρὸς τὴν συμμετοχὴν ἑκάστου τούτων εἰς τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον τῆς ἑταιρείας.

β) Ἡ αὐτοδιάλυσις τῆς ἑταιρείας συντελεσθῇ ἐντὸς τριῶν (3) μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καὶ

γ) καταβληθῇ, διὰ δηλώσεως ὑποβαλλομένης εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκον. Ἔφορον, πρὸ τῆς καταρτίσεως τοῦ συμβολαίου μεταβιβάσεως τοῦ ἀκινήτου, ὁ ὀφειλόμενος φόρος μεταβιβάσεως, κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 4 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν. 4459/1965, εἰδικώτερον ὁριζόμενα.

4. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. 231/1975 ἐφαρμόζονται, ὑπὸ τὰς ἐν αὐταῖς τιθεμένας προϋποθέσεις καὶ ἐπὶ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν καὶ ἑταιρειῶν περιωρισμένης εὐθύνης, διαλυομένων ἐντὸς τριῶν (3) μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 48.

Διαγραφὴ χρεῶν ἐκ συμπληρωματικοῦ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων ἐξ ἀκύρων ἢ ἀκυρωσίμων συμβολαίων.

1. Χρέη πρὸς τὸ Δημόσιον ἐκ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων ἐπὶ τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τοῦ ἐν τῷ συμβολαίῳ τιμήματος καὶ τῆς ἀγοραίας ἀξίας τοῦ ἀκινήτου, βεβαιωθέντα εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἡ εἴσπραξις τῶν ὁποίων εἶχεν ἀνασταλῆ, διαγράφονται, ἐφ' ὅσον τὸ συμβόλαιον μεταβιβάσεως ἠκυρώθη καὶ ἡ ἀκύρωσις ἔχει μεταγραφῆ.

2. Προκειμένου περὶ ὀφειλῆς ἐκ φόρου μεταβιβάσεως δι' ἀκίνητα ἀνήκοντα εἰς τὸ Δημόσιον ἢ εἰς νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, αὕτη διαγράφεται, ἐφ' ὅσον ὁ εἰς φόρον ὑπόχρεως, ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἓξ (6) μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος, προβῇ εἰς δήλωσιν ἐνώπιον συμβολαιογράφου, δι' ἧς θὰ ἀναγνωρίζῃ τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου ἢ τοῦ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου εἰς ὃ ἀνήκει τὸ ἀκίνητον, τὴν ὁποίαν θὰ μεταγράψῃ.

Διὰ τὴν πρᾶξιν ἀναγνωρίσεως περὶ ἧς τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ὡς καὶ διὰ τὴν μεταγραφήν της, οὐδεὶς φόρος, τέλος, κράτησις ἢ εἰσφορὰ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τρίτων ὀφείλεται.

3. Ἡ διαγραφὴ ἐνεργεῖται οἴκοθεν ὑπὸ τῶν Δημοσίων Ταμείων, κατὰ τὰ εἰδικώτερον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὁριζόμενα.

4. Καταβληθέντα χρέη ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, δὲν ἐπιστρέφονται.

Ἄρθρον 49.

Ἀπαλλαγαὶ τῶν δικαιουμένων στεγαστικῆς συνδρομῆς.

1. Συμβάσεις μεταβιβάσεως ἀκινήτων καὶ παροχῆς ἐνυποθήκων δανείων, εἰς ἃς συμβάλλεται ὡς ἀγοραστὴς πρόσωπον ἐκ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 1138/1972 «περὶ ἀναπροσαρμογῆς καὶ βελτιώσεως τῶν στεγαστικῶν προγραμμάτων τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐργατικῆς Κατοικίας», ἅτινα τυγχάνουν στεγαστικῆς συνδρομῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ διατάγματος τούτου ὡς καὶ τοῦ Ν.Δ. 2963/1954 «περὶ ἱδρύσεως Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ Ἐργατικῆς Κατοικίας», ὡς ἰσχύει, πρὸς ἀπόκτησιν στέγης, ἡ ἐξόφλησις τῶν δόσεων τῶν δανείων τούτων, οἱ ἐξ αὐτῶν ἀπορρέοντες τόκοι ὡς καὶ ἡ ἐγγραφὴ καὶ διαγραφὴ τῆς πρὸς ἀσφάλειαν αὐτῶν ὑποθήκης, ἀπαλλάσσονται παντὸς φόρου, τέλους, δικαιώματος, κρατήσεως ἢ εἰσφορᾶς ἐν γένει ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τρίτων, τὰ δὲ δικαιώματα τῶν συμβολαιογράφων καὶ τῶν ἀμίσθων ἢ ἐμμίσθων ὑποθηκοφυλάκων περιορίζονται εἰς τὸ ἓν τρίτον (1/3) τῶν ἑκάστοτε ὁριζομένων.

Αἱ ἀνωτέρω ἀπαλλαγαὶ παρέχονται, ἐφ' ὅσον οὗτοι καὶ αἱ σύζυγοι αὐτῶν δὲν κέκτηνται κατοικίαν πληροῦσαν τὰς στεγαστικὰς των ἀνάγκας, ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ λοιπὰς προϋποθέσεις περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Ν.Δ. 3783/1957 «περὶ τῆς στέγης τῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων», ὡς ἰσχύει, καὶ μέχρι τῶν ὑπ' αὐτοῦ προβλεπομένων ἀνωτάτων ὁρίων.

2. Ἡ ὑπογραφὴ τῆς δανειακῆς συμβάσεως ἀποδεικνύει τὴν ἰδιότητα τοῦ δικαιούχου τῶν ἀπαλλαγῶν, περὶ ὧν ἡ ἀνωτέρω παράγραφος.

Ἡ ἀπαλλαγὴ ἐκ τοῦ φόρου μεταβιβάσεως διὰ τὸ τμῆμα τῆς ἀγοραίας ἀξίας τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὸ ἀνώτατον ὅριον, ὁριστικοποιεῖται διὰ τῆς ὑποβολῆς ἀμελλητὶ ὑπὸ τοῦ δικαιούχου εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκον. Ἔφορον, κεκυρωμένου ἀντιγράφου τῆς οἰκείας δανειακῆς συμβάσεως.

3. Πᾶσα ἑτέρα γενικὴ ἢ εἰδικὴ διάταξις, ρυθμίζουσα κατὰ διάφορον τρόπον τὰς, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀπαλλαγάς, καταργεῖται, ἐξαιρέσει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν. 289/1976 «περὶ παροχῆς κινήτρων διὰ τὴν ἀνάπτυξιν παραμεθορίων περιοχῶν καὶ ρυθμίσεως συναφῶν θεμάτων».

4. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον συμβάσεων, εἰς ἃς συμβάλλεται πρόσωπον δανειοδοτούμενον παρὰ τοῦ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ Ἐργατικῆς Κατοικίας (Ο.Ε.Κ.), δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 1276/1972 «περὶ φορολογικῶν διευκολύνσεων τῶν κατὰ τὸ Ν.Δ. 1138/1972 «περὶ ἀναπροσαρμογῆς καὶ βελτιώσεως τῶν στεγαστικῶν προγραμμάτων τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐργατικῆς Κατοικίας», δικαιούχων στεγάσεως».

5. Ὀφειλαὶ ἐκ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων, τελῶν χαρτοσήμου καὶ λοιπῶν συμβεβαιωθέντων μετ' αὐτῶν φόρων ὑπὲρ τρίτων, βεβαιωθεῖσαι δυνάμει τοῦ Ν.Δ. 1276/1972 «περὶ φορολογικῶν διευκολύνσεων τῶν κατὰ τὸ Ν.Δ. 1138/1972 «περὶ ἀναπροσαρμογῆς καὶ βελτιώσεως τῶν στεγαστικῶν προγραμμάτων τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐργατικῆς Κατοικίας», δικαιούχων στεγάσεως» διαγράφονται, τυχὸν δὲ καταβληθέντα ποσὰ ἐκ τῆς ἀνωτέρω κατηγορίας δὲν ἐπιστρέφονται.

Ἡ διαδικασία τῆς διαγραφῆς καθορισθήσεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

6. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 1 ἕως καὶ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1977.

Ἄρθρον 50.

Εἰσφορὰ ἀκινήτου εἰς συγχωνευομένην ἢ μετατρεπομένην ἐπιχείρησιν.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Ν.Δ. 1297/1972 «περὶ παροχῆς φορολογικῶν κινήτρων διὰ τὴν συγχώνευσιν ἢ μετατροπὴν ἐπιχειρήσεων πρὸς δημιουργίαν μεγάλων οἰκονομικῶν μονάδων», προστίθεται δεύτερον ἐδάφιον, ἔχον οὕτω:

«Ἡ ἀνωτέρω ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τοῦ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων, περιλαμβάνει καὶ τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν τὸ εἰσφερόμενον εἰς τὴν συγχωνεύουσαν ἢ τὴν συνιστωμένην ἑταιρείαν ἀκίνητον εἶχεν εἰσφερθῆ κατὰ χρῆσιν εἰς τὴν συγχωνευομένην ἢ μετατρεπομένην ἑταιρείαν καὶ ἀποδεδειγμένως εἶχε χρησιμοποιηθῆ ἀποκλειστικῶς διὰ τὰς ἀνάγκας αὐτῆς ἐπὶ μίαν πενταετίαν πρὸ τῆς συγχωνεύσεως ἢ τῆς μετατροπῆς αὐτῆς».

2. Ἐπὶ εἰσφορᾶς ἀκινήτων κατὰ τὴν συγχώνευσιν ἡμεδαπῶν ἀσφαλιστικῶν ἑταιρειῶν, ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 1297/1972 «περὶ παροχῆς φορολογικῶν κινήτρων διὰ τὴν συγχώνευσιν ἢ μετατροπὴν ἐπιχειρήσεων πρὸς δημιουργίαν μεγάλων οἰκονομικῶν μονάδων» προβλεπομένη ἀπαλλαγὴ ἐκ τοῦ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων, χωρεῖ καὶ εἰς ἃς περιπτώσεις τὰ εἰσφερόμενα ἀκίνητα δὲν θὰ χρησιμοποιηθοῦν διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς συγχωνευούσης ἑταιρείας.

Ἄρθρον 51.

Ὀνομαστικοποίησις μετοχῶν ἀνωνύμων κτηματικῶν ἑταιρειῶν.

Τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Ν. 4459/1965 «περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων «περὶ φορολογίας μεταβιβάσεως ἀκινήτων καὶ ἐπιβολῆς φόρου ἐπὶ τοῦ αὐτομάτου ὑπερτιμήματος» ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολούθως:

«1. Αἱ μετοχαὶ τῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν, αἵτινες ἀνεξαρτήτως τοῦ εἰς τὸ καταστατικόν των ἀναγραφομένου σκοποῦ, ἀσχολοῦνται ἐν τοῖς πράγμασι κυρίως εἰς τὴν ἐκμίσθωσιν καὶ ἐν γένει εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν ἀστικῶν ἀκινήτων καὶ τὰ κεφάλαια αὐτῶν, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἀποθεματικῶν, εἶναι ἐπενδεδυμένα εἰς ἀστικὰ ἀκίνητα κατὰ ποσοστὸν ἀνώτερον τοῦ ἑξήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (60%), εἶναι ὑποχρεωτικῶς ὀνομαστικαὶ ἐν τῷ συνόλῳ των.

2. Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου δὲν ἐφαρμόζεται: α) ἐπὶ ξενοδοχειακῶν ἐπιχειρήσεων αἵτινες ἐκμεταλλεύονται τὸ ἀκίνητον ὡς ξενοδοχεῖον δι' ἴδιον λογαριασμὸν ἢ παραχωροῦν τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ ἀκινήτου ὡς ξενοδοχείου εἰς τρίτους εἴτε ἔναντι μισθώματος ὑπολογιζομένου εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων, εἴτε εἰσφέροντες τὴν χρῆσιν τούτου εἰς ἑταιρείαν καὶ β) ἐπὶ ἐπιχειρήσεων ἀσχολουμένων εἰς τὴν ἀνέγερσιν καὶ πώλησιν οἰκοδομῶν.

3. Ἐν ᾗ περιπτώσει αἱ μετοχαὶ τῶν περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀνωνύμων ἑταιρειῶν δὲν εἶναι ὀνομαστικαί, ὁ ἁρμόδιος διὰ τὴν φορολογίαν εἰσοδήματος Οἰκονομικὸς Ἔφορος, καλεῖ ἐγγράφως, ἐπὶ ἀποδείξει, τὴν ἀνώνυμον ἑταιρείαν νὰ λάβῃ ἀπόφασιν περὶ ὀνομαστικοποιήσεως τῶν μετοχῶν της καὶ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου σχετικὴν αἴτησιν ἐντὸς προθεσμίας τεσσαράκοντα (40) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς προσκλήσεως.

Παρερχομένης ἀπράκτου τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας ἢ ἐν περιπτώσει μὴ ἐκδόσεως ὀνομαστικῶν μετοχῶν ἐντὸς προθεσμίας δέκα πέντε (15) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὁ Οἰκον. Ἔφορος ἐκδίδει πρᾶξιν, κατὰ τῆς ἀνωνύμου ἑταιρείας, δι' ἧς ἐπιβάλλει εἰς βάρος αὐτῆς, ἀνεξαρτήτως τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ δόλου ἢ ἀμελείας, πρόστιμον ὁριζόμενον εἰς ποσοστὸν πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50%) ἐπὶ τῆς κατὰ τὸν χρόνον ἐκδόσεως τῆς πράξεως ἀξίας τῶν μετοχῶν της, ἥτις προσδιορίζεται κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζόμενα.

Ἐν περιπτώσει ἀσκήσεως ὑπὸ τῆς ἀνωνύμου ἑταιρείας προσφυγῆς κατὰ τῆς πράξεως ἐπιβολῆς προστίμου ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, τὰ Φορολογικὰ Δικαστήρια ἀποφαίνονται καὶ περὶ τῆς μετατροπῆς ἢ μὴ τῶν μετοχῶν αὐτῶν εἰς ὀνομαστικάς.

Ἐὰν ἡ ἀνώνυμος ἑταιρεία, μετὰ τὴν παρέλευσιν ἀπράκτου τῆς πρὸς ἄσκησιν προσφυγῆς προθεσμίας ἢ μετὰ τὴν ἔκδοσιν τελεσιδίκου ἀποφάσεως τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων περὶ μετατροπῆς τῶν μετοχῶν αὐτῆς εἰς ὀνομαστικάς, δὲν προβῇ ἐντὸς τριῶν μηνῶν εἰς τὴν ὀνομαστικοποίησιν τούτων, χωρεῖ αὐτοδικαίως διάλυσις τῆς ἑταιρείας, ἐκδιδομένης ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου ἀποφάσεως διὰ τῆς ὁποίας ἀνακαλεῖται ἡ συστήσασα τὴν ἑταιρείαν Ὑπουργικὴ ἀπόφασις, τῇ ἐγγράφῳ εἰδοποιήσει τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, ὅστις δι' ἀποφάσεώς του διορίζει ὡς ἐκκαθαριστὰς ὑπαλλήλους τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Φορολογίας τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

4. Ἐφ' ἑκάστης ἐξ ἐπαχθοῦς αἰτίας μεταβιβάσεως μετοχῶν τῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν, περὶ ὧν αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐπιβάλλεται φόρος ἐπὶ συντελεστῇ πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (5%) εἰς βάρος τοῦ μεταβιβάζοντος, ὑπολογιζόμενος ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν, κατὰ τὸν χρόνον τῆς μεταβιβάσεως. Διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀξίας τῶν μετοχῶν, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ἀξία αὐτῶν, διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τῆς ὁποίας ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 «περὶ Κώδικος φορολογίας κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν ἐκ λαχείων».

Διὰ τὴν μεταβίβασιν τῶν μετοχῶν συντάσσεται ὑποχρεωτικῶς συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφον.

5. Δι' ἑκάστην μεταβίβασιν μετοχῶν τῶν περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 τοῦ παρόντος ἀνωνύμων ἑταιρειῶν, οἱ συμβαλλόμενοι ὑποχρεοῦνται, πρὸ τῆς συντάξεως τοῦ μεταβιβαστικοῦ συμβολαίου, νὰ ἐπιδώσουν κοινὴν δήλωσιν εἰς διπλοῦν, πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον τὸν ἁρμόδιον διὰ τὴν φορολογίαν εἰσοδήματος τῆς ἀνωνύμου ἑταιρείας καὶ νὰ καταβάλλουν ἐξ ὁλοκλήρου σὺν τῇ δηλώσει τὸν ἀναλογοῦντα φόρον.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καθορίζονται ὁ τύπος καὶ τὸ περιεχόμενον τῆς δηλώσεως ὡς καὶ τοῦ συμβολαίου μεταβιβάσεως τῶν μετοχῶν, τὰ τῆς καταβολῆς καὶ ἀποδόσεως τοῦ φόρου καὶ πᾶσα ἐν γένει λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου.

6. Ἡ ἐπαλήθευσις τῶν ἐπιδιδομένων δηλώσεων καὶ ὁ ἔλεγχος πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν παραλειπόντων ταύτην φορολογουμένων ἢ ἐλλιπῶς δηλούντων, ἡ ἐπιβολὴ τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου προστίμου, ὁ καταλογισμὸς τοῦ κυρίου καὶ προσθέτου φόρου, ἡ διοικητικὴ

ἐπίλυσις αὐτῶν, ἡ παραγραφὴ τοῦ δικαιώματος τοῦ Δημοσίου καὶ ἐν γένει ἡ διαδικασία βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως διέπονται ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν ἑκάστοτε διατάξεων τοῦ Α.Ν. 1521/1950, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως.

7. Αἱ μετοχαὶ τῶν περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 τοῦ παρόντος ἀνωνύμων κτηματικῶν ἑταιρειῶν, ὑποχρεωτικῶς ἀνήκουν εἰς ἡμεδαπὰ φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα.

Εἰς ἃς περιπτώσεις μετοχαὶ ἀνωνύμων κτηματικῶν ἑταιρειῶν ἀνήκουν κατὰ τὴν 31 Μαΐου 1977 εἰς ἀλλοδαπὰ φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα, θεωροῦνται αὗται αὐτοδικαίως ἄκυροι καὶ ἡ ἑταιρεία, μετὰ σημείωσιν ἐν τῷ οἰκείῳ βιβλίῳ τῆς ἀκυρότητος, ἐκδίδει ἐντὸς τριάκοντα (30) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας ταύτης νέας ἀνωνύμους μετοχάς, τὰς ὁποίας ἐκποιεῖ καὶ ὀνομαστικοποιεῖ ἐπ' ὀνόματι τῶν νέων μετόχων. Ἡ ἐκποίησις ἐνεργεῖται ἀμελλητὶ εἴτε ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ διὰ τὰς εἰς αὐτὸ εἰσηγμένας, εἴτε διὰ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας. Τὸ προϊὸν τῆς πωλήσεως ἡ ἑταιρεία παρακαταθέτει παραχρῆμα εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἐπ' ὀνόματι τῶν ἐν τῷ ὡς ἄνω βιβλίῳ αὐτῆς ἀναγεγραμμένων ἀλλοδαπῶν φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων.

Ἡ μὴ συμμόρφωσις τῆς ἑταιρείας πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις τῆς παρούσης παραγράφου συνεπάγεται τὴν αὐτοδικαίαν διάλυσιν αὐτῆς, κατὰ τὰ ἐν τῷ τρίτῳ ἐδαφίῳ τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζόμενα.

8. Ἐπὶ ἡμεδαπῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν, εἰς τὴν κυριότητα τῶν ὁποίων ἀνήκουν μετοχαὶ ἀνωνύμων κτηματικῶν ἑταιρειῶν κατὰ ποσοστὸν ὑπερβαῖνον τὸ 25% τοῦ συνόλου τῶν μετοχῶν τῶν ἑταιρειῶν τούτων, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἡ ἰσχὺς τῆς διατάξεως τῆς παρούσης παραγράφου ἄρχεται ἀπὸ τὴν 1ην Ἰουνίου 1977».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.
ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΩΝ, ΔΩΡΕΩΝ, ΠΡΟΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΕΡΔΩΝ ΕΚ ΛΑΧΕΙΩΝ.

Ἄρθρον 52.
Καταβολὴ φόρου αἰτίᾳ θανάτου κτήσεων.

1. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 82 τοῦ Ν.Δ. 118/73 «περὶ Κώδικος φορολογίας κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν ἐκ λαχείων» ἀντικαθίσταται, ὡς κάτωθι:

«1. Ἐπιφυλασσομένης τῆς ἐφαρμογῆς τῶν παραγράφων 5, 6 καὶ 7 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὁ κατ' ἄρθρον 81 βεβαιούμενος φόρος καταβάλλεται: α) μέχρι μὲν τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν πέντε χιλιάδων (5.000) εἰς δώδεκα (12) ἴσας ἀτόκους μηνιαίας δόσεις, τῆς πρώτης καταβαλλομένης μέχρι τῆς λήξεως τοῦ μηνὸς καθ' ὃν βεβαιοῦται, β) ἐφ' ὅσον δὲ ὑπερβαίνει τὰς πέντε χιλιάδας (5.000) δραχμὰς εἰς δώδεκα (12) ἴσας ἐντόκους ἑξαμηνιαίας δόσεις, ἐπὶ τὸν ἑκάστοτε ἰσχύοντα τόκον, ἐπὶ καταθέσεων Ταμιευτηρίου, παρὰ τῷ Ταχυδρομικῷ Ταμιευτηρίῳ. Τὰ ἑξάμηνα λογίζονται ἀπὸ Ἰανουαρίου μέχρις Ἰουνίου καὶ ἀπὸ Ἰουλίου μέχρι Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους.

Τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ὁριζόμενον ἐπιτόκιον ὑπολογίζεται καὶ ἐπὶ τῶν ληξιπροθέσμων μετὰ τὴν ἔναρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐδαφίου δόσεων τῶν ἤδη βεβαιωμένων εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον φόρων.

Προκειμένου περὶ φόρου ἐπικαρπίας ἢ περιοδικῆς παροχῆς, ὁ Οἰκον. Ἔφορος, αἰτήσει τοῦ ὑποχρέου, ὑποβαλλομένῃ κατὰ τὴν ἐγχείρισιν τῆς δηλώσεως, δύναται δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεώς του, ἐφ' ὅσον ἤθελε πεισθῇ ὅτι ὁ φορολογούμενος ἀδυνατεῖ πράγματι νὰ καταβάλῃ τοῦτον εἰς τὰς ἐν τῷ πρώτῳ ἐδαφίῳ τοῦ παρόντος ἑξαμηνιαίας δόσεις, νὰ αὐξήσῃ ταύτας μέχρι τοῦ ἀριθμοῦ τῶν 16.

Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῶν πρώτου καὶ δευτέρου ἐδαφίων τῆς παρούσης παραγράφου ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1977».

2. Εἰς τὴν παράγραφον 8 τοῦ ἄρθρου 82 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 προστίθεται ἐδάφιον πέμπτον, ὡς κάτωθι:

«Προκειμένου περὶ φόρου ἐπικαρπίας ἢ περιοδικῆς παροχῆς, ὁ Οἰκον. Ἔφορος, αἰτήσει τοῦ ὑποχρέου, δύναται, δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεώς του, νὰ μὴ ἀξιώσῃ τὴν παροχὴν ἀσφαλείας ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου, ἐφ' ὅσον οὗτος εὑρίσκεται εἰς πραγματικὴν ἀδυναμίαν νὰ παράσχῃ ταύτην.

Ἡ διάταξις αὕτη ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ ὑποθέσεων φόρου ἐπικαρπίας ἢ περιοδικῆς παροχῆς, δι' ἃς δὲν ἔχει παρασχεθῆ ἀσφάλεια μέχρις ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος».

Ἄρθρον 53.
Ἁρμόδιος Οἰκον. Ἔφορος.

1. Εἰς τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 87 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 προστίθεται περίοδος, ὡς κάτωθι:

«Ὁ ἁρμόδιος Οἰκονομικὸς Ἔφορος δύναται, δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ, νὰ ἀναθέτῃ εἰς συντάσσοντα συμβόλαια δωρεᾶς ἢ προικὸς Συμβολαιογράφον τῆς περιφερείας του, ἐκτὸς τῆς ἕδρας αὐτοῦ ἑδρεύοντα, τὴν παραλαβὴν τῶν δηλώσεων φόρου δωρεῶν καὶ προικῶν καὶ τὴν χορήγησιν ἀντιγράφου τούτων, ὑποχρεούμενον ὅπως τὸ βραδύτερον ἐντὸς δεκαημέρου ἀποστείλῃ τὰς δηλώσεις, ἐπὶ ἀποδείξει, εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον».

2. Ἡ διάταξις τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 87 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 ἀντικαθίσταται, ὡς κάτωθι:

«Ἐὰν ὁ δωρητὴς ἢ προικοδότης κατοικῇ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἁρμόδιος εἶναι ὁ ἐπὶ τῆς φορολογίας τῶν δωρεῶν καὶ προικῶν Οἰκονομικὸς Ἔφορος τῆς Πρωτευούσης τοῦ Κράτους ἢ ὁ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὁριζόμενος».

Ἄρθρον 54.
Διατηρητέαι διατάξεις.

1. Ἡ διάταξις τῆς περ. (θ) τῆς παρ. Δ' τοῦ ἄρθρου 124 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 ἀντικαθίσταται, ὡς κάτωθι:

«θ. Τοῦ ἄρθρου 12 παρ. 2 τοῦ Ν.Δ. 4242/1962 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», ὡς καὶ τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Α.Ν. 408/1968 «περὶ διανομῆς τῆς ἀποζημιώσεως ἣν προβλέπει ἡ Ἑλληνοβουλγαρικὴ Συμφωνία τῆς 9ης Ἰουλίου 1964, κυρωθεῖσα διὰ τοῦ Ν.Δ. 4393/1964».

2. Ἡ ἰσχὺς τῆς προηγουμένης παραγράφου ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ Ν.Δ. 118/1973.

Ἄρθρον 55.
Κύρωσις διαταγῶν Διοικήσεως.

Κυροῦται, κτωμένη ἰσχὺν νόμου ἀφ' ἧς ἐξεδόθη, ἡ ὑπ' ἀριθ. Κ.2939/187 ἀπὸ 2 Μαρτίου 1976 τηλεγραφικὴ διαταγὴ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἔχουσα οὕτω:

«Ἀριθ. Πρωτ. Κ.2939/187 2.3.1976

Προθεσμία παραγράφου 2 ἄρθρου 4 Ν. 231/1975, «περὶ ὑποβολῆς συμπληρωματικῆς δηλώσεως περὶ τῆς ἀξίας τῶν κατὰ κληρονομίαν, δωρεὰν ἢ προῖκα μεταβιβαζομένων ἀκινήτων», λήγουσα 6 Μαρτίου 1976, παρατείνεται ἐπὶ τρίμηνον.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ»

Ἄρθρον 56.
Κύρωσις συμβάσεως.

Κυροῦται, κτωμένη ἰσχὺν νόμου, ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς της ἡ μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ὑπογραφεῖσα τὴν 8ην Ὀκτωβρίου 1971 Σύμβασις, δι' ἧς ρυθμίζονται τὰ τῆς ἐκτυπώσεως τῶν γραμματίων τῶν Κρατικῶν Λαχείων, τὸ κείμενον τῆς ὁποίας ἔχει ὡς ἀκολούθως:

Σύμβασις

μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῶν Κρατικῶν Λαχείων.

Ἄρθρον 1ον.

Κατ' ἐφαρμογὴν καὶ εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. Κ. 18998/1109/12.12.1968 κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ καὶ Οἰκονομικῶν, τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ἀναθέτει εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ἀποδεχομένην ταύτην, τὴν ἄνευ ἀμοιβῆς ἐκτύπωσιν ὑπὸ τοῦ Ἱδρύματος Ἐκτυπώσεως Τραπεζογραμματίων καὶ Ἀξιῶν αὐτῆς, τῶν γραμματίων τῶν Κρατικῶν Λαχείων, κατὰ τὰ κατωτέρω εἰδικώτερον ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 2ον.

Εἰς τὸ Ἵδρυμα Ἐκτυπώσεως Τραπεζογραμματίων καὶ Ἀξιῶν ἀνατίθεται ἡ ἐκτύπωσις τῶν κατωθι τριῶν κατηγοριῶν Κρατικῶν Λαχείων:

α. Λαϊκοῦ Λαχείου, κυκλοφοροῦντος καθ' ἑβδομάδα.

Διάστασις γραμματίου μετὰ τοῦ στελέχους 48.75Χ131 χιλιοστά.

Διάστασις τετράδος μετὰ τοῦ στελέχους 195Χ131 χιλιοστά.

β. Ἐθνικοῦ Λαχείου, κυκλοφοροῦντος κατ' ἔτος εἰς τρεῖς ἐκδόσεις, ἑκάστη τῶν ὁποίων περιλαμβάνει πέντε κληρώσεις.

Διάστασις γραμματίου 58.5Χ131 χιλιοστά.

Διάστασις δεκάδος 292.5Χ262 χιλιοστά.

γ. Εἰδικοῦ Κρατικοῦ Λαχείου, κυκλοφοροῦντος κατ' ἔτος.

Διάστασις γραμματίου μετὰ τοῦ στελέχους 73Χ175 χιλιοστά.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκτυπουμένων γραμματίων τοῦ Λαϊκοῦ Λαχείου θὰ ἀνέρχεται εἰς 70.000.000 ἕως 80.000.000 τετράδας γραμματίων ἐτησίως, ἡ ἐκτύπωσις δὲ τῶν γραμματίων τούτων θὰ κατανέμηται ὁμοιομόρφως ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατ' ἔτος ἑβδομαδιαίων κληρώσεων τοῦ Λαχείου τούτου.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκτυπουμένων γραμματίων ἑκάστης κληρώσεως ἑκάστης ἐκδόσεως τοῦ Ἐθνικοῦ Λαχείου θὰ ἀνέρχεται εἰς 150.000 ἕως 160.000 δεκάδας γραμματίων.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκτυπουμένων γραμματίων τοῦ Εἰδικοῦ Κρατικοῦ Λαχείου θὰ ἀνέρχεται εἰς 2.500.000 ἕως 3.000.000.

Αὔξησις τῶν ποσοτήτων τούτων μεῖζον τοῦ 20% θὰ ἐξαρτᾶται ἐκ τῶν ἐν γένει δυνατοτήτων τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Τὰ λαχεῖα θὰ ἐκτυποῦνται ἐπὶ χάρτου εἰς ρόλους, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 6 τῆς παρούσης συμβάσεως ὁριζόμενα.

Ἡ ἐκτύπωσις θὰ ἐκτελῆται διὰ τριῶν χρωμάτων εἰς τὴν ἐμπροσθίαν καὶ ἑνὸς χρώματος εἰς τὴν ὀπισθίαν ὄψιν. Τὸ Λαϊκὸν καὶ τὸ Εἰδικὸν Κρατικὸν Λαχεῖον θὰ φέρουν στέλεχος, εἰς δὲ τὴν θέσιν διαχωρισμοῦ τοῦ στελέχους καὶ τοῦ σώματος θὰ ὑπάρχουν τυπωμέναι διὰ δύο χρωμάτων, εἰδικαὶ γραμμαὶ ἀσφαλείας.

Εἰς τὴν ἐμπροσθίαν ὄψιν τοῦ γραμματίου καὶ εἰς τὸ στέλεχος, θὰ ἐκτυποῦται ὁ ἀριθμὸς τοῦ λαχείου. Τὸ Λαϊκὸν καὶ Ἐθνικὸν Λαχεῖον θὰ φέρουν διάτρησιν.

Τὰ ἕτερα γνωρίσματα καὶ αἱ λεπτομέρειαι τῶν Λαχείων θὰ ἔχουν ὡς τὰ τῶν σήμερον ἐν κυκλοφορίᾳ Λαχείων.

Ἄρθρον 3ον.

1. Τροποποίησις τῶν διαστάσεων καὶ ἐν γένει τῆς μορφῆς τῶν γραμματίων τῶν λαχείων δύναται νὰ γίνῃ τῇ αἰτήσει τῆς Διευθύνσεως Κρατικῶν Λαχείων, μόνον ἐὰν αἱ δυνατότητες τῆς εἰδικῆς μηχανῆς τῆς χρησιμοποιουμένης πρὸς ἐκτύπωσιν τῶν Κρατικῶν Λαχείων ἐπιτρέπουν τοῦτο.

2. Ἡ ἐκτύπωσις πέραν τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 τῆς παρούσης ἀναφερομένων κατηγοριῶν Λαχείων ἢ εἰς συχνότερα χρονικὰ διαστήματα ἐκτύπωσις τῶν ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ ἀναφερομένων κατηγοριῶν Λαχείων δύναται νὰ γίνῃ μετὰ προηγουμένην συμφωνίαν τῶν συμβαλλομένων μερῶν, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ ἀναλόγως τῶν ὅρων τῆς παρούσης συμβάσεως.

3. Εἰς περίπτωσιν αὐξομειώσεως τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 τῆς παρούσης ὁριζομένων ποσοτήτων γραμματίων, κατὰ κατηγορίαν, μείζονος τοῦ 15%, ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος θὰ δικαιοῦται εἰς ἀναθεώρησιν τοῦ κοστολογίου.

Ἄρθρον 4ον.

Τοῦ Λαϊκοῦ καὶ Εἰδικοῦ Κρατικοῦ Λαχείου θὰ ἀποκόπτωνται τὰ γραμμάτια ἀπὸ τῶν στελεχῶν πρὸ τῆς τελικῆς των συσκευασίας. Ἡ συσκευασία τῶν στελεχῶν καὶ τῶν γραμματίων τῶν λαχείων θὰ γίνεται ἀνὰ 1.000 τετράδας γραμμάτια Λαϊκοῦ Λαχείου ἢ 1.000 γραμμάτια Εἰδικοῦ Κρατικοῦ Λαχείου. Τὰ γραμμάτια θὰ δεματοποιοῦνται διὰ σταυροειδοῦς ἱμάντος, τὰ δὲ στελέχη διὰ χάρτου Κράφτ. Εἰς τὰ δέματα θὰ ὑπάρχῃ διαχωρισμὸς διὰ ταινίας ἢ ἐλαστικοῦ τῶν γραμματίων τῶν λαχείων ἀνὰ 100, τῶν δὲ στελεχῶν ἀνὰ 200.

Τὸ Ἐθνικὸν Λαχεῖον θὰ συσκευάζηται εἰς δέματα τῶν 1.000 δεκάδων γραμματίων διὰ χάρτου Κράφτ, ἕκαστον δὲ δέμα θὰ φέρῃ διαχωρισμὸν διὰ ταινίας ἀνὰ 50 δεκάδας γραμματίων.

Ἄρθρον 5ον.

1. Ἡ παράδοσις τῶν γραμματίων τῶν Λαχείων, συσκευασμένων ὡς ἐν ἄρθρῳ 4 τῆς παρούσης ὁρίζεται, θὰ λαμβάνῃ χώραν εἰς τὰ Θησαυροφυλάκια τοῦ Ἱδρύματος Ἐκτυπώσεως Τραπεζογραμματίων καὶ Ἀξιῶν ἐν Χολαργῷ, κατόπιν ἐγγράφου ἐντολῆς τῆς Διευθύνσεως Κρατικῶν Λαχείων, περιλαμβανούσης ἅπαντα τὰ ἀπαραίτητα πρὸς τοῦτο στοιχεῖα, ὡς καὶ ἐξουσιοδότησιν διὰ τὴν παραλαβὴν τῶν γραμματίων ὑπὸ ἀντιπροσώπου τῆς Διευθύνσεως Κρατικῶν Λαχείων.

2. Τὰ ἐκτυπωθέντα συμφώνως πρὸς ἐντολὴν τῆς Διευθύνσεως Κρατικῶν Λαχείων καὶ μὴ παραληφθέντα ὑπ' αὐτῆς πρὸς διάθεσιν ἀλλὰ παραμένοντα εἰς τὰ θησαυροφυλάκια τοῦ Ἱδρύματος γραμμάτια, ὡς καὶ τὰ εἰς φύλλα καὶ τεμάχια κακέκτυπα γραμμάτια, θὰ καταστρέφωνται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας κληρώσεως εἰς ἣν ταῦτα ἀνήκουν, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ ὑπαλλήλου τῆς Διευθύνσεως Κρατικῶν Λαχείων, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ Τράπεζα διαθέτει πρὸς καταστροφὴν τῶν λαχείων τοὺς ἀπαραιτήτους διὰ τὴν καῦσιν κλιβάνους.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ καταστρέφωνται καὶ τὰ παραληφθέντα ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Κρατικῶν Λαχείων καὶ μὴ διατεθέντα γραμμάτια.

Ἄρθρον 6ον.

Τὰ λαχεῖα θὰ ἐκτυποῦνται ἐπὶ χάρτου εἰς ρόλους, βάρους 75 γραμμαρίων, κατὰ τ.μ., ἐκ λευκασμένης χημικῆς χαρτομάζης, ἐστιλβωμένου διὰ κυλινδρώσεως μετὰ ἐλαφρᾶς ὑδατογραφήσεως, εἰδικῶς κατασκευαζομένου διὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην. Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει αἱ προδιαγραφαὶ τοῦ χάρτου θὰ προσδιορίζωνται ὑπὸ τοῦ Ἱδρύματος Ἐκτυπώσεως Τραπεζογραμματίων καὶ Ἀξιῶν.

Ἡ δαπάνη τοῦ χάρτου θὰ βαρύνῃ τὴν Διεύθυνσιν Κρατικῶν Λαχείων.

Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς καταναλώσεως τοῦ χάρτου ἡ ποσότης αὐτοῦ, ἡ ἀντιστοιχοῦσα εἰς τὴν παραδιδομένην ποσότητα λαχείων θὰ προσαυξάνηται:

α. Κατὰ τὴν ἀχρηστίαν τομῆς μέχρι 5% (ξακρίσματα).

β. Κατὰ τὴν ἀχρηστίαν δι' ἀντικαταστάσεις καὶ κακέκτυπα μηχανῆς μέχρι 10%.

Ἡ φύρα ἐξ ἀποσυσκευασίας τῶν ρόλων τοῦ χάρτου θὰ ὑπολογίζηται μέχρι ποσοστοῦ 5% ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ, τοῦ προσηυξημένου κατὰ τὰς ὡς ἄνω ἀχρηστίας. Ἡ συνολικὴ ἐτησία κατανάλωσις τοῦ χάρτου θὰ ὑπολογίζηται εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους βάσει τῶν ἀνωτέρω στοιχείων.

Ἄρθρον 7ον.

1. Ἡ Διεύθυνσις Κρατικῶν Λαχείων δέον ὅπως, τὸν Ἰούλιον ἑκάστου ἔτους, δι' ἐγγράφου της πρὸς τὸ Ἵδρυμα Ἐκτυπώσεως Τραπεζογραμματίων καὶ Ἀξιῶν, καθορίζῃ τὸν συνολικὸν ἀριθμὸν τῶν μελλόντων νὰ ἐκτυπωθοῦν, κατὰ κατηγορίαν Λαχείου, γραμματίων κατὰ τὸ ἑπόμενον ἡμερολογιακὸν ἔτος.

2. Ἡ αὐτὴ Διεύθυνσις δέον ἐπίσης δι' ἐγγράφου της πρὸς τὸ αὐτὸ Ἵδρυμα νὰ καθορίζῃ λεπτομερῶς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκτυπωθησομένων δι' ἑκάστην κλήρωσιν, κατὰ κατηγορίαν Λα-

χείου, γραμματίων ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ἀπαραίτητα διὰ τὴν ἐκτύπωσιν αὐτῶν στοιχεῖα, τοὐλάχιστον τέσσαρας μῆνας πρὸ τῆς ἐν τῷ ἐγγράφῳ της τούτῳ προβλεπομένης ἡμερομηνίας παραδόσεώς των εἰς αὐτήν.

3. Εἰς περίπτωσιν ἐντολῆς ἐκπονήσεως νέας μακέττας Λαχείου τινός, τὸ Ἵδρυμα ὑποχρεοῦται νὰ παραδώσῃ ταύτην ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑπ' αὐτοῦ λήψεως τῆς σχετικῆς ἐντολῆς τῆς Διευθύνσεως Κρατικῶν Λαχείων.

Ἄρθρον 8ον.

1. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐν παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 7 τῆς παρούσης συμβάσεως ἐγγράφου τῆς Διευθύνσεως Κρατικῶν Λαχείων, θὰ προβαίνῃ ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὴν παραγγελίαν τοῦ ἀναγκαιοῦντος χάρτου, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν κοστολόγησιν τῆς ὅλης ἐργασίας.

2. Ἡ δαπάνη ἐκτυπώσεως τῶν Λαχείων ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀπὸ μηνὸς Μαρτίου 1971 εἰδικοῦ πρὸς τοῦτο κοστολογίου, προσηρτημένου τῇ παρούσῃ.

3. Τὸ κοστολόγιον ἀναμορφοῦται, ἐφ' ὅσον ἐπέλθῃ οἱαδήποτε μεταβολὴ τῶν συνιστώντων τοῦτο στοιχείων. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ Τράπεζα Ἑλλάδος ὑποχρεοῦται ὅπως ἀμελλητὶ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Διεύθυνσιν Κρατικῶν Λαχείων, νέον κοστολόγιον πλήρως ἠτιολογημένον.

4. Τὸ κοστολόγιον, θὰ περιλαμβάνῃ:

— Τὰς πραγματικὰς δαπάνας ὑλικῶν, ἤτοι μελανῶν, ἐκτυπωτικῶν πλακῶν, φωτογραφικῶν ὑλικῶν, ὑλικῶν συσκευασίας κλπ., μὴ περιλαμβανομένης τῆς ἀξίας τοῦ χάρτου.

— Τὰς δαπάνας μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν ἐκτυπωτικῶν στοιχείων, τὴν ἐκτύπωσιν, τὸν ἔλεγχον ἀριθμήσεως, τὴν συσκευασίαν κλπ., πλὴν τῶν δαπανῶν μισθῶν, ἡμερομισθίων καὶ ἐν γένει ἀπολαβῶν τοῦ κατ' ἄρθρον 11 τῆς παρούσης, διατιθεμένου ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Κρατικῶν Λαχείων προσωπικοῦ, αἵτινες βαρύνουν τὴν Διεύθυνσιν Κρατικῶν Λαχείων καὶ θὰ καταβάλλωνται ἀπ' εὐθείας εἰς τοῦτο ὑπ' αὐτῆς.

— Τὴν ἐπιβάρυνσιν ἐκ τῶν ἀποσβέσεων καὶ τὴν συντήρησιν τοῦ μηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ καὶ τὴν ἐπιβάρυνσιν ἐκ τῶν ἀποσβέσεων τῶν πραγματοποιηθεισῶν δαπανῶν διαρρυθμίσεως τοῦ εἰδικοῦ χώρου ἐκτυπώσεως τῶν Κρατικῶν Λαχείων.

— Ποσοστὸν τῶν γενικῶν ἐξόδων τῆς ἐν γένει λειτουργίας τοῦ Ἱδρύματος Ἐκτυπώσεως Τραπεζογραμματίων καὶ Ἀξιῶν, ὡς καὶ τὸ ποσοστὸν τῆς δαπάνης τῆς ὑπηρεσίας Ἀσφαλείας αὐτοῦ.

— Πᾶσαν ἄλλην δαπάνην εἰς ἣν ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἤθελε προβῇ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ διὰ τῆς παρούσης ἀναλαμβανομένου ἔργου ἢ ἐξ αἰτίας αὐτῆς.

5. Ἡ Διεύθυνσις Κρατικῶν Λαχείων ἐλέγχει τὸ ἀποστελλόμενον εἰς αὐτὴν κοστολόγιον, ὡς καὶ οἱονδήποτε ἀναφερόμενον εἰς δαπάνην ἔγγραφον.

Ἄρθρον 9ον.

Πᾶσα ἐν γένει δαπάνη ἀμέσως ἢ ἐμμέσως συνδεομένη πρὸς τὴν ἐκτύπωσιν τῶν Κρατικῶν Λαχείων, ἔστω καὶ μὴ ῥητῶς ἐν τῇ παρούσῃ συμβάσει ἀναφερομένη, βαρύνει ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον τὴν Διεύθυνσιν Κρατικῶν Λαχείων, καταβάλλεται δὲ ὑπ' αὐτῆς εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ὡς κάτωθι:

1. Ἡ δαπάνη προμηθείας τοῦ χάρτου τῶν Λαχείων, ὑπολογιζομένη ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πραγματικῶν τιμῶν τῆς κατόπιν μειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ προμηθείας αὐτοῦ, προσηυξημένη διὰ τῶν πάσης φύσεως σχετικῶν ἐξόδων ὡς καὶ τῶν ἀσφαλίστρων ἀποθηκεύσεως ἐν τῷ Ἱδρύματι, θὰ καταβάλληται ἅμα τῇ παραλαβῇ αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Ἱδρύματος Ἐκτυπώσεως Τραπεζογραμματίων καὶ Ἀξιῶν.

2. Ἡ δαπάνη ἐκτυπώσεως τῶν Λαχείων, ὑπολογιζομένη ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐν τῷ ἀνωτέρω ἄρθρῳ 8 κοστολογίου θὰ καταβάλληται, κατὰ κατηγορίαν Λαχείου, ἐπὶ τῇ παραδόσει εἰς τὴν Διεύθυνσιν Κρατικῶν Λαχείων:

α. γραμματίων δέκα (10) κληρώσεων τοῦ Λαϊκοῦ Λαχείου,
β. γραμματίων μιᾶς ἐκδόσεως τοῦ Ἐθνικοῦ Λαχείου, καὶ
γ. τῶν γραμματίων τοῦ Εἰδικοῦ Κρατικοῦ Λαχείου.

3. Οἱαδήποτε ἄλλη δαπάνη μὴ περιληφθεῖσα ἐν τῷ κοστολογίῳ θὰ καταβάλληται ἅμα τῇ ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος πραγματοποιήσει της.

4. Αἱ ἀνωτέρω δαπάναι θὰ ἄγωνται εἰς χρέωσιν τοῦ παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος (Τμῆμα Σχέσεων μετὰ Δημοσίου) λογαριασμοῦ τῆς Διευθύνσεως Κρατικῶν Λαχείων, κατόπιν ἐγγράφου ἀναγγελίας πρὸς αὐτὴν καὶ μετὰ προηγουμένην ἐντολὴν τῆς Διευθύνσεως πρὸς τὴν Τράπεζαν, διδομένην ἐντὸς μηνὸς τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς ἀναγγελίας.

5. Εἰς ἣν περίπτωσιν, δι' οἱανδήποτε αἰτίαν, δὲν καθίσταται δυνατή, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Τραπέζης, ἡ συμφώνως πρὸς τὰ ἀνωτέρω χρέωσις τοῦ ἐν αὐτῷ ἀναφερομένου λογαριασμοῦ τῆς Διευθύνσεως Κρατικῶν Λαχείων, ἐξουσιοδοτεῖται ἀνεκκλήτως ἀπὸ τοῦδε, διὰ τῆς παρούσης συμβάσεως, ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ὅπως οἴκοθεν καὶ ἄνευ ἑτέρου φέρῃ τὰ ποσὰ τῶν σχετικῶν δαπανῶν εἰς χρέωσιν τοῦ παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι αὐτῆς (Τμῆμα Σχέσεων μετὰ τοῦ Δημοσίου) τηρουμένου λογαριασμοῦ τοῦ Δημοσίου «Ἑλληνικὸν Δημόσιον — Συγκέντρωσις Εἰσπράξεων καὶ Πληρωμῶν», ἐπὶ τῇ ἁπλῇ ἐγγράφῳ ἀναγγελίᾳ πρὸς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Φορολογίας τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν καὶ τὴν Διεύθυνσιν Κρατικῶν Λαχείων.

6. Ἐπὶ τῶν προβλεπομένων ἐν τῇ παρούσῃ συμβάσει καταβολῶν τῆς Διευθύνσεως πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, οὐδεμία κράτησις ἢ εἰσφορὰ καὶ οὐδεὶς φόρος, χαρτόσημον ἢ τέλος ἐπιβάλλονται ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, Ὀργανισμῶν πάσης φύσεως καὶ φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων.

Ἄρθρον 10ον.

Ὁ κίνδυνος τῆς ἀπωλείας, καταστροφῆς ἢ χειροτερεύσεως τοῦ ἔργου ὡς καὶ τῶν πάσης φύσεως ὑλικῶν, ἐφ' ὅσον δὲν ὀφείλεται εἰς ὑπαιτιότητα τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἢ τῶν ὑπ' αὐτῆς χρησιμοποιουμένων προσώπων πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς παρούσης Συμβάσεως, βαρύνει τὴν Διεύθυνσιν Κρατικῶν Λαχείων.

Ἄρθρον 11ον.

1. Ἡ Διεύθυνσις Κρατικῶν Λαχείων ὑποχρεοῦται ὅπως διαθέτῃ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς παρούσης συμβάσεως προσωπικὸν ἐξ 23 ὑπαλλήλων, κατάλληλον διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Ἱδρύματος Ἐκτυπώσεως Τραπεζογραμματίων καὶ Ἀξιῶν, πρὸς ἐκτέλεσιν παρ' αὐτῷ ἐργασιῶν τῶν Κρατικῶν Λαχείων, τὸ ὁποῖον προσωπικὸν θὰ τελῇ εἰς ἄμεσον ὑπαλληλικὴν ἐξάρτησιν ἐξ αὐτῆς. Ἡ Διεύθυνσις Κρατικῶν Λαχείων ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν τῆς μισθοδοσίας αὐτοῦ ἢ ἄλλης ἐπὶ τῆς ἐργασίας του ἀμοιβῆς, ἀποζημιώσεως πάσης φύσεως, ἐργοδοτικῆς εἰσφορᾶς κλπ.

2. Οἱ ὡς ἄνω ὑπάλληλοι τῆς Διευθύνσεως Κρατικῶν Λαχείων ὑποχρεοῦνται ὅπως, καθ' ὃ χρονικὸν διάστημα ἀπασχολοῦνται παρὰ τῷ Ἱδρύματι, ἀκολουθοῦν τὰς ὥρας ἐργασίας αὐτοῦ καὶ ἐκτελοῦν τὰς ἐντολὰς καὶ ὁδηγίας τῶν ἁρμοδίων ὀργάνων τοῦ Ἱδρύματος.

3. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ὑποχρεοῦται νὰ ἀποδεσμεύῃ ἑκάστοτε ἀνάλογον ἀριθμὸν ἐκ τῶν ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὑπαλλήλων, ἐφ' ὅσον αἱ εἰς προσωπικὸν ἀνάγκαι τῆς περὶ ἧς ἡ παροῦσα σύμβασις ἐργασίας, ἐπιτρέπουσι τοῦτο.

Ἄρθρον 12ον.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης συμβάσεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1971 καὶ λήγει τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1980, μέχρι τῆς ὁποίας ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἔχει τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τῆς ἐκτυπώσεως τῶν Κρατικῶν Λαχείων. Ἡ Διεύθυνσις Κρατικῶν Λαχείων παραιτεῖται ἀπὸ τοῦδε τοῦ δικαιώματος τῆς ἐκτυπώσεως οἱασδήποτε κατηγορίας Κρατικοῦ Λαχείου ὑπ' αὐτῆς τῆς ἰδίας ἢ ἀναθέσεως αὐτῆς εἰς οἱονδήποτε τρίτον, πλὴν ἐὰν ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, κρίνουσα κατ' ἄρθρον 3 παραγρ. 2 τῆς παρούσης, δηλώσῃ ἐγγράφως

πρὸς αὐτὴν ὅτι αἱ δυνατότητες τοῦ Ἱδρύματος δὲν ἐπιτρέπουν τὴν ἐκτύπωσιν ἑτέρων, πέραν τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 κατηγοριῶν λαχείων. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ Διεύθυνσις Κρατικῶν Λαχείων θὰ δύναται νὰ προβῇ ἡ ἰδία εἰς τὴν ἐκτύπωσιν ἢ νὰ ἀναθέσῃ ταύτην εἰς οἱονδήποτε τρίτον, ἀλλὰ μόνον ἐκείνων τῶν κατηγοριῶν, δι᾽ ἃς ἡ Τράπεζα θὰ ἔχῃ δηλώσει ἀδυναμίαν ἐκτυπώσεώς των.

Ἡ παροῦσα σύμβασις συνετάγη εἰς δύο πρωτότυπα, ἐξ ὧν ἑκάτερον τῶν συμβαλλομένων μερῶν ἔλαβεν ἀνὰ ἕν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ὀκτωβρίου 1971

ΔΙΑ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟΝ
Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΔΡΥΜΑ ΕΚΤΥΠΩΣΕΩΣ ΤΡΑΠΕΖΟΓΡΑΜΜΑΤΙΩΝ ΚΑΙ ΑΞΙΩΝ

ΚΟΣΤΟΛΟΓΙΟΝ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΛΑΧΕΙΩΝ ΕΤΟΥΣ 1971

1. ΕΤΗΣΙΑΙ ΠΟΣΟΤΗΤΕΣ ΛΑΧΕΙΩΝ ΚΑΤΑ ΕΙΔΟΣ (ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ)

— Λαϊκὸν Λαχεῖον (Κατὰ μέσον ὅρον 19 Σειραὶ ἀνὰ ἑβδομάδα)	79.040.000	4άδες
— Ἐθνικὸν Λαχεῖον	2.250.000	10άδες
— Εἰδικὸν Κρατικὸν Λαχεῖον	2.500.000	Γραμμάτια

2. ΦΥΛΛΑ ΕΚΤΥΠΩΣΕΩΣ ΕΤΗΣΙΩΣ (Διάστασις φύλλου 60 × 54 ἑκ.)

— Λαϊκὸν Λαχεῖον	6.586.500	φύλλα
— Ἐθνικὸν Λαχεῖον	562.500	»
— Εἰδικὸν Κρατικὸν Λαχεῖον	104.000	»
	7.253.000	φύλλα

Ὁ Τεχνικὸς Διευθυντὴς
ΦΡ. ΚΩΤΣΙΑΝΑΣ

Μάρτιος 1971

3. ΕΤΗΣΙΑΙ ΔΑΠΑΝΑΙ

Δὲν περιλαμβάνεται ἡ ἀξία τοῦ χάρτου καὶ ἡ ἐργασία ἐκπονήσεως νέων μακεττῶν.

		Δραχμαὶ	Δραχμαὶ
1. Ὑλικὰ			
α) Μελάναι	Ἀνάλυσις 1	180.000	
β) Λοιπὰ Ὑλικὰ	Ἀνάλυσις 2	350.000	530.000
2. Ἄμεσοι Μισθοὶ			
α) Προπαρ/κῶν ἐργασιῶν	Ἀνάλυσις 3	350.000	
β) Ἐκτυπώσεως	Ἀνάλυσις 4	2.955.000	3.305.000
3. Ἐπιβαρύνσεις Ἐγκαταστάσεως			
α) Ἀποσβέσεις Παραγ. μηχανῶν	Ἀνάλυσις 5	608.000	
β) Συντήρησις - Ἀνταλλακτικὰ Παραγ. Μηχανῶν	Ἀνάλυσις 5	120.000	
γ) Ἀποσβέσεις Οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν διαρρυθμίσεως Χώρου Κρατικῶν Λαχείων	Ἀνάλυσις 6	90.900	818.900
Σύνολον Ἀμέσων Δαπανῶν			4.653.900
4. Ὑπηρεσία Ἀσφαλείας 5 % ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω			232.700
			4.886.600
5. Γενικὰ Ἔξοδα 40 % Ἀνάλυσις 7			1.954.400
Γενικὸν Σύνολον Ἐτησίων Δαπανῶν			6.841.000

Ὁ Τεχνικὸς Διευθυντὴς
ΦΡ. ΚΩΤΣΙΑΝΑΣ

Μάρτιος 1971

4. ΤΙΜΑΙ ΑΝΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΟΝ

1. Κόστος ἀνὰ φύλλον ἐκτυπώσεως $\frac{6.841.000}{7.253.000}$ — 0,943

2. Κόστος γραμματίου κατὰ κατηγορίαν :

— Λαϊκὸν Λαχεῖον $\frac{0,943}{12}$ = 0,0785 Δρχ. ἀνὰ 4άδα

— Ἐθνικὸν Λαχεῖον $\frac{0,943}{4}$ = 0,235 Δρχ. ἀνὰ 10άδα

— Εἰδικὸν Κρατικὸν Λαχεῖον $\frac{0,943}{24}$ = 0,039 Δρχ. ἀνὰ γραμμάτιον.

Αἱ δαπάναι μισθοδοσίας καὶ αἱ ἐν γένει ἀπολαβαὶ τοῦ διατιθεμένου ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τῶν Κρατικῶν Λαχείων προσωπικοῦ θὰ καταβάλλωνται ἀπ᾽ εὐθείας εἰς τοῦτο ὑπ᾽ αὐτῆς καὶ θὰ ἐκπίπτωνται ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Κρατικῶν Λαχείων ἐκ τῆς δαπάνης ἐκτυπώσεως τῶν Λαχείων, ἥτις θὰ καταβάλλεται εἰς τὴν Τράπεζαν συμφώνως πρὸς τὰς ὡς ἄνω τιμὰς μονάδος.

3. Κόστος Μακεττῶν

Διὰ τὴν ἐκπόνησιν νέων μακεττῶν ἐφ᾽ ἅπαξ δαπάνη 120.000 δρχ. ἀνὰ ἕκαστον εἶδος (Ἀνάλυσις 8).

Ὁ Τεχνικὸς Διευθυντὴς
ΦΡ. ΚΩΤΣΙΑΝΑΣ

Μάρτιος 1971

Α Ν Α Λ Υ Σ Ι Σ 1
Μ Ε Λ Α Ν Α Ι

Διὰ τὴν ἐκτύπωσιν χάρτου ἀντιστοιχοῦντος εἰς 7.500.000 φύλλα (ὑπολογίζονται τὰ κακέκτυπα καὶ αἱ ἀντικαταστάσεις) διὰ τριῶν (3) χρωμάτων εἰς τὴν προσθίαν καὶ ἑνὸς εἰς τὴν ὀπισθίαν, πλέον ἀρίθμησιν καὶ ἐκτύπωσιν γραμμῶν ἀσφαλείας, ἀπαιτοῦνται 200 GR/1000 φύλλα ἤτοι 7.500.000. φύλλα ×200 GR/1000 φύλλα = 1.500KG

Κόστος μελάνης 1.500 KG × 120 δρχ./KG = 180.000 δρχ.

Ὁ Τεχνικὸς Διευθυντὴς
ΦΡ. ΚΩΤΣΙΑΝΑΣ

Μάρτιος 1971

Α Ν Α Λ Υ Σ Ι Σ 2
ΛΟΙΠΑ ΥΛΙΚΑ

Ἐκτυπωτικαὶ πλάκες	160.000
Φωτογραφικὰ ὑλικὰ	30.000
Ὑλικὰ συσκευασίας Λαχείων	60.000
Διάφορα ἀναλώσιμα μικροϋλικὰ (φωτομεταφορείου, μηχανῶν, Χημικά, λιπαντικὰ κλπ.)	100.000
	350.000

Ὁ Τεχνικὸς Διευθυντὴς
ΦΡ. ΚΩΤΣΙΑΝΑΣ

Μάρτιος 1971

Α Ν Α Λ Υ Σ Ι Σ 3
ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ

Διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ἀπαιτουμένων ἐκτυπωτικῶν πλακῶν ἀπαιτεῖται ἡ πλήρης σχεδὸν ἀπασχόλησις δύο Σχεδιαστῶν καὶ μερικῶς, ἑνὸς φωτογράφου καὶ ἑνὸς φωτομεταφορέως.

Ἡ ἐτησία Δαπάνη διὰ τοὺς ἀνωτέρω ἐκτιμᾶται εἰς δραχ. 350.000

Ὁ Τεχνικὸς Διευθυντὴς
ΦΡ. ΚΩΤΣΙΑΝΑΣ

Μάρτιος 1971

ΑΝΑΛΥΣΙΣ 4

ΕΤΗΣΙΑ ΔΑΠΑΝΗ ΜΙΣΘΟΔΟΣΙΑΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

	Άτομα	Ετησία Δαπάνη
1. Διαχειρισταί	2	310.000
2. Τεχνικός Προϊστάμενος	1	180.000
3. Εκτύπωσις	3 Τεχνίται	300.000
4. Τομή	3 Κόπται	310.000
5. Έλεγχος-Μηχανή Καταμετρήσεως	1	65.000
6. Έλεγχος Αριθμήσεως	20 Διαλογείς	1.250.000
7. Συσκευασία-Τομή στελέχους-Καταμέτρησις	6 »	400.000
8. Διακίνησις	2 Εργάται	140.000
Σύνολον		2.955.000

Ο Τεχνικός Διευθυντής

ΦΡ. ΚΩΤΣΙΑΝΑΣ

Μάρτιος 1971

ΑΝΑΛΥΣΙΣ 5

Α' Μηχανικός Εξοπλισμός Εκτυπώσεως των Κρατικών Λαχείων.

1. Μηχανή MULTI-FORMA GOEBEL	5.150.000
2. Μηχανή Καταμετρήσεως φύλλων	190.000
3. Κοπτικαί Μηχαναί 2	490.000
4. Μηχανή Συσκευασίας Δεμάτων	80.000
5. Μηχανή Καταμετρήσεως Λαχείων	100.000
6. Διάφοροι μικραί μηχαναί	70.000
	6.080.000

Δι' απόσβεσιν εις 10 έτη ατόκως ετησία επιβάρυνσις 6.080.000 × 10% = 608.000.—

Β' Δαπάνη Ανταλλακτικών και Συντηρήσεως 2% επί του κόστους κτήσεως των μηχανών.

6.080.000 × 2% = 120.000. Δρχ.

Ο Τεχνικός Διευθυντής

ΦΡ. ΚΩΤΣΙΑΝΑΣ

Μάρτιος 1971

ΑΝΑΛΥΣΙΣ 6

Οικοδομικαί Εργασίαι Διαρρυθμίσεως χώρου Εκτυπώσεως Κρατικών Λαχείων.

Διά την εκτύπωσιν και τον έλεγχον των Κρατικών Λαχείων εγένετο κατάλληλος διαμόρφωσις χώρου του κτιρίου του Ιδρύματος. Διά του τρόπου αυτού εγένετο ορθολογικωτέρα διάταξις μηχανημάτων και θέσεων εργασίας, επ' ωφελεία της ποιότητος των Κρατικών Λαχείων και του κόστους. (Μείωσις διακινήσεως — Καλύτεραι συνθήκαι εργασίας κ.λ.π.).

α) Δαπάναι διά τας οικοδομικάς εργασίας διαρρυθμίσεως του χώρου ανέρχονται εις δρχ. 789.000.—

β) Δαπάναι διά την κατασκευήν ειδικού εξοπλισμού (τράπεζαι εργασίας κλπ.) δρχ. 120.000.—

909.000.—

Η ετησία επιβάρυνσις εκ της αποσβέσεως της ως άνω δαπάνης ατόκως επί 10 έτη υπολογίζεται ως κάτωθι:

909.000 × 10% = 90.900.—

Ο Τεχνικός Διευθυντής

ΦΡ. ΚΩΤΣΙΑΝΑΣ

Μάρτιος 1971

ΑΝΑΛΥΣΙΣ 7

Τα Γενικά Έξοδα περιλαμβάνουν:

—Εμμέσους μισθούς

— Λοιπάς δαπάνας

Ηλεκτρικόν ρεύμα - Καθαριότητα - Θέρμανσιν - Ασφάλισιν χάρτου

— Απόσβεσιν κτιρίου

— Λοιπάς Επιβαρύνσεις Προσωπικού.

Ο Τεχνικός Διευθυντής

ΦΡ. ΚΩΤΣΙΑΝΑΣ

Μάρτιος 1971

ΑΝΑΛΥΣΙΣ 8

ΚΟΣΤΟΣ ΜΑΚΕΤΤΑΣ

(Δι' έκαστον είδος)

1. Αρχική σύνθεσις	Δραχ.	30.000—
2. Εκτέλεσις Γραμμοκοσμητική, σύνθεσις, σχεδιαστική εργασία κ.λπ.	»	65.000—
Φωτογραφήσεις-Πολλαπλασιαστική μηχανή	»	25.000—
	»	120.000—

Ήτοι και διά τα τρία είδη λαχείων απαιτούνται Δρχ. 120.000 × 3 = 360.000.—

Ο Τεχνικός Διευθυντής

ΦΡ. ΚΩΤΣΙΑΝΑΣ

Μάρτιος 1971

ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΚΟΣΤΟΥΣ

Είδη Λαχείου	Κόστος 1970	Κόστος 1971	Διαφορά %
Λαϊκόν	0,084 + 0,0076 = 0,0916	0,0785	— 14,3 %
Εθνικόν	0,25	0,235	— 6 —
Ειδικόν Κρατικόν	0,047 + 0,0076 = 0,0546	0,039	— 28,6

Η μείωσις της τιμής του Λαϊκού Λαχείου και του Ειδικού Κρατικού είναι μεγαλυτέρα λόγω της καταργήσεως της κυματοειδούς τομής.

Ο Τεχνικός Διευθυντής

ΦΡ. ΚΩΤΣΙΑΝΑΣ

Μάρτιος 1971

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ

Άρθρον 57.

Τέλη επί προεμβασμάτων.

Εις το άρθρον 15 του Προεδρικού Διατάγματος της 28 Ιουλίου 1931 «περί Κώδικος των νόμων περί τελών χαρτοσήμου», ως τούτο ισχύει, προστίθεται παράγραφος υπ' αριθ. 23 έχουσα ως έξής:

«23. Εις τέλος χαρτοσήμου εν επί τοις εκατόν (1%) υπόκειται το εις δραχμάς αντίτιμον των διενεργουμένων υπό των μεσολαβουσών Τραπεζών προεμβασμάτων προς προμηθευτάς οίκους του εξωτερικού, δι' εισαγωγήν αγαθών, ανεξαρτήτως του τρόπου διακανονισμού της αξίας τούτων.

Εις το κατά την παρούσαν παράγραφον τέλος χαρτοσήμου δεν υπόκεινται τα προεμβάσματα δι' εισαγωγάς αγαθών εκ της αλλοδαπής υπό προσώπων απαλλασσομένων των τελών χαρτοσήμου».

Ἄρθρον 58.

Ἀπαλλαγαὶ ἐκ τελῶν χαρτοσήμου.

1. Εἰς τὸ ἐδάφιον Α΄ τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 15δ τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος τῆς 28 Ἰουλίου 1931 «περὶ Κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου», ὡς νῦν ἰσχύει, προστίθεται περίπτωσις γ΄, ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«γ) δημοσιογραφικοῦ χάρτου πρὸς δικαιούχους ἀτελοῦς εἰσαγωγῆς τούτου, κατὰ τὰς ἑκάστοτε ἰσχυούσας περὶ Τύπου καὶ λοιπὰς διατάξεις».

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης παραγράφου ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1976.

2. Ἡ περίπτωσις δ΄ τοῦ ἐδαφίου Γ΄ τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 15δ΄ τοῦ ὡς ἄνω Προεδρικοῦ Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«δ) Ὑπὸ συνεταιριστικῶν ὀργανώσεων διάθεσιν ἐν γένει ἀγαθῶν εἰς τὰ μέλη αὐτῶν, ὑπὸ ἐπιτηδευματίου διανομὴν ἀγαθῶν ἀγορασθέντων ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἢ εἰσαχθέντων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ διὰ λογαριασμὸν πλειόνων ἐπιτηδευματιῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ Ν.Δ. 4/1968 «περὶ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων», ὡς καὶ ὑπὸ ἀνωνύμου ἑταιρείας μὲ ὀνομαστικὰς μετοχὰς ἢ ἑταιρείας Περιωρισμένης Εὐθύνης μὲ μετόχους ἢ μέλη, κατὰ περίπτωσιν, τοὐλάχιστον εἴκοσιν ἐπιτηδευματίας παντοπώλας, φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα, ἀσκοῦντα ἰδίαν ἕκαστον ἐπιχείρησιν, διάθεσιν εἰς τοὺς μετόχους ἢ μέλη αὐτῶν εἰδῶν διατροφῆς, πλὴν ποτῶν, καὶ διὰ τὴν καταβολὴν τῆς ἀξίας τούτων πρὸς συνεταιριστικὴν ὀργάνωσιν κλπ.».

3. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 15ε τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Προεδρικοῦ Διατάγματος, προστίθεται ἐδάφιον ἔχον ὡς ἀκολούθως:

«Ἐπὶ βιομηχανοποιήσεως πρώτων καὶ βοηθητικῶν ὑλῶν ἢ ἡμικατειργασμένων προϊόντων, ἀποστελλομένων ὑπὸ οἴκων ἐξωτερικοῦ καὶ εἰσαγομένων ὑπὸ τὸ καθεστὼς τῆς προσωρινῆς ἀτελείας ἄνευ διακανονισμοῦ τῆς ἀξίας αὐτῶν εἰς συνάλλαγμα, τὰ διὰ τὴν ἀμοιβὴν βιομηχανοποιήσεως καὶ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν ἐκ τούτων παραγομένων ἀγαθῶν ἐκδιδόμενα τιμολόγια, ἀποδείξεις ἢ ἕτερα ἔγγραφα εἰς οὐδὲν τέλος ὑπόκεινται».

4. Πωλήσεις ἐφοδίων καὶ τροφίμων τελούντων ὑπὸ καθεστὼς διαμετακομίσεως (TRANSIT), ἐπὶ καταβολῇ τῆς ἀξίας αὐτῶν εἰς συνάλλαγμα, πρὸς πλοῖα καὶ ἀεροσκάφη ἐκτελοῦντα πλόας ἢ πτήσεις ἐξωτερικοῦ ἢ μικτούς, ὧν ἡ ἐκμεταλλευομένη ταῦτα ἐπιχείρησις ἔχει τὴν ἕδραν της εἰς τὴν ἡμεδαπήν, ἀπαλλάσσονται τῶν τελῶν χαρτοσήμου.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ πωλήσεων πραγματοποιηθεισῶν ἀπὸ 28 Ἰουνίου 1971.

5. Εἰς τὸ ἐδάφιον στ΄ τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 1079/1971 «περὶ καταργήσεως ἀπαλλαγῶν ἐκ τῶν τελῶν χαρτοσήμου» ὡς ἰσχύει, προστίθεται περίπτωσις 47, ἔχουσα οὕτω:

«47. Ν. 3464/1955, ἄρθρον 13, «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ ἀσφαλίσεως ἀνεργίας διατάξεων».

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης παραγράφου ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἑπομένου τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, μηνός.

6. Συμβάσεις ἐκχωρήσεως, ὑπὸ ἡμεδαπῶν ἑταιρειῶν ἢ ὀργανισμῶν πρὸς ἀλλοδαποὺς οἴκους, τοῦ δικαιώματος χρήσεως (IRU) συστημάτων τηλεπικοινωνιῶν δι' ὑποβρυχίων καλωδίων, ἀπαλλάσσονται τῶν τελῶν χαρτοσήμου καὶ ἑτέρων ἐπιβαρύνσεων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τρίτων, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἀμοιβαιότητος.

Ἡ ὡς ἄνω διάταξις ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ συναφθεισῶν ὁμοίων συμβάσεων.

7. Τὸ ἐδάφιον δ΄ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος τῆς 28 Ἰουλίου 1931 «περὶ Κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου», ὡς νῦν ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«δ. Αἱ ἀποδείξεις συνδρομῶν περιοδικῶν, ἐφημερίδων καὶ ἐν γένει ἐντύπων, τῶν ὁποίων ἡ ἐτησία συνδρομὴ δὲν ὑπερβαίνει τὰς τριακοσίας (300) δραχμάς».

8. Τὸ ἐδάφιον ε΄ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος τῆς 28 Ἰουλίου 1931 «περὶ Κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου», ὡς νῦν ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«ε. Αἱ ταχυδρομικαὶ διασαφήσεις, τὰ Π.Ε.Α.Ε. ὡς καὶ ἅπαντα τὰ λοιπὰ ἔγγραφα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν ἐν γένει τελωνειακὴν διαδικασίαν τῶν διὰ τῆς ταχυδρομικῆς ὁδοῦ εἰσαγομένων καὶ παραδιδομένων ἀτελῶς εἰδῶν βοηθείας ἢ ὑποβαλλομένων κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν των εἰς εἰδικόν, κατ' ἀποκοπήν, δασμόν».

9. Τὰ καταστατικὰ τῶν παντὸς βαθμοῦ γεωργικῶν συνεταιριστικῶν ὀργανώσεων μετὰ τῶν ἐν αὐτοῖς περιεχομένων παρεπομένων συμβάσεων, πᾶσα πρᾶξις σχετικὴ πρὸς τὴν αὔξησιν τοῦ κεφαλαίου αὐτῶν, αἱ τροποποιήσεις τῶν καταστατικῶν τούτων, αἱ πάσης φύσεως εἰσφοραὶ τῶν μελῶν αὐτῶν, τὰ προκύπτοντα κέρδη, ἡ διανομὴ τῶν κερδῶν, ὡς καὶ ἡ μεταφορὰ τούτων εἰς ἀποθεματικὰ ἀπαλλάσσονται τῶν τελῶν χαρτοσήμου.

Ἄρθρον 59.

Παραβάσεις — Ποιναὶ — Διαδικασία συμβιβασμοῦ.

1. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς περιπτώσεως γ΄ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος τῆς 28 Ἰουλίου 1931 «περὶ Κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου», ὡς νῦν ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ὁ προσάγων οἴκοθεν τὸ ἔγγραφον ἐνώπιον οἱουδήποτε Οἰκον. Ἐφόρου πρὸς σήμανσιν ὑποχρεοῦται εἰς πληρωμὴν τοῦ προσήκοντος ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου τέλους χαρτοσήμου, ἐπιπροσθέτως δὲ καὶ εἰς πληρωμὴν προστίμου ἴσου πρὸς πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (5%) τοῦ τέλους τούτου δι' ἕκαστον μῆνα ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας καταβολῆς, μὴ δυναμένου νὰ ὑπερβῇ τὸ εἴκοσι πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (25%) τούτου».

2. Τὸ τρίτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ ὡς ἄνω Προεδρικοῦ Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἐν περιπτώσει παραλείψεως τῆς καταβολῆς τοῦ τέλους ἐπὶ τῶν, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 15γ, 15δ, 15ε καὶ 16 τοῦ παρόντος, ὑποβαλλομένων εἰς τὸν Οἰκον. Ἔφορον ἐγγράφων ἢ καταβολῆς ποσοῦ μικροτέρου τοῦ πράγματι ὀφειλομένου, τὸ μὴ καταβληθὲν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τέλος καταλογίζεται διὰ πράξεως τοῦ ἁρμοδίου Οἰκον. Ἐφόρου μετὰ προστίμου, ὅπερ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τοῦ καταλογιζομένου ποσοῦ τοῦ τέλους. Ἐν περιπτώσει ἐκπροθέσμου καταβολῆς τοῦ τέλους ἐπιβάλλεται καὶ πρόστιμον ἴσον πρὸς δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (10%) δι' ἕκαστον μῆνα ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας καταβολῆς τοῦ τέλους, μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὸ πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50%) τούτου».

3. Αἱ παράγραφοι 5 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 65 τοῦ ὡς ἄνω Προεδρικοῦ Διατάγματος ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

«5. Ὁ καθ' οὗ ἐξεδόθη ἡ πρᾶξις τῆς φορολογικῆς ἀρχῆς περὶ καταλογισμοῦ κυρίου τέλους χαρτοσήμου καὶ προστίμου, δύναται νὰ προτείνῃ τὴν ἐξώδικον λύσιν τῆς διαφορᾶς μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς ἐκδούσης τὴν πρᾶξιν φορολογικῆς ἀρχῆς.

Ἡ πρότασις ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἐκδοῦσαν τὴν πρᾶξιν φορολογικὴν ἀρχήν, εἴτε διὰ τοῦ δικογράφου τῆς προσφυγῆς, εἴτε δι' ἰδιαιτέρας αἰτήσεως ἐντὸς τῆς διὰ τὴν ἄσκησιν τῆς προσφυγῆς προβλεπομένης προθεσμίας.

Ὑποβληθείσης προτάσεως ἐξωδίκου λύσεως τῆς διαφορᾶς ἡ φορολογικὴ ἀρχὴ καλεῖ ἐπὶ ἀποδείξει τὸν καθ' οὗ ἡ πρᾶξις, ἵνα προσέλθῃ εἰς ταχτὴν ἡμερομηνίαν πρὸς συζήτησιν ταύτης.

Διὰ τὴν ὑπὸ πληρεξουσίου συζήτησιν τῆς προτάσεως περὶ ἐξωδίκου λύσεως τῆς διαφορᾶς καὶ τὴν ὑπογραφὴν τῆς πράξεως, δέον νὰ προσάγηται εἰδικὴ ἔγγραφος πληρεξουσιότης.

Ἡ φορολογικὴ ἀρχὴ λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὰ στοιχεῖα τοῦ φακέλλου τῆς ὑποθέσεως, τὰ ὑπὸ τοῦ καθ' οὗ ἡ πρᾶξις προσκομιζόμενα στοιχεῖα, τὰ προφορικῶς ἢ ἐγγράφως ὑπ' αὐτοῦ ἀναπτυσσόμενα, ὡς καὶ πᾶν ἕτερον στοιχεῖον, δύναται, ἐφ' ὅσον κρίνει ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει βάσιμον τὸ αἴτημα, ν' ἀποδεχθῇ τὴν ἀκύρωσιν τῆς πράξεως ἢ τὴν τροποποίησιν ταύτης διὰ διαγραφῆς ἢ περιορισμοῦ τοῦ ἐπιβληθέντος τέλους καὶ ἐπὶ ἐνίων ἐγγράφων, πράξεων, σχέσεων ἢ συναλλαγῶν ὡς καὶ τὸν περιορισμὸν τοῦ ἐπιβληθέντος ποσοστοῦ προστίμου μέχρι τοῦ ἡμίσεος αὐτοῦ, ἐξαιρέσει τῶν περιπτώσεων περὶ ὧν τὸ τρίτον ἐδάφιον τῆς παραγρ. 6 τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ παρόντος, ἐφ' ὧν ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει τὸ πρόστιμον δύναται νὰ περιορισθῇ εἰς ποσὸν κατώτερον τοῦ καταλογιζομένου κυρίου τέλους.

6. Ἐφ' ὅσον αἱ ἀπόψεις τοῦ καθ' οὗ ἡ πρᾶξις καὶ τῆς φορολογικῆς ἀρχῆς συμπέσουν, συντάσσεται περὶ τούτου ἠτιολογημένη πρᾶξις, ὑπογραφομένη παρ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν καὶ ἡ διαφορὰ θεωρεῖται ἐπιλυθεῖσα ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, κατὰ περίπτωσιν, ἀναλόγως τοῦ ἐκ τῆς συμπτώσεως τῶν ἀπόψεων τῶν μερῶν ἐπελθόντος ἀποτελέσματος, ἡ δὲ ἀσκηθεῖσα προσφυγὴ θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη ἢ ἰσχύει μόνον διὰ τὰς περιπτώσεις, διὰ τὰς ὁποίας δὲν ἐπετεύχθη διοικητικὴ ἐπίλυσις τῆς διαφορᾶς.

Ἐὰν δὲν ἐμφανισθῇ ὁ καθ' οὗ ἡ πρᾶξις διὰ τὴν συζήτησιν τῆς προτάσεως αὐτοῦ ἢ ἐὰν δὲν πραγματοποιηθῇ ἡ ἐξώδικος λύσις τῆς διαφορᾶς, ἀκολουθεῖ ἡ διαδικασία τοῦ νόμου διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ἀσκηθείσης προσφυγῆς. Ἡ ματαίωσις τῆς ἐξωδίκου λύσεως τῆς διαφορᾶς βεβαιοῦται ὑπὸ τῆς φορολογικῆς ἀρχῆς ἐπὶ τοῦ περιέχοντος τὸ αἴτημα δικογράφου».

Ἄρθρον 60.

Κύρωσις διαταγῶν τῆς Διοικήσεως.

Κυροῦνται κτώμεναι ἰσχὺν νόμου ἀφ' ἧς ἐξεδόθησαν, πλὴν ἂν ἄλλως ὁρίζεται ἐν αὐταῖς, αἱ ὑπ' ἀριθ. Δ. 17029/375/8 Ὀκτωβρίου 1975, Κ. 1630/109/5 Φεβρουαρίου 1976, Κ. 2260/160/Πολ. 79/2 Μαρτίου 1976 καὶ Κ. 9105/649/28 Ἰουλίου 1976 διαταγαὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἔχουσαι οὕτω:

«Ἀριθ. Πρωτ. Δ. 17029/375/8.10.1975

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

ΘΕΜΑ: Περὶ καθορισμοῦ τῆς ἐκτάσεως τῆς δασμολογικῆς διευκολύνσεως εἰδῶν εἰσαγομένων βάσει τῆς Συμφωνίας UNESCO.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 παραγρ. 1 τῆς Συμφωνίας UNESCO, κυρωθείσης διὰ τοῦ Ν. 2930/54, καθ' ἃς τὰ συμβαλλόμενα Κράτη ὑποχρεοῦνται νὰ μὴ ἐφαρμόζουν τελωνειακοὺς δασμοὺς καὶ λοιποὺς φόρους ἐπιβαλλομένους κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐπ' εὐκαιρίᾳ ταύτης ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς παραρτήμασι τῆς ἐν λόγῳ Συμφωνίας ἀναφερομένων εἰδῶν.

2. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 παραγρ. 2 ἐδαφ. α' τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω Συμφωνίας, καθ' ἃς τὰ συμβαλλόμενα Κράτη δὲν ἐμποδίζονται νὰ εἰσπράττουν κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων τῆς Συμφωνίας λοιποὺς —πλὴν δασμῶν— ἐσωτερικοὺς φόρους ἢ ἑτέρας ἐσωτερικὰς φορολογικὰς ἐπιβαρύνσεις ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ μὴν ὑπερβαίνουν οὗτοι ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τοὺς ἐπὶ τῶν ὁμοίων ἐγχωρίων προϊόντων ἐπιβαλλομένους.

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. Δ. 6710/281/4.10.1972 ἀπόφασιν ἡμῶν «περὶ καθορισμοῦ τῆς ἐκτάσεως τῆς δασμολογικῆς διευκολύνσεως εἰδῶν εἰσαγομένων βάσει τῆς Συμφωνίας τῆς UNESCO».

4. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 55/1972 ΕΔΥΟ, δι' ἧς ἐξουσιοδοτήθησαν αἱ Διευθύνσεις Τελωνείων διὰ τὴν χορήγησιν ἀτελείας κατ' ἐφαρμογὴν τῆς ὡς εἴρηται Συμφωνίας τῆς UNESCO.

Ἀποφασίζομεν

1. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τῆς Συμφωνίας, περὶ εἰσαγωγῆς εἰδῶν ἐκπαιδευτικοῦ, ἐπιστημονικοῦ ἢ μορφωτικοῦ χαρακτῆρος, τῆς ὑπογραφείσης ἐν Λέϊκ—Σαξές τὴν 22αν Νοεμβρίου 1950 καὶ κυρωθείσης διὰ τοῦ Ν. 2930/54 (Συμφωνίαν τῆς UNESCO), παρεχομένη φορολογικὴ ἀπαλλαγή, διὰ τὰ ἐν τοῖς παραρτήμασι Α καὶ Ε τῆς Συμφωνίας ταύτης ἀναφερόμενα εἴδη, καλύπτει ἅπαντας τοὺς κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐπ' εὐκαιρίᾳ ταύτης ἐπιβαλλομένους δασμοὺς καὶ λοιποὺς φόρους, τέλη ἢ δικαιώματα ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τρίτων, περιλαμβανομένων τῶν ἀναλογικῶν τελῶν Χαρτοσήμου ἄρθρου 156 Κώδικος Χαρτοσήμου, ὡς καὶ τῶν παγίων τοιούτων ἐπὶ τῶν ἐγγράφων διαδικασίας εἰσαγωγῆς, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν, ὅτι καὶ καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰδικώτερον εἰς τὰς ἐν τῷ παραρτήματι Α' τῆς ῥηθείσης Συμφωνίας ἀναφερόμενα ἔντυπα, ἐκτὸς τῶν Κυπριακῶν ἡμερησίων ἐφημερίδων, ταῦτα θὰ εἶναι τετυπωμένα εἰς ξένην γλῶσσαν.

2. Διὰ τὰ ἐν τῷ παραρτήματι Α' τῆς ῥηθείσης Συμφωνίας ἀναφερόμενα ἔντυπα, τὰ τετυπωμένα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, πλὴν τῶν Κυπριακῶν ἡμερησίων ἐφημερίδων, ὡς καὶ δι' ἅπαντα τὰ λοιπὰ ἐν τοῖς παραρτήμασι Β, Γ καὶ Δ τῆς αὐτῆς Συμφωνίας ἀναφερόμενα εἴδη, ἡ παρεχομένη φορολογικὴ ἀπαλλαγὴ καλύπτει μόνον τὸν εἰσαγωγικὸν δασμὸν καὶ δὲν ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν, κατὰ τὴν εἰσαγωγήν, εἰσπραττομένων φόρων, τελῶν ἢ ἑτέρων ἐπιβαρύνσεων.

3. Τυχὸν καταβληθεῖσαι οἱαιδήποτε φορολογικαὶ ἐπιβαρύνσεις ἐπὶ εἰσαχθέντων ἐντύπων, περὶ ὧν ἡ παραγρ. 1 τῆς παρούσης, ἀπὸ 28.6.75, ἐπιστρέφονται ἐπὶ τῇ ὑποβολῇ σχετικῆς αἰτήσεως τῶν ἐνδιαφερομένων. Τῆς ἐπιστροφῆς ταύτης ἐξαιροῦνται τὰ πάγια τέλη χαρτοσήμου.

4. Ἡ παροῦσα, ἡ ἰσχὺς τῆς ὁποίας ἄρχεται ἀπὸ 28.6.75, κυρωθήσεται νομοθετικῶς.

5. Ἡ ὑπ' ἀριθ. Δ. 6710/281/4.10.1972 ἡμετέρα ἀπόφασις καταργεῖται.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Ἀριθ. Πρωτ. Κ. 1630/109/5.2.1976

ΣΧΕΤ: Ὑπ. Κοιν. Ὑπηρ. Γ. 6/33/3/9.1.76

Κατόπιν ὕπερθεν σχετικοῦ, ἀνακοινοῦμεν ὅτι, ἐπὶ τῶν ἀπὸ πρώτης Φεβρουαρίου 1976 καὶ ἐφεξῆς πωλουμένων ὑπὸ φαρμακοποιῶν φαρμάκων πρὸς Δημόσιον ἢ Ἀσφαλιστικοὺς Ὀργανισμοὺς Δημοσίου Δικαίου, διὰ παροχὴν φαρμακευτικῆς περιθάλψεως πρὸς ἠσφαλισμένους αὐτῶν, δὲν θὰ καταβάλλωνται τὰ ὑπὸ τῶν οἰκείων διατάξεων προβλεπόμενα τέλη χαρτοσήμου.

Ἡ παροῦσα κυρωθήσεται νομοθετικῶς.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Ἀριθ. Πρωτ. Κ. 2260/160/Πολ. 79/2.3.1976

ΘΕΜΑ: Παράτασις προθεσμίας καταβολῆς τελῶν χαρτοσήμου ἐπὶ τῶν κερδῶν προσωπικῶν ἑταιρειῶν κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν:

α) Ὑποβληθὲν ἡμῖν αἴτημα ὑπὸ Ἐπαγγελματικῶν Ὀργανώσεων τῆς Χώρας περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας καταβολῆς τοῦ τέλους χαρτοσήμου τοῦ ἐπιβληθέντος διὰ τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Ν. 12/1975 ἐπὶ τῶν καθαρῶν κερδῶν τῶν ὁμορρύθμων, ἑτερορρύθμων καὶ περιωρισμένης εὐθύνης ἑταιρειῶν ὡς καὶ τῶν κερδοσκοπικῶν συνεταιρισμῶν καὶ κοινοπραξιῶν.

β) Ὅτι διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 13/1975 ἐγκυκλίου διαταγῆς ἡμῶν καὶ διὰ τοὺς ἐν αὐτῇ ἀναφερομένους λόγους, αἱ προθεσμίαι καταβολῆς τοῦ ὡς ἄνω τέλους ὑπὸ τῶν ἐν λόγῳ ἐπιχειρήσεων ὡρίσθησαν ὡς κάτωθι:

αα) Διὰ τὰς τηρούσας βιβλία Α' κατηγορίας ἢ μὴ τηρούσας βιβλία ἐντὸς τοῦ πρώτου 15ημέρου τοῦ μηνὸς τοῦ ἑπομένου τῆς λήξεως τῆς διαχειριστικῆς των περιόδου.

ββ) Διὰ τὰς τηρούσας βιβλία Β' κατηγορίας ἐντὸς τοῦ πρώτου 15ημέρου τοῦ ἑπομένου μηνὸς ἀπὸ τῆς περαιώσεως τῶν πράξεων Ἰσολογισμοῦ.

γ) Ὅτι διὰ πολλὰς ἐκ τῶν ἐπιχειρήσεων τῶν τηρουσῶν βιβλία Α' κατηγορίας, ὁ προσδιορισμὸς τῶν καθαρῶν κερδῶν ἐνεργεῖται διὰ διαφόρους λόγους μετὰ τὴν πάροδον τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω ὁρισθείσης προθεσμίας μὲ συνέπειαν αὗται νὰ μὴ δύνανται νὰ καταβάλλουν τὸ τέλος χαρτοσήμου ἐντὸς τῶν ὡς ἄνω προθεσμιῶν καὶ νὰ ἐπιβαρύνωνται διὰ προστίμου, λόγῳ ἐκπροθέσμου καταβολῆς, ἐγκρίνομεν τὰ κάτωθι:

1. Τὸ τέλος χαρτοσήμου ἐπὶ τῶν καθαρῶν κερδῶν τῶν ἡμερολογιακῶν ἐτῶν 1975 καὶ ἑπομένων τῶν ὁμορρύθμων, ἑτερορρύθμων καὶ περιωρισμένης εὐθύνης ἑταιρειῶν ὡς καὶ τῶν κερδοσκοπικῶν συνεταιρισμῶν καὶ Κοινοπραξιῶν θὰ καταβάλλεται ἀνεξαρτήτως τῆς κατηγορίας τῶν τηρουμένων βιβλίων ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς διαχειριστικῆς των περιόδου.

2. Τυχὸν ἐπιβληθὲν πρόστιμον διὰ τὰ κέρδη τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους 1975 λόγῳ ἐκπροθέσμου καταβολῆς τοῦ ὡς ἄνω τέλους διαγράφεται τὸ δὲ καταβληθὲν ἐπιστρέφεται ἢ συμψηφίζεται πρὸς τυχὸν διαφοράν, ἥτις ἤθελε προκύψει μετ' ἔλεγχον.

3. Ἡ παροῦσα ρύθμισις κυρωθήσεται νομοθετικῶς.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Ἀριθ. Πρωτ. Κ. 9105/649/28.7.1976

Αἱ ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. 3783/1957 ὡς ἰσχύει προβλεπόμεναι ἀπαλλαγαὶ παρέχονται καὶ πρὸς τοὺς δικαιουμένους στεγαστικῶν δανείων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν. 289/1976 ἐφ' ὅσον ἐν τῷ προσώπῳ των συντρέχουν αἱ προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 3783/1957 πλὴν τοῦ χρόνου ὑπηρεσίας ὅστις διὰ τὰ πρόσωπα τῆς κατηγορίας ταύτης μειοῦται εἰς πέντε (5) ἔτη καὶ ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ των προκειμένου περὶ τοῦ ἀνωτέρου διδακτικοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν Ἐπιμελητῶν βοηθῶν καὶ Παρασκευαστῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θράκης καὶ τὸ ἀγοραζόμενον ἀκίνητον κεῖται εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Ν. 289/1976 προστεθεῖσαν περιοχὴν Ε'.

Ἡ παροῦσα κυρωθήσεται νομοθετικῶς.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.
ΦΟΡΟΣ ΚΥΚΛΟΥ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

Ἄρθρον 61.

Ἀπαλλαγὴ ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν.

1. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν.Δ. 4486/1965 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«2. Ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν τοῦ ἐδαφίου α' τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 660/1937 «περὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ κύκλου ἐργασιῶν» τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα τῶν βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων ἐκ πωλήσεως προϊόντων, πρὸς δικαιουμένους, κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις, ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν, ἐν περιπτώσει εἰσαγωγῆς ὑπὸ τῶν ἰδίων, ὁμοίων προϊόντων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Εἰς τὴν ἀπαλλαγὴν ταύτην περιλαμβάνονται καὶ αἱ πρῶται ὗλαι ἐγχωρίου παραγωγῆς, αἱ χρησιμοποιούμεναι διὰ τὴν παραγωγὴν τῶν προϊόντων.

Οἱ ὅροι καὶ ἡ ἐν γένει διαδικασία τῆς ἀπαλλαγῆς καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν».

2. Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Ν. 289/1976 «περὶ παροχῆς κινήτρων διὰ τὴν ἀνάπτυξιν παραμεθορίων περιοχῶν καὶ ρυθμίσεως συναφῶν θεμάτων», ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«Ἄρθρον 6.

Μείωσις φόρου κύκλου ἐργασιῶν.

1. Ὁ φόρος κύκλου ἐργασιῶν, ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὑπαγομένων ἐπιχειρήσεων, ἐξαιρέσει τῶν ξενοδοχειακῶν ἐπιχειρήσεων τῆς νήσου Ρόδου, μειοῦται, ἐπὶ πενταετίαν ἀπὸ τῆς ὑπαγωγῆς ἑκάστης ἐπιχειρήσεως κατὰ ἑβδομήκοντα πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (75%). Εἰς τὴν μείωσιν ταύτην περιλαμβάνεται καὶ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Ν.Δ. 1080/1971 «περὶ καταργήσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινων περὶ φόρου κύκλου ἐργασιῶν», ὡς ἰσχύει, τοιαύτη.

2. Αἱ περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. 289/1976 ἐπιχειρήσεις, αἱ ὁποῖαι λειτουργοῦν εἰς τὴν Ε' περιοχὴν πρὸ τῆς ενάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ὑπάγονται εἰς τὸ μειωμένον ποσοστὸν φόρου τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἐξαιρέσει τῶν ξενοδοχειακῶν ἐπιχειρήσεων τῆς νήσου Ρόδου.

3. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἰσχύει ἐπὶ πενταετίαν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1977».

Ἄρθρον 62.

Ποσοστὸν φόρου κύκλου ἐργασιῶν.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 33/1975 «περὶ μειώσεως φορολογικῶν ἐπιβαρύνσεων μεταφορικῶν τινων ἐπιχειρήσεων καὶ ρυθμίσεως ἑτέρων θεμάτων αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως», ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«2. Εἰς τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον μειωμένον ποσοστὸν φόρου κύκλου ἐργασιῶν ὑπάγονται καὶ τὰ πάσης φύσεως ἀκαθάριστα ἔσοδα τῶν εἰδικῶν τουριστικῶν λεωφορείων δημοσίας χρήσεως».

Ἄρθρον 63.

Διαγραφὴ προσαυξήσεων - Καταβολὴ φόρου κύκλου ἐργασιῶν εἰς δόσεις.

1. Προσαυξήσεις φόρου κύκλου ἐργασιῶν λόγῳ μὴ ὑποβολῆς δηλώσεως ἢ λόγῳ ἐκπροθέσμου ὑποβολῆς ταύτης, βεβαιωθεῖσαι εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον βάσει οἱουδήποτε τίτλου καὶ μὴ καταβληθεῖσαι, διαγράφονται ἐφ' ὅσον ἀφοροῦν εἰς φόρους οἱ ὁποῖοι ἀναλογοῦν ἐπὶ ἀκαθαρίστων ἐσόδων, πραγματοποιηθέντων ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν εἰδικῶν τουριστικῶν λεωφορείων ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν μεταφορικῶν τούτων μέσων μέχρι τῆς 6 Μαρτίου 1975.

2. Διὰ τὴν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον διαγραφὴν τῶν προσαυξήσεων ἀπαιτεῖται:

α) Αἴτησις τοῦ ἐνδιαφερομένου πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον μετὰ βεβαιώσεως τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ἐμφαινούσης ἀναλυτικῶς τὸ ὕψος τῆς ὀφειλῆς του ἐκ κυρίου φόρου καὶ προσαυξήσεως φόρου κύκλου ἐργασιῶν καὶ

β) ἀτομικὸν φύλλον ἐκπτώσεως, συντασσόμενον κατόπιν ἐρεύνης περὶ συνδρομῆς τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ὁριζομένων προϋποθέσεων.

3. Τὰ βεβαιωθέντα καὶ μὴ καταβληθέντα ποσὰ φόρου κύκλου ἐργασιῶν εἰς βάρος τῶν περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον ὑποχρέων, τὰ ἀφορῶντα εἰς ἀκαθάριστα ἔσοδα πραγματοποιηθέντα ὑπ' αὐτῶν μέχρις 6 Μαρτίου 1975 ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν τουριστικῶν λεωφορείων, καταβάλλονται εἰς τριάκοντα ἓξ (36) ἴσας μηνιαίας δόσεις, ἄνευ προσαυξήσεων ἐκπροθέσμου καταβολῆς.

Ἄρθρον 64.

Ἀπαλλαγὴ ἀσφαλίστρων ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν.

1. Ἀπαλλάσσονται ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν τὰ ἀσφάλιστρα καὶ πάσης φύσεως δικαιώματα παρομαρτοῦντα τῇ ἀσφαλιστικῇ συμβάσει, ἐξ ἀσφαλίσεως ἐνίων κινδύνων τῶν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 2687/1953 «περὶ ἐπενδύσεως καὶ προστασίας κεφαλαίων ἐξωτερικοῦ», ὑπαχθεισῶν ἐπιχειρήσεων.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀπαλλαγὴ χορηγεῖται εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι βάσει τῶν οἰκείων μετὰ τοῦ Δημοσίου συμβάσεων ἢ Προεδρικῶν Διαταγμάτων, δικαιοῦνται ἀσφαλίσεως ἐνίων κινδύνων εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἡ δὲ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ὑποχρεοῦται ὅπως χορηγῇ τὸ ἀπαιτούμενον συνάλλαγμα, καὶ ἐφ' ὅσον αὗται ἀσφαλίζονται ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, τὰ δὲ ἀσφάλιστρα τῶν κινδύνων τούτων καταβάλλονται ὑπ' αὐτῶν δι' εἰσαγωγῆς ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς συναλλάγματος μὴ ὑποχρεωτικῶς ἐκχωρησίμου εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἀπὸ 1ης Μαρτίου 1976.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

ΕΙΔΙΚΟΣ ΦΟΡΟΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΕΩΣ

Ἄρθρον 65.

Φόρος καταναλώσεως ἐπὶ τῶν ἀνυψωτικῶν συσκευῶν.

1. Ὁ περὶ οὗ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Ν.Δ. 3829/1958 «περὶ φορολογικῶν μέτρων ἀποσκοπούντων εἰς τὸν περιορισμὸν τῆς καταναλώσεως εἰδῶν τινων πολυτελείας» εἰδικὸς φόρος καταναλώσεως ἐπὶ τῶν ἀνυψωτικῶν συσκευῶν, ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῆς συνολικῆς ἀξίας τῶν πάσης φύσεως μηχανημάτων, ἐξαρτημάτων καὶ λοιπῶν ὑλικῶν, τῶν χρησιμοποιηθέντων διὰ τὴν ἐγκατάστασιν καὶ λειτουργίαν τῆς συσκευῆς, πλὴν τῶν θυρῶν εἰσόδου καὶ τῶν μεταλλικῶν πλεγμάτων τοῦ φρέατος. Εἰς τὴν τιμὴν ταύτην δὲν περιλαμβάνεται ἡ ἐργολαβικὴ ἀμοιβή.

2. Ὑπόχρεως διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ φόρου τούτου εἰς τὸ Δημόσιον τυγχάνει, προκειμένου περὶ ἀνεγειρομένης οἰκοδομῆς δι' αὐτεπιστασίας, ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ οἰκοπέδου, εἰς πᾶσαν δὲ ἄλλην περίπτωσιν ὁ κατασκευαστὴς τῆς οἰκοδομῆς.

3. Ὁ φόρος καταβάλλεται, ὑπὸ τῶν περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος ὑποχρέων, διὰ δηλώσεως ὑποβαλλομένης εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον τῆς περιφερείας των, πρὸ τῆς χορηγήσεως ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας καὶ Ἐνεργείας, τῆς, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Β.Δ. ὑπ' ἀριθ. 37/23.12.1965/17.1.1966 «περὶ κατασκευῆς καὶ λειτουργίας ἠλεκτροκινήτων ἀνελκυστήρων», ἀδείας λειτουργίας τῆς ἀνυψωτικῆς συσκευῆς.

4. Διὰ τὴν χορήγησιν τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀδείας, δέον ὅπως, ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου εἰς φόρον καταναλώσεως, ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἁρμοδίαν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας καὶ Ἐνεργείας, μετὰ τῶν λοιπῶν δικαιολογητικῶν καὶ ἀντίγραφον τῆς οἰκείας δηλώσεως μετὰ τοῦ τριπλοτύπου καταβολῆς τοῦ φόρου εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον.

5. Ὁ συντελεστὴς τοῦ φόρου ὁρίζεται εἰς δέκα πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (15%).

6. Πάντα τὰ λοιπὰ θέματα, ρυθμίζονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 3829/1958, ὡς τοῦτο ἰσχύει.

7. Ἀπαλλάσσονται τοῦ εἰδικοῦ φόρου καταναλώσεως τοῦ Ν.Δ. 3829/1958 αἱ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγόμεναι ἀνυψωτικαὶ συσκευαὶ τῆς δασμολογικῆς κλάσεως 65δ/δὶς τοῦ πρὸ τῆς 27ης Ἀπριλίου 1960 ἰσχύσαντος Τελωνειακοῦ Δασμολογίου Εἰσαγωγῆς.

8. Οἱ κατασκευασταὶ ἢ διασκευασταὶ ἀνυψωτικῶν συσκευῶν, οἱ ὁποῖοι ἐγκαθιστοῦν συσκευὰς βάσει συμβάσεων, συναφθεισῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, διέπονται ὑπὸ τοῦ προϊσχύσαντος καθεστῶτος, ἐφ' ὅσον ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ἤθελον προσκομίσει τὰς οἰκείας συμβάσεις εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον πρὸς θεώρησιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΘΕΑΜΑΤΩΝ

Ἄρθρον 66.

Τέλη κυκλοφορίας αὐτοκινήτων.

1. Ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν. 2367/1953 «περὶ τίτλων κυριότητος, ταξινομήσεως, ἀδειῶν κυκλοφορίας καὶ φορολογίας αὐτοκινήτων», ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«5. Προκειμένου περὶ αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔχουν μερίδιον συνιδιοκτησίας καὶ μὴ ἐπαγγελματίαι αὐτοκινητισταὶ τὰ τέλη κυκλοφορίας διὰ τὰ εἰς τούτους ἀνήκοντα μερίδια ὑπολογίζονται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συντελεστῶν τῶν ἰσχυόντων διὰ τὰ αὐτοκίνητα ἰδιωτικῆς χρήσεως.

Εἰδικῶς, ἐπὶ αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔχουν μερίδιον συνιδιοκτησίας ἡ χήρα σύζυγος ἀποβιώσαντος ἐπαγγελματίου αὐτοκινητιστοῦ ὡς καὶ τὰ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 21ου ἔτους τῆς ἡλικίας των τέκνα αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, διατηροῦν τὸ ἐπὶ τῆς ἀδείας κυκλοφορίας δικαίωμα, τὰ τέλη κυκλοφορίας διὰ τὰ εἰς τὰ πρόσωπα ταῦτα ἀνήκοντα μερίδια ὑπολογίζονται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συντελεστῶν τῶν ἰσχυόντων διὰ τὰ αὐτοκίνητα δημοσίας χρήσεως».

2. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1977.

3. Τὰ ρυμουλκούμενα ἢ ἡμιρρυμουλκούμενα φορτηγὰ ὀχήματα ὑπόκεινται εἰς τὰ διὰ τὰ πετρελαιοκίνητα φορτηγὰ αὐτοκίνητα ὁριζόμενα κατὰ περίπτωσιν τέλη κυκλοφορίας.

4. Τὰ ἐδάφια ζ' τῆς περιπτώσεως Α' καὶ ε' τῆς περιπτώσεως Β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν. 2367/1953, ὡς ἰσχύει, καταργοῦνται.

5. Ἡ ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 52 τοῦ Ν. 12/1975 καὶ τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Ν. 231/1975 «περὶ ἀντικαταστάσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν τινων διατάξεων» προβλεπομένη ἀπαλλαγὴ ἐκ τῶν τελῶν κυκλοφορίας καὶ σταθμεύσεως, παρατείνεται, ἀφ' ἧς ἔληξε, μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1978.

Ἄρθρον 67.

Ποσοστὰ φόρου δημοσίων θεαμάτων.

1. Ἡ παράγραφος 1 τῆς ὑπ' ἀριθ. 5 τῆς 11ης Ἰανουαρίου 1961 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὡς ἐκυρώθη καὶ ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 3279/1955 «περὶ διαρρυθμίσεως τῆς φορολογίας δημοσίων θεαμάτων», ὡς ἰσχύει, ὁριζόμενοι συντελεσταὶ φόρου δημοσίων θεαμάτων ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων τοῦ θεάτρου, τῶν συναυλιῶν, τῶν ἀμιγῶς χορευτικῶν παραστάσεων καὶ τῶν ρεσιτὰλ ἐν γένει, μειοῦνται κατὰ ἑβδομήκοντα πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (75%)».

2. Ὁ φόρος δημοσίων θεαμάτων ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων τῶν λούνα-πάρκ ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὴν περίπτωσιν Α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 3279/1955 ὡς ἰσχύει, προβλεπομένων φορολογικῶν συντελεστῶν.

3. Ἡ περίπτωσις Γ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 3279/1955, ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Γ'. Διὰ τὸν κινηματογράφον:

α) εἰς εἴκοσι τρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (23%) διὰ τιμὴν εἰσιτηρίου μέχρις εἴκοσι πέντε (25) δραχμῶν καὶ

β) εἰς εἴκοσιν ἓξ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (26%) διὰ τὸ πέραν τῶν εἴκοσι πέντε (25) δραχμῶν τμῆμα τῆς τιμῆς τοῦ εἰσιτηρίου.

Ἐξαιρετικῶς διὰ τὰς περιφερείας τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης καὶ Θεσσαλονίκης ὁ φόρος οὗτος ὁρίζεται ὡς κάτωθι:

α) εἰς εἴκοσιν ὀκτὼ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (28%) διὰ τιμὴν εἰσιτηρίου μέχρις εἴκοσι πέντε (25) δραχμῶν καὶ

β) εἰς τριάκοντα δύο ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (32%) διὰ τὸ πέραν τῶν εἴκοσι πέντε (25) δραχμῶν τμῆμα τῆς τιμῆς τοῦ εἰσιτηρίου.

Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν ἐπιβαρύνσεως τῶν ἐπιχειρήσεων ἐκμεταλλεύσεως κινηματογραφικῶν αἰθουσῶν, ποσοστὸν ἴσον πρὸς πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (5%) ἐκ τῆς τιμῆς πωλήσεως ἑκάστου εἰσιτηρίου τῶν κινηματογράφων ἀπαλλάσσεται τοῦ φόρου δημοσίων θεαμάτων καὶ παντὸς ὑπὲρ τρίτου φόρου, εἰσφορᾶς, τέλους ἢ δικαιώματος.

Τὸ οὕτω προκῦπτον ποσὸν δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῆς μιᾶς καὶ ἡμισείας (1,5) δραχμῆς οὐδὲ ἀνώτερον τῶν τριῶν (3) δραχμῶν κατὰ εἰσιτήριον.

Ὡς τιμὴ εἰσιτηρίου διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου δημοσίων θεαμάτων νοεῖται ἡ ὑπὸ τῶν ἐπιχειρηματιῶν κινηματογράφου δηλουμένη τιμὴ πωλήσεως τοῦ εἰσιτηρίου, μετ' ἀφαίρεσιν τῶν ἀφορολογήτων ποσῶν ὡς καὶ τῶν συνεισπραττομένων ὑπὲρ τρίτων φόρων, τελῶν, δικαιωμάτων ἢ εἰσφορῶν».

4. Εἰς τὴν περίπτωσιν β' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν. 2366/1953, «περὶ καταργήσεως φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν καὶ ἐξαιρέσεων», ὡς ἰσχύει, προστίθενται ἐδάφια ια καὶ ιβ, ἔχοντα ὡς ἀκολούθως:

«ια) Τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου Καθηγητῶν Ὠδείων Ἀνεγνωρισμένων, μέχρις ἑκατὸν (100) κατ' ἀνώτατον ὅριον, ὡς καὶ οἱ ἐν ἐνεργείᾳ σπουδασταὶ τοῦ Φροντιστηρίου Διακοσμήσεως, Διαφημίσεως καὶ Σκηνογραφίας τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν, ἐπὶ τῇ βάσει ἀτομικῶν δελτίων ταυτότητος χορηγουμένων ἀντιστοίχως ὑπὸ τοῦ οἰκείου Συλλόγου καὶ οἰκείας Σχολῆς, δι' ἅπαντα τὰ δημόσια θεάματα, πλὴν ποδοσφαιρικῶν ἀγώνων.

ιβ) Οἱ σκηνοθέται καὶ οἱ τεχνικοὶ τοῦ κινηματογράφου καὶ τῆς τηλεοράσεως μέχρις ἑκατὸν (100) κατ' ἀνώτατον ὅριον ἀντιστοίχως, ἐπὶ τῇ βάσει ἀτομικῶν δελτίων ταυτότητος χορηγουμένων ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας Σκηνοθετῶν Ἑλληνικοῦ Κινηματογράφου καὶ Τηλεοράσεως, ὧν οὗτοι τυγχάνουν μέλη καὶ θεωρουμένων ἀντιστοίχως ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Διευθύνσεως τοῦ Ὑπουργείου Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν καὶ Βιομηχανίας καὶ Ἐνεργείας μόνον δὲ διὰ τὰ θέατρα καὶ τοὺς κινηματογράφους».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΚΑΠΝΟΥ

Ἄρθρον 68.

Ἀναγνώρισις πλεονάσματος καπνοῦ εἰς φύλλα Καπνοβιομηχανιῶν. Καταλογισμὸς ἀξίας καπνῶν καὶ ἀναλογούσης εἰσφορᾶς ἢ τέλους ὑπὲρ τρίτων, διὰ τὸ μὴ δικαιολογούμενον πλεόνασμα.

1. Ἐπὶ τῶν ἀποθηκευομένων ὑπὸ τῶν καπνοβιομηχανιῶν καπνῶν εἰς φύλλα, εἰς τήν, ἐκτὸς τῶν ἐλεγχομένων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου διαμερισμάτων τῶν καπνεργοστασίων, ἀποθήκην ὑγράνσεως καὶ προσμίξεως τῶν πρὸς βιομηχανοποίησιν καπνῶν, ἀναγνωρίζεται ὅριον ἀνοχῆς ἐπὶ πλέον, ἐκ ποσοστοῦ 1%, ὑπολογιζόμενον ἐπὶ τῆς συνολικῶς εἰσαχθείσης πρὸς κοπὴν ποσότητος, κατὰ τὴν ἑκάστοτε ἐλεγχομένην περίοδον.

2. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἤθελε κατὰ τὸν ἔλεγχον διαπιστωθῇ πλεόνασμα καπνοῦ εἰς φύλλα, ὑπερβαῖνον τό, κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον, ὅριον ἀνοχῆς, ἀποφαίνεται ἐπὶ τοῦ δεδικαιολογημένου ἢ μὴ τῆς ὑπερβάσεως Ἐπιτροπή, ἧς ἡ σύνθεσις ὁρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ ἀξία τοῦ μὴ δικαιολογουμένου ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς πλεονάσματος καπνοῦ βεβαιοῦται ὡς δημόσιον ἔσοδον, κατὰ τὰ εἰδικώτερον δι' ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ καθοριζόμενα, μὴ ἐπιβαλλομένης ἑτέρας κυρώσεως. Ἐπὶ τῆς ἀξίας ταύτης τοῦ καπνοῦ, ὑπολογιζομένης μὲ τιμὴν ἴσην πρὸς τὴν μέσην τιμὴν κτήσεως τοῦ συνόλου τῶν ἀγορασθεισῶν ποσοτήτων παραγωγικῶν καπνῶν, κατὰ τὴν ὑπὸ ἔλεγχον περίοδον, ἐπιβάλλεται καὶ τὸ νόμιμον τέλος ὑπὲρ Ε.Ο.Κ. καὶ εἰσφορὰ ὑπὲρ Ο.Γ.Α. καὶ λοιπῶν δικαιούχων.

Ἄρθρον 69.

Ἀπόδοσις μέρους τοῦ φόρου καταναλώσεως καπνοῦ εἰς μικρὰς καπνοβιομηχανίας.

Αἱ περιπτώσεις α', β' καὶ γ' τοῦ πρώτου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 4373/1964 «περὶ διαρρυθμίσεως τοῦ φόρου καταναλώσεως καπνοῦ καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

«α) Διὰ τὰ πρῶτα ἀπὸ 1 μέχρι 1.000 χιλιόγραμμα δραχμαὶ 10 ἀνὰ χιλιόγραμμον,

β) διὰ τὰ ἑπόμενα ἀπὸ 1.001 μέχρι 2.000 χιλιόγραμμα δραχμαὶ 8 ἀνὰ χιλιόγραμμον καὶ

γ) διὰ τὰ ἀπὸ 2.001 μέχρι 3.000 χιλιόγραμμα δραχμαὶ 6 ἀνὰ χιλιόγραμμον».

Ἄρθρον 70.

Καταλογισμὸς ἀξίας πλεονασμάτων βιομηχανοποιησίμου καπνοῦ. Τύχη ὑπολειμμάτων καπνοβιομηχανίας.

1. Ἡ παράγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 606/1941 «περὶ ρυθμίσεως ζητημάτων τινῶν ἀφορώντων τὴν διεξαγωγὴν τῶν καπνοβιομηχανικῶν ἐργασιῶν καὶ τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων περὶ Ἐφοριῶν Καπνοῦ», ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Τὰ διαπιστούμενα πλεονάσματα βιομηχανοποιησίμου καπνοῦ ἐντὸς τῶν καπνεργοστασίων κατὰ τοὺς βάσει τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων διενεργουμένους ἐλέγχους θεωροῦνται ὡς νέαι εἰσαγωγαὶ καπνοῦ πρὸς βιομηχανοποίησιν καὶ δηλοῦνται ἐκ νέου διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ ἀναλογοῦντος φόρου ἐπὶ τοῦ καταναλισκομένου καπνοῦ, πιστουμένης ἅμα τῆς εἰς φύλλα καπνοῦ μερίδος τῶν καπνοβιομηχανιῶν.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τὰ ὡς ἄνω διαπιστούμενα ἀναδηλωτέα πλεονάσματα ὑπερβοῦν τὸ ποσοστὸν 1% ἐν συνόλῳ τοῦ, ἐντὸς δύο ἐλεγχομένων περιόδων, εἰσαχθέντος εἰς τὸ καπνεργοστάσιον πρὸς βιομηχανοποίησιν καπνοῦ, ἡ ἀξία τοῦ καπνοῦ διὰ τὸ ἐπὶ πλέον τοῦ ποσοστοῦ τούτου πλεόνασμα, βεβαιοῦται ὡς δημόσιον ἔσοδον κατὰ τὰ εἰδικώτερον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορισθησόμενα.

Ἡ ἀξία αὕτη τοῦ καπνοῦ προσδιορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μέσης τιμῆς κτήσεως τοῦ συνόλου τῶν ἀγορασθέντων παρὰ τῆς ἐλεγχομένης καπνοβιομηχανίας καπνῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἡμερολογιακὸν ἔτος».

2. Ἡ παράγρ. 5 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 606/1941, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«5. Ἡ καπνοκόνις καὶ τὰ λοιπὰ ὑπολείμματα βιομηχανοποιήσεως τοῦ καπνοῦ εἴτε διατίθενται ἐν τῷ ἐσωτερικῷ μετ' ἀχρήστευσιν διὰ γεωπονικοὺς ἢ ἑτέρους σκοπούς, εἴτε ἐξάγονται αὐτούσια εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, τῇ ἐγκρίσει πάντοτε τοῦ Ἐφόρου Καπνοῦ, εἴτε καταστρέφονται κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'

ΕΙΔΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 71.

Προθεσμία βεβαιώσεως τῶν φόρων.

1. Ἡ βεβαίωσις οἱουδήποτε φόρου, τέλους, προστίμου, δικαιώματος ἢ εἰσφορᾶς ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, μετὰ τῶν πάσης φύσεως προσθέτων καὶ ὑπὲρ τρίτων, ἐνεργεῖται ἐντὸς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ μηνὸς ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐκτήθη ὁ τίτλος βεβαιώσεως. Ἡ παράλειψις τῆς βεβαιώσεως ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης, συνιστῶσα πειθαρχικὸν ἀδίκημα, ἐπισύρει, κατὰ τῶν ὑπευθύνων, τὰς ὑπὸ τοῦ Ν. 1811/1951 «περὶ Κώδικος Καταστάσεως τῶν δημοσίων διοικητικῶν ὑπαλλήλων», ὡς οὗτος τροποποιηθεὶς ἰσχύει, προβλεπομένας ποινάς.

Ἀνεξαρτήτως τῶν ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ὁριζομένων, ἡ βεβαίωσις δύναται νὰ ἐνεργηθῇ καὶ μετὰ τὴν πάροδον τῆς τριμήνου προθεσμίας καὶ οὐχὶ πέραν τῶν τριῶν ἐτῶν, ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ ἔτους ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐκτήθη ὁ τίτλος βεβαιώσεως.

2. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 81 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 «περὶ Κώδικος φορολογίας κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν ἐκ λαχείων» καταργεῖται, τῆς παραγράφου 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ὡς τροποποιηθείσης ἰσχύει λαμβανούσης ἐφεξῆς τὸν ἀριθμὸν 3.

Ἄρθρον 72.

Ἐπιχορήγησις Ἀγαθοεργῶν Καταστημάτων Ζακύνθου καὶ Κοινοτήτων Λευκάδος.

Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Α.Ν. 1097/1946 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων περὶ Κρατικῶν Λαχείων, φόρων καταναλώσεως κλπ.», ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 4.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, κατ' ἔτος ἐκδιδομένων καὶ δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καθορίζονται αἱ, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τῶν Νόμων ΧΚΘ'/1877, ΒΦΟΑ'/1899 καὶ ΒΨΒ'/1900, παρεχόμεναι ἐτήσιαι ἐπιχορηγήσεις εἰς τοὺς δικαιουμένους τοιούτων δυνάμει τῶν ἀνωτέρω Νόμων».

Ἄρθρον 73.

Ἀναπροσαρμογὴ χρηματικῆς ποινῆς.

Ἡ ὑπὸ τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 55 τοῦ ἀπὸ 27.4/5.5.1956 Β. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἑνιαῖον κείμενον τοῦ ἀπὸ 7 Ἰουλίου 1952 Β. Διατάγματος «περὶ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων», ἥτις ἐπανετέθη ἐν ἰσχύι διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 81/1974, προβλεπομένη χρηματικὴ ποινὴ ὁρίζεται μέχρις 600.000 δραχμῶν.

Ἄρθρον 74.

Περὶ τῶν ἐλλιπῶς βεβαιωθέντων ἢ εἰσπραχθέντων δασμῶν καὶ λοιπῶν φόρων.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Ν. 1165/1918 «περὶ Τελωνειακοῦ Κώδικος», συμπληροῦται διὰ τῆς προσθήκης καὶ δευτέρου ἐδαφίου ὡς κάτωθι:

«Ὡς ἐλλιπῶς βεβαιωθέντα ἢ εἰσπραχθέντα νοοῦνται τὰ ποσά, ἅτινα δὲν ἐβεβαιώθησαν ἢ δὲν εἰσεπράχθησαν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει συνεπείᾳ οἱασδήποτε παραλείψεως γενομένης κατὰ τὸν τελωνισμὸν τῶν ἐμπορευμάτων, ἐφ' ὅσον τοῦτο προκύπτει ἐκ τοῦ κειμένου τοῦ κατατεθέντος Τελωνειακοῦ παραστατικοῦ ἐγγράφου, τῶν ἐπ' αὐτοῦ πράξεων καὶ τῶν συνημμένων τούτῳ δικαιολογητικῶν ἐγγράφων, δι' ὧν προσδιορίζονται τὰ κρίσιμα στοιχεῖα διὰ τὴν ὀρθὴν βεβαίωσιν τῶν ὀφειλομένων δασμῶν, φόρων, τελῶν καὶ λοιπῶν δικαιωμάτων».

Ἄρθρον 75.

Περὶ ὑπολογισμοῦ προσθέτων τελῶν.

Εἰς τὸ ἄρθρον 33 τοῦ Ν. 1165/1918, προστίθεται παράγραφος 13 ἔχουσα οὕτω:

«13. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν προσθέτων τελῶν, περὶ ὧν αἱ ἀνωτέρω παράγραφοι τοῦ παρόντος ἄρθρου, λαμβάνεται πάντοτε, ἀσχέτως βεβαιώσεως ἢ μὴ τέλους ἐπὶ τοῦ τελωνειακοῦ παραστατικοῦ, ὡς βάσις ὁ ἔναντι τῶν τρίτων πρὸς τὴν Ε.Ο.Κ. χωρῶν ἰσχύων δασμός, ἀνεξαρτήτως χώρας προελεύσεως τοῦ ἐμπορεύματος».

Ἄρθρον 76.

Περὶ εἰσπράξεως φωτοαντιγραφικῶν δικαιωμάτων ὑπὸ τῶν Τελωνείων.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ εἴσπραξις φωτοαντιγραφικῶν δικαιωμάτων ὑπὸ τῶν Τελωνειακῶν Ἀρχῶν τοῦ Κράτους, διὰ φωτοαντίγραφα τελωνειακῶν ἐγγράφων ἐκδιδόμενα παρ' αὐτῶν πρὸς χρῆσιν τῶν συναλλασσομένων.

2. Ἡ τιμὴ τῶν φωτοαντιγραφικῶν δικαιωμάτων, τὸ σύστημα εἰσπράξεως, οἱ ὅροι, αἱ προϋποθέσεις, ὡς καὶ ἡ ἔκτασις καὶ πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια ἐφαρμογῆς ἐν γένει τοῦ μέτρου, καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 77.

Κύρωσις διαταγῶν τῆς Διοικήσεως.

Κυροῦνται ἀφ' ὅτου ἐξεδόθησαν, κτώμεναι ἔκτοτε ἰσχὺν νόμου, αἱ ὑπ' ἀριθ. Ε.19131/1328/18.11.70, 6753/ΙΙΙ—126/22.1.76, 138320/ΙΙΙ—126/30.9.76, Ε. 2649/19.9.74, 145201/ΙΙΙ—21/4.10.1974, 173495/ΙΙΙ—21/6.12.1974, 50634/ΙΙΙ—7/10.4.74, 186160/5361/24.12.74, 11614/ΙΙΙ—11/27.1.75, 102702/ΙΙΙ—7/10.7.75, Ε.2887/ΙΙΙ—21/25.10.74, 174350/ΙΙΙ—126/2.12.75, 13505/ΙΙΙ—126/5.2.76, 152371/ΙΙΙ—126/16.10.76, 40983/37456 ΓΔΠ 22/30.4.76, 73718/ΙΙΙ—176/27.5.76, 60569/ΙΙΙ—176/7.5.76 διαταγαὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, ὡς καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 127826/2890/25.8.75 κοινὴ ἀπόφασις τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, κτωμένη ἰσχὺν νόμου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της.

Αἱ ὡς ἄνω διαταγαὶ καὶ κοινὴ ὑπουργικὴ ἀπόφασις ἔχουσιν ὡς ἀκολούθως:

Ἀριθ. Πρωτ. Ε. 19131/1328 18.11.1970

Ἐν συνεχείᾳ τῶν ὑπ' ἀριθ. Α. 407/41/20.1.70 καὶ Ε. 6175/415/4.4.70 ἐγγράφων ἡμῶν, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν, ὅτι κατηρτίσθη ὑπὸ τῆς καθ' ἡμᾶς Ὑπηρεσίας, σχέδιον Ν. Δ/τος, ἐγκριθὲν κατ' ἀρχὴν ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ὁποίου ρυθμίζεται τὸ θέμα τῆς φορολογίας τῶν ἀκύρων καὶ ἀκυρωσίμων μεταβιβάσεων ἀκινήτων.

Κατόπιν τούτου, καὶ ἐν ὄψει τοῦ περιεχομένου τῆς ἐν φωτοτυπίᾳ συναποστελλομένης ὑπ' ἀριθ. 2216/70 ἀποφάσεως τῆς Ὁλομελείας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἐγκρίνομεν, ὅπως ἀνασταλῇ προσωρινῶς καὶ μέχρι νεωτέρας διαταγῆς ἡ εἴσπραξις βεβαιωθέντος συμπληρωματικοῦ φόρου μεταβιβάσεως ἐκ τοιούτων συμβάσεων.

Διὰ τὴν χορήγησιν τῆς ἀναστολῆς θὰ προσκομίζηται βεβαίωσις τοῦ ἁρμοδίου Οἰκον. Ἐφόρου, ἐμφαίνουσα ὅτι ἠκυρώθη τὸ συμβόλαιον βάσει τοῦ ὁποίου ἐβεβαιώθη ὁ ὀφειλόμενος συμπληρωματικὸς φόρος ἢ δικαστικὴ ἀπόφασις κηρύττουσα ἄκυρον τὴν σύμβασιν.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν, ὅπως ἐν τῇ ἁρμοδιότητι ὑμῶν ἐνημερώσητε σχετικῶς τοὺς Διευθυντὰς τῶν Δημοσίων Ταμείων.

Ὁ Ὑπουργὸς

Ἀριθ. Πρωτ. 6753/ΙΙΙ-126 22.1.1976

Κατόπιν τοῦ πρὸς ἡμᾶς σχετικοῦ (β), περὶ ρυθμίσεως τῶν πρὸς τὸ Δημόσιον χρεῶν ἐξ ἀκύρων καὶ ἀκυρωσίμων μεταβιβάσεων ἀκινήτων καὶ ἐν συνεχείᾳ τῆς σχετικῆς (α), ἀναστέλλομεν τὴν εἴσπραξιν τοῦ παρ' ὑμῖν βεβαιωθέντος συμπληρωματικοῦ φόρου μεταβιβάσεως, ἐξ ἀκύρων καὶ ἀκυρωσίμων μεταβιβάσεων ἀκινήτων, μέχρι 31 Ἰουλίου 1976.

Διὰ τὴν χορήγησιν ὅμως τῆς ἀναστολῆς ταύτης, ἐν ἀτομικῇ περιπτώσει, δέον νὰ προσκομίζηται ὑμῖν βεβαίωσις τοῦ ἁρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ἐμφαίνουσα ὅτι ἠκυρώθη τὸ συμβόλαιον βάσει τοῦ ὁποίου ἐβεβαιώθη ὁ ὀφειλόμενος συμπληρωματικὸς φόρος, ἢ δικαστικὴ ἀπόφασις κηρύττουσα ἄκυρον τὴν σύμβασιν.

Πρὸς τούτοις γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι, ἐπὶ σκοπῷ ἐξετάσεως τοῦ ἐν προκειμένῳ θέματος, δέον νὰ ἀναφέρητε ἡμῖν, τὸ ταχύτερον δυνατόν, τὸ ὕψος τῶν παρ' ὑμῖν ὑφισταμένων χρεῶν (δι' ἑνὸς ποσοῦ), τῶν προερχομένων ἐκ τῆς ἀνωτέρω αἰτίας.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Ἀριθ. Πρωτ. 138320/ΙΙΙ-126 30.9.1976

Κατόπιν τοῦ πρὸς ἡμᾶς σχετικοῦ (β), περὶ ἐπικειμένης νομοθετικῆς ρυθμίσεως τῶν πρὸς τὸ Δημόσιον ὀφειλῶν ἐκ ΦΜΑ, προερχομένων ἐξ ἀκύρων καὶ ἀκυρωσίμων συμβάσεων, καὶ ἐν συνεχείᾳ τῆς παρασχεθείσης διὰ τῆς σχετικῆς (α) ἀναστολῆς εἰσπράξεως μέχρι 31.7.76, τῶν παρ' ὑμῖν βεβαιωθέντων χρεῶν τῆς κατηγορίας ταύτης, ἐγκρίνομεν τὴν περαιτέρω ἀναστολὴν εἰσπράξεως τῶν χρεῶν τούτων μέχρι 31.3.1977.

Διὰ τὴν χορήγησιν τῆς τοιαύτης ἀναστολῆς, δέον ὅπως προσκομίζωνται ὑμῖν, δικαστικὴ ἀπόφασις κηρύττουσα ἄκυρον τὴν ἐξ ἧς ὁ φόρος σύμβασιν ἢ ἐπίσημα δημόσια ἔγγραφα ἐκ τῶν ὁποίων προκύπτει ἡ ἀκυρωσιμότης αὐτῶν τῶν (συμβάσεων).

Ὁ Ὑπουργὸς
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Ἀριθ. Πρωτ. Ε. 2649 19.9.1974

1. Προκειμένης διαπιστώσεως παρ' ἁρμοδίου Ἐπιθεωρητοῦ οἰκονομικῶν συνθηκῶν εἰς Ρόδον καὶ Κῶ, ἀναστέλλονται ἀπὸ

λήψεως παρούσης μέχρι καὶ 30 Νοεμβρίου 1974 τ' ἀναγκαστικὰ μέτρα διενεργείας πλειστηριασμῶν καὶ προσωπικῆς κρατήσεως πρὸς εἴσπραξιν φόρου εἰσοδήματος καὶ λοιπῶν συμπαρομαρτούντων, ὀφειλομένων παρὰ φυσικῶν καὶ νομικῶν προσώπων, ἀνεξαρτήτως χρονολογίας βεβαιώσεώς των.

2. Κατὰ τὸ ἀνωτέρω διάστημα τὰ ἐν λόγῳ χρέη ἀπαλλάσσονται τῶν προσαυξήσεων ἐκπροθέσμου καταβολῆς.

Ἀκολουθεῖ νομοθετικὴ κύρωσις.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ι. ΣΤ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

Ἀριθ. Πρωτ. 145201/ΙΙΙ—21 4.10.1974

Προκειμένης διαπιστώσεως παρ' ἁρμοδίου Ἐπιθεωρητοῦ τῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν εἰς τοὺς Νομοὺς Ἕβρου, Ροδόπης, Ξάνθης, Δωδεκανήσου, Λέσβου, Χίου καὶ Σάμου, ἀπὸ λήψεως τῆς παρούσης μέχρι καὶ 30 Νοεμβρίου 1974 ἀναστέλλονται τ' ἀναγκαστικὰ μέτρα διενεργείας πλειστηριασμῶν καὶ προσωπικῆς κρατήσεως πρὸς εἴσπραξιν φόρου εἰσοδήματος καὶ λοιπῶν συμπαρομαρτούντων, ὀφειλομένων παρὰ Φυσικῶν καὶ Νομικῶν προσώπων, ἀνεξαρτήτως χρονολογίας βεβαιώσεώς των.

Κατὰ τὸ ἀνωτέρω διάστημα τὰ ἐν λόγῳ χρέη ἀπαλλάσσονται τῶν προσαυξήσεων ἐκπροθέσμου καταβολῆς.

Ἀκολουθεῖ νομοθετικὴ κύρωσις.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ι. ΣΤ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

Ἀριθ. Πρωτ. 173495/ΙΙΙ—21 6.12.1974

Ἐν συνεχείᾳ τῆς ὑπ' ἀριθ. 145201/ΙΙΙ—21/4.10.1974 ἡμετέρας, δι' ἧς ἀνεστάλησαν μέχρι καὶ τῆς 30ῆς Νοεμβρίου 1974 τ' ἀναγκαστικὰ μέτρα διενεργείας πλειστηριασμῶν καὶ προσωπικῆς κρατήσεως πρὸς εἴσπραξιν φόρου εἰσοδήματος καὶ λοιπῶν συμπαρομαρτούντων, ὀφειλομένων παρὰ Φυσικῶν καὶ Νομικῶν Προσώπων, ἀνεξαρτήτως χρονολογίας βεβαιώσεώς των καὶ λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐξακολουθοῦν ὑφιστάμενοι εἰσέτι οἱ λόγοι εἰς τοὺς Νομοὺς Ἕβρου, Ροδόπης, Ξάνθης, Δωδεκανήσου, Λέσβου, Χίου καὶ Σάμου, οἵτινες ὑπηγόρευσαν τὴν ἔκδοσιν τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως, παρατείνομεν μέχρι καὶ τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1974 τὴν διὰ τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως χορηγηθεῖσαν ἀναστολήν, εἰς τὰς ὡς ἄνω περιοχὰς καὶ ὑπὸ τὰς ἐν αὐτῇ προϋποθέσεις.

Ἀκολουθεῖ νομοθετικὴ κύρωσις.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Ἀριθ. Πρωτ. 50634/ΙΙΙ—7 10.4.1974

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

1) Τὴν διάταξιν τῆς παρ. 1 ἄρθρ. 82 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 «περὶ Κώδικος Φορολογίας Κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν ἐκ λαχείων».

2) Τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 119 τοῦ ἀνωτέρω Ν.Δ.

3) Τὴν διάταξιν τῆς παραγρ. 7 ἄρθρ. 5 τοῦ Ν. 2252/1962 «περὶ τῆς διὰ τῶν Δημοσίων Ταμείων Εἰσπράξεως Ἐσόδων Νομικῶν Προσώπων καὶ ἄλλων διατάξεων ἀφορωσῶν εἰς τὴν εἴσπραξιν τῶν δημοσίων ἐσόδων».

4) Τὴν διάταξιν τῆς παρ. 1 ἄρθρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 3079/1954 «περὶ ρυθμίσεως ζητημάτων τινῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν εἴσπραξιν τῶν δημοσίων ἐσόδων».

5) Τὸ γεγονός, ὅτι εἰς τὴν παρ. 1 ἄρθρ. 82 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 ὁρίζεται μὲν ἡ καταβολὴ εἰς δώδεκα μηνιαίας δόσεις τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις αὐτοῦ βεβαιουμένου φόρου κληρονομίας συνολικοῦ ποσοῦ δρχ. 5.000, δὲν καθορίζεται ὅμως ἡ ἡμερομηνία καθ' ἣν δέον νὰ καταβάλληται ἡ πρώτη ἐκ τῶν δόσεων τούτων, καὶ

6) τὴν ἀνάγκην προσωρινῆς ρυθμίσεως τοῦ χρόνου καταβολῆς ἄνευ συνεπειῶν προσαυξήσεων ἐκπροθέσμου καταβολῆς τῶν ὑπὸ τὸ ἀνωτέρω στοιχεῖον ὑπ' ἀριθ. 5 χρεῶν.

Ἀποφασίζομεν

Καθορίζομεν ὅπως, μέχρι νομοθετικῆς ρυθμίσεως παρὰ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Φορολογίας τῆς προθεσμίας καταβολῆς τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 118/1973 βεβαιωμένων ἢ βεβαιωθησομένων χρεῶν ἐκ φόρου κληρονομίας συνολικοῦ ποσοῦ μέχρι δραχμῶν πέντε χιλιάδων (5.000), ἡ πρώτη δόσις αὐτῶν καταβάλλεται μέχρι τῆς λήξεως τοῦ μηνὸς καθ' ὃν βεβαιοῦνται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, καὶ κατὰ παράτασιν μέχρι τῆς δεκάτης τοῦ ἑπομένου μηνός.

Ὁ Πρωθυπουργὸς
καὶ
Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν

Ἀριθ. Πρωτ. 186160/24932 24.12.1974

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει σχετικὴν καὶ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 21.12.1974 εἰσήγησιν τῆς Ὑπηρεσίας.

Ἀποφασίζομεν

Διαγράφονται ὀφειλαὶ ἐξ ἀξίας διανεμηθέντος ἐπὶ πιστώσει τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου σίτου καὶ ἀραβοσίτου εἰς τοὺς κατοίκους διαφόρων περιφερειῶν τῆς Χώρας, κατὰ τὰ οἰκον. ἔτη 1952—53 μέχρι καὶ 1956—57 βεβαιωμέναι εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα καὶ μὴ ἐξοφληθεῖσαι μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς παρούσης ἀποφάσεως α) συμψηφιστικῶς διὰ παροχῆς παρὰ τῶν ὀφειλετῶν προσωπικῆς ἐργασίας εἰς μικρὰ κοινωφελῆ ἔργα ἐκτάκτως προγραμματισθέντα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ διὰ σχετικῶν κοινῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων, β) διὰ καταβολῆς ὑπὸ τῶν ὀφειλετῶν εἰς χρῆμα τῆς ἀξίας τῶν χορηγηθέντων ὡς ἄνω εἰδῶν.

Ὁμοίως διαγράφονται καὶ αἱ ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὀφειλαὶ δι' ἃς παρεσχέθη παρὰ τῶν ὀφειλετῶν προσωπικὴ ἐργασία εἰς μικρὰ κοινωφελῆ ἔργα, συμφώνως πρὸς σχετικὰς Ὑπουργικὰς ἀποφάσεις, διὰ τὸν συμψηφισμόν των καὶ δὲν ἐγένετο μέχρι τοῦδε ὁ συμψηφισμὸς καὶ ἡ διαγραφὴ τῶν ἐν λόγῳ χρεῶν.

Ἡ ἀνωτέρω ἀπόφασις κυρωθήσεται νομοθετικῶς.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Ἀριθ. Πρωτ. 11614/ΙΙΙ—114 27.1.1975

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

1) Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν. 5940/1933 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 6.7.1933 «περὶ παροχῆς φορολογικῶν διευκολύνσεων κλπ.».

2) Τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 2097/52.

3) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 369030/53 ἀπόφασιν ἡμῶν, κυρωθεῖσαν διὰ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. 2858/54 «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως τῶν Διευθυντῶν Ταμείων καὶ Τελωνείων διὰ τὴν παροχὴν φορολογικῶν διευκολύνσεων».

4) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 144837/71 ἀπόφασιν ἡμῶν, κυρωθεῖσαν διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 137/1973 «περὶ τροποποιήσεως τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως ἡμῶν» καὶ

5) Τὴν ἐκ τῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν, δημιουργηθεῖσαν ἀνάγκην τῆς ταχυτέρας εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων.

Ἀποφασίζομεν

Τροποποιοῦντες τὴν ὡς ἄνω 144837/1971 ἀπόφασιν ἡμῶν ἐξουσιοδοτοῦμεν τοὺς Διευθυντὰς τῶν Ταμείων καὶ Τελωνείων τοῦ Κράτους, ὅπως, διὰ τὰ παρ' αὐτοῖς βεβαιωμένα καὶ βεβαιούμενα πάσης φύσεως ἔσοδα τοῦ Δημοσίου, ὧν τὸ ποσὸν βασικοῦ χρέους δὲν ὑπερβαίνει τὰς δρχ. 200.000 παρέχουσιν εἰς τοὺς ὀφειλέτας, ἐπὶ τῇ αἰτήσει αὐτῶν διευκόλυνσιν βραχυχρονίου ἀναστολῆς ἢ τμηματικῆς καταβολῆς, κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῶν.

Ἡ ἀνωτέρω διευκόλυνσις δὲν δύναται νὰ παραταθῇ πέραν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐκδίδεται ἡ σχετικὴ ἀπόφασις.

Ἡ ἀνωτέρω ἁρμοδιότης, διὰ τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ταμείου Α.Ε. Ἀθηνῶν ὁρίζεται μέχρι βασικοῦ ποσοῦ χρέους δρχ. πεντακοσίων χιλιάδων (500.000).

Ἡ παροῦσα κυρωθήσεται νομοθετικῶς.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

'Αριθ. Πρωτ. 102702/ΙΙΙ—7 10.7.1975

Έχοντες ὑπ' ὄψει:

Κατὰ τὴν 30ὴν 'Ιουνίου καὶ τὴν 1ην 'Ιουλίου ἐνεστῶτος ἔτους, ἀπέσχον τῶν καθηκόντων των ὡρισμένοι Ταμιακοὶ ὑπάλληλοι τῶν Δημοσίων Ταμείων 'Αθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης, μὲ συνέπειαν νὰ μὴ λειτουργήσουν εὐρύθμως αἱ ὑπηρεσίαι τῶν ὡς ἄνω Ταμείων, οἱ δὲ συναλλασσόμενοι λόγῳ τῆς δημιουργηθείσης ἀνωμαλίας νὰ μὴ δυνηθοῦν νὰ ἐκπληρώσουν τὰς πρὸς τὸ Δημόσιον ὑποχρεώσεις των κατὰ τὰς ἀνωτέρω ἡμερομηνίας.

'Αποφασίζομεν

Ἐγκρίνομεν τὴν καταβολὴν τῶν τελῶν χαρτοσήμου, εἰς τὰς περιφερείας τῶν ὡς ἄνω Ταμειων, τῶν καταβαλλομένων διὰ τριπλοτύπων εἰσπράξεως, μέχρι καὶ τῆς εἰκοστῆς ἕκτης τρέχοντος μηνός, ἐφ' ὅσον αἱ προθεσμίαι καταβολῆς τῶν ὡς ἄνω τελῶν ἔληγον τὴν 30ὴν 'Ιουνίου καὶ τὴν 1ην 'Ιουλίου ἐνεστῶτος ἔτους καὶ ἄνευ ἐπιβαρύνσεως τινὸς διὰ τὸν ὀφειλέτην.

'Η παροῦσα ρύθμισις κυρωθήσεται νομοθετικῶς.

'Ο 'Υπουργὸς
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

'Αριθ. Πρωτ. Ε. 2887/ΙΙΙ—21 25.10.1974

'Αναστέλλομεν μέχρι καὶ τῆς 31ης Δεκεμβρίου τρέχοντος ἔτους, τὴν λῆψιν ἀναγκαστικῶν μέτρων, ὡς καὶ τὴν συνέχισιν τούτων, διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν παρ' ὑμῖν βεβαιωμένων χρεῶν πρὸς τὸ Δημόσιον ἢ 'Οργανισμοὺς τοῦ Δημοσίου καὶ ὀφειλομένων ὑπὸ Ξενοδοχειακῶν 'Επιχειρήσεων τελουσῶν ὑπὸ κατασκευὴν ἢ ἐν ἀποπερατώσει.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀνωτέρω ἀναστολῆς, τὰ χρέη ταῦτα δὲν ἐπιβαρύνονται διὰ προσαυξήσεων.

'Η παροῦσα κυρωθήσεται νομοθετικῶς.

'Ο 'Υπουργὸς
Ν. ΦΩΤΙΑΣ

'Αριθ. Πρωτ. 174350/ΙΙΙ—126 2.12.1975

Έχοντες ὑπ' ὄψει:

1) Τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 1276/1972 (ΦΕΚ 206/1972 τ. Α') «περὶ φορολογικῶν διευκολύνσεων τῶν κατὰ τὸ Ν.Δ. 1138/1972, ἀναπροσαρμογῆς καὶ βελτιώσεως τῶν στεγαστικῶν προγραμμάτων τοῦ 'Υπουργείου Κοινωνικῶν 'Υπηρεσιῶν καὶ τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εργατικῆς Κατοικίας, δικαιούχων στεγάσεως».

2) Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 149/1975 (ΦΕΚ 181/1975 τ. Α') «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων, ἀφορωσῶν εἰς τὸν αὐτόνομον 'Οργανισμὸν 'Εργατικῆς Κατοικίας (Α.Ο.Ε.Κ.)».

'Αποφασίζομεν

'Αναστέλλομεν ἀπὸ λήψεως τῆς παρούσης μέχρι καὶ τῆς 31.12.1975 τὴν λῆψιν ἁπάντων τῶν ἀναγκαστικῶν μέτρων δι' ὀφειλὰς πρὸς τὸ Δημόσιον, αἵτινες προέρχονται ἐκ τῶν μέχρι 31.12.1974 γενομένων μεταβιβάσεων ἀκινήτων, κτηθέντων διὰ δανειοδοτήσεως παρὰ τοῦ Αὐτονόμου 'Οργανισμοῦ 'Εργατικῆς Κατοικίας, καὶ δὴ καθ' ὃ μέτρον αἱ ὀφειλαὶ αὗται ἀντιστοιχοῦν εἰς τὸ ποσὸν τοῦ παρασχεθέντος εἰς ἑκάστην περίπτωσιν παρὰ τοῦ 'Οργανισμοῦ τούτου δανείου.

'Η ἀναστολὴ παρέχεται κατόπιν ὑποβολῆς εἰς τὸ κατὰ περίπτωσιν ἁρμόδιον Ταμεῖον σχετικῆς αἰτήσεως τοῦ ὀφειλέτου μετὰ σημειώματος τοῦ οἰκείου Οἰκον. 'Εφόρου, περιέχοντος καὶ τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος τοῦ χρέους, δι' ὃ ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀναστολή.

'Η παροῦσα κυρωθήσεται νομοθετικῶς.

'Ο 'Υπουργὸς
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

'Αριθ. Πρωτ. 13505/ΙΙΙ—126 5.2.1976

Έχοντες ὑπ' ὄψει:

1) Τὸ ἀπὸ 29.1.1976 περιελθὸν ἡμῖν ἐν φωτοτυπίᾳ ὑπόμνημα τῶν προσφύγων κατοίκων τῆς Κοινότητος 'Αγ. Κων/νου 'Αγρινίου, περὶ διαγραφῆς τοῦ βεβαιωθέντος εἰς βάρος των φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων, ὡς προσφύγων, δανειοδοτηθέντων ὑπὸ τοῦ 'Υπουργείου Κοιν. 'Υπηρεσιῶν.

2) Τὸ ὑπ' ἀριθ. Μ. 397/2/26.1.1976 ἔγγραφον τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Φορολογίας (Δ/νσις 2α), περὶ ἀναστολῆς εἰσπράξεως τῶν βεβαιωθέντων ἐπ' ὀνόματι θεομηνιοπλήκτων καὶ ἀστῶν προσφύγων χρεῶν, ἐκ ΦΜΑ, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι οἱ ὀφειλέται οὗτοι ἔτυχον δανείου ἐκ τοῦ 'Υπουργείου Κοινωνικῶν 'Υπηρεσιῶν πρὸς ἀπόκτησιν στέγης.

'Αποφασίζομεν

'Αναστέλλομεν ἀπὸ λήψεως τῆς παρούσης καὶ μέχρι 31.12.1976 τὴν εἴσπραξιν τῶν βεβαιωθέντων εἰς βάρος θεομηνιοπλήκτων καὶ ἀστῶν προσφύγων ὡς ἄνω χρεῶν, οἵτινες ἔτυχον δανείου ἐκ τοῦ 'Υπουργείου Κοινωνικῶν 'Υπηρεσιῶν πρὸς ἀπόκτησιν στέγης.

'Η ἀναστολὴ παρέχεται, κατόπιν ὑποβολῆς εἰς τὸ κατὰ περίπτωσιν ἁρμόδιον Δημόσιον Ταμεῖον σχετικῆς αἰτήσεως τοῦ ὀφειλέτου, περιεχούσης καὶ τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος τοῦ χρέους, δι' ὃ ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀναστολή.

'Η παροῦσα κυρωθήσεται νομοθετικῶς.

'Ο 'Υπουργὸς
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

'Αριθ. Πρωτ. 152371/ΙΙΙ - 126 16.10.1976

1. 'Εν συνεχείᾳ τῆς κοινοποιηθείσης ὑμῖν ὑπ' ἀριθ. 13505/ΙΙΙ - 126/5.2.1976 ἀποφάσεως ἡμῶν, ἀναστέλλομεν μέχρι 31.12.1976 τὴν εἴσπραξιν τῶν, ἐκ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων, βεβαιωθέντων χρεῶν εἰς βάρος τῶν δικαιούχων δανείων στεγάσεως, βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Β.Δ. 775/1964, περὶ λαϊκῆς κατοικίας.

2. 'Η ἀναστολὴ παρέχεται κατόπιν ὑποβολῆς, εἰς τὸ κατὰ περίπτωσιν ἁρμόδιον Δημόσιον Ταμεῖον, σχετικῆς πρὸς τοῦτο αἰτήσεως τοῦ ὀφειλέτου, περιεχούσης καὶ τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος τοῦ χρέους, δι' ὃ ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀναστολή.

3. 'Εν συνεχείᾳ τῆς ὑπ' ἀριθ. 174350/ΙΙΙ - 126/2.12.75 ἀποφάσεώς μας, ἀναστέλλομεν μέχρι 31.12.1976 τὴν εἴσπραξιν ὀφειλῶν πρὸς τὸ Δημόσιον, αἵτινες προέρχονται ἐκ τῶν μέχρι 31.12.1974 μεταβιβάσεων ἀκινήτων, κτηθέντων διὰ δανειοδοτήσεως παρὰ τοῦ Αὐτονόμου 'Οργανισμοῦ 'Εργατικῆς Κατοικίας, καὶ δὴ καθ' ὃ μέτρον αἱ ὀφειλαὶ αὗται ἀντιστοιχοῦν εἰς τὸ ποσὸν τοῦ παρασχεθέντος εἰς ἑκάστην περίπτωσιν παρὰ τοῦ 'Οργανισμοῦ τούτου δανείου.

'Η ἀναστολὴ παρέχεται κατόπιν αἰτήσεως εἰς τὸ κατὰ περίπτωσιν ἁρμόδιον Ταμεῖον μετὰ σημειώματος τοῦ οἰκείου Οἰκον. 'Εφόρου, περιέχοντος καὶ τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος τοῦ χρέους δι' ὃ ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἀναστολή.

4. 'Η παροῦσα κυρωθήσεται νομοθετικῶς.

'Ο 'Υπουργὸς
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

'Αριθ. Πρωτ. 40983/37456 ΓΔΠ 22 30.4.1976

Έχοντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὴν παράγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 3839/1958, καθ' ἣν, ἐν περιπτώσει προκαταβολῆς τῶν τελῶν κυκλοφορίας ἀμφοτέρων τῶν ἑξαμήνων τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς ὁριζομένης διὰ τὴν καταβολὴν τῆς πρώτης δόσεως τοῦ πρώτου ἑξαμήνου, ὁ ὑπόχρεως δικαιοῦται ἐκπτώσεως 10% ἐπὶ τῶν τελῶν ὁλοκλήρου τοῦ ἔτους.

2. Τὴν περίπτ. στ' παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 404/1974, δι' ἧς ὁρίζεται ὅτι: «Τὸ Τ.Σ.Α. ἔχει ὡς πόρους...... Εἰσφορὰ ἐκ δρχ. 20 μηνιαίως παντὸς κυρίου καὶ νομέως ἢ χρησιούχου καὶ ἐκμεταλλευτοῦ αὐτοκινήτου ἰδιωτικῆς χρήσεως διὰ τὴν χρησιμοποίησιν ἢ ἐκμετάλλευσιν ἑκάστου αὐτοκινήτου ὑποκειμένου εἰς φορολογίαν τελῶν κυκλοφορίας», καί, τὸ ἄρθρον 9 παρ. 1 τοῦ Ν. 38/1975 καθ' ὃ ἡ

υπέρ Τ.Σ.Α. εισφορά «συμβεβαιοῦται καὶ συνεισπράττεται μετὰ τῶν τελῶν κυκλοφορίας καὶ ἀποδίδεται εἰς τὸ Τ.Σ.Α. ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς εἰσπράξεως», καὶ

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 170879/24.2.1976 ἀναφορὰν τοῦ Δημοσίου Ταμείου Καβάλας, δι' ἧς ἐρωτᾶται, ἐάν, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὀφειλέται τοῦ Δημοσίου ἐκ τελῶν κυκλοφορίας, πρὶν ἢ ἀποσταλοῦν ὑπὸ τῆς Μ.Υ.Φ. εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα οἱ σχετικοὶ χρηματικοὶ κατάλογοι, ἐξοφλήσουν ἐφ' ἅπαξ καὶ ἐντὸς τῆς προθεσμίας καταβολῆς τῆς πρώτης δόσεως τὰ ἐν λόγῳ τέλη μετὰ τῶν τελῶν σταθμεύσεως (εἴτε βάσει σημειώματος, εἴτε βάσει δηλώσεως, ἐν περιπτώσει μεταβιβάσεως αὐτοκινήτου), ἄνευ καταβολῆς τοῦ ποσοστοῦ τῆς εἰσφορᾶς τοῦ Τ.Σ.Α., καθ' ὅσον τοῦτο δὲν ὑπελογίσθη ὑπὸ τῶν Δημοσίων ὀργάνων, δικαιοῦνται ἐκπτώσεως ποσοστοῦ 10%.

Ἀποφασίζομεν

Ἐγκρίνομεν τήν, διὰ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 3839/1958, προβλεπομένην ἔκπτωσιν εἰς τὰς κάτωθι περιπτώσεις:

1. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν καταβάλλονται ὑπὸ τῶν ὑποχρέων, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ, διὰ τὸ προηγούμενον οἰκονομικὸν ἔτος, ὑφισταμένου τίτλου εἰσπράξεως, τὰ τέλη κυκλοφορίας ἀμφοτέρων τῶν ἑξαμήνων, μετὰ τῶν ἀναλογούντων τελῶν σταθμεύσεως καὶ τῆς ὑπὲρ τοῦ Τ.Σ.Α. Εἰσφορᾶς, καὶ δὴ ἐντὸς τῆς προθεσμίας καταβολῆς τῆς πρώτης μηνιαίας δόσεως.

2. Ὁσάκις ἐξ ἐσφαλμένου ὑπολογισμοῦ τῆς βεβαιούσης ἀρχῆς ἐβεβαιώθησαν τέλη κυκλοφορίας ὀλιγώτερα τῶν πράγματι ὀφειλομένων, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν, ὅτι, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐξοφλοῦνται ταῦτα ἐντὸς τῆς προθεσμίας καταβολῆς τῆς πρώτης δόσεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐξοφλεῖται ἡ συμπληρωματικὴ διαφορὰ τῶν τελῶν τούτων ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον βεβαιώσεώς της, ὁπότε ἐνεργεῖται καὶ ἐπ' αὐτῆς ἡ νόμιμος ἔκπτωσις.

Εἰς περίπτωσιν μὴ καταβολῆς τῆς ὡς ἄνω συμπληρωματικῆς διαφορᾶς ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης, ἀπόλλυται ἡ ἔκπτωσις ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν τελῶν κυκλοφορίας.

3. Ἐξαιρετικῶς, εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἐξοφλήσεως τῶν τελῶν κυκλοφορίας ὁλοκλήρου τοῦ ἔτους, μετὰ τῶν συμβεβαιουμένων τελῶν σταθμεύσεως, ἐντὸς τῆς προθεσμίας καταβολῆς τῆς πρώτης μηνιαίας δόσεως (10 Φεβρουαρίου ἑκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους) καὶ ἂν ἀκόμη δὲν κατεβλήθη κατ' αὐτὴν τὴν ἡμερομηνίαν ὑπὸ τῶν ὑποχρέων, ἡ εἰσφορὰ τοῦ Τ. Σ. Α., ἥτις ὑπαιτιότητι τῶν Δημοσίων ὀργάνων (Οἰκονομικαὶ Ἐφορίαι κλπ.) δὲν συμπεριελήφθη εἰς τοὺς χρηματικοὺς καταλόγους ἢ εἰς τὰ χορηγούμενα ὑπ' αὐτῶν σημειώματα ἢ δηλώσεις, κατὰ τ' ἀνωτέρω, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅμως τῆς ἐξοφλήσεως ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων τῆς εἰρημένης εἰσφορᾶς, καὶ δὴ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς περιελεύσεως εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον τοῦ βεβαιωτικοῦ διὰ τὴν εἰσφορὰν τοῦ Τ.Σ.Α. τίτλου.

Εἰδικῶς, διὰ τοὺς περιελθόντας ὑμῖν συμπληρωματικοὺς καταλόγους ἀπὸ 11.2.1976 μέχρι 30.4.1976, ἡ ἀμέσως ἀνωτέρω προθεσμία καταβολῆς τῆς σχετικῆς εἰσφορᾶς, ὁρίζεται εἰς δύο μῆνας ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς παρούσης.

Διὰ τοὺς περιερχομένους ὑμῖν συμπληρωματικοὺς καταλόγους μετὰ τὴν 30.4.1976, ὡς προθεσμία καταβολῆς τῆς ἐν λόγῳ εἰσφορᾶς, θὰ ἰσχύῃ ἡ προρρηθεῖσα τοιαύτη (ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς περιελεύσεως ὑμῖν τῶν σχετικῶν καταλόγων).

Ἡ παροῦσα κυρωθήσεται νομοθετικῶς.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Ἀριθ. Πρωτ. 73718/ΙΙΙ—176 27.5.1976

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

1) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 60569/ΙΙΙ—176/7.5.1976 ἡμετέραν ἀπόφασιν, δι' ἧς παρετάθη μέχρι τὴν 25.5.1976 ἡ προθεσμία καταβολῆς τῆς πρώτης καὶ τῆς δευτέρας δόσεως τοῦ φόρου εἰσοδήματος φυσικῶν προσώπων οἰκον. ἔτους 1976, ὁ ὁποῖος ἐβεβαιώθη μέχρι 10.5.1976 βάσει ἐμπροθέσμου δηλώσεως.

2) Τὴν ἀντικειμενικὴν ἀδυναμίαν πλείστων ὀφειλετῶν τῆς κατηγορίας ταύτης ὅπως ὑπαχθοῦν εἰς τὴν ὡς ἄνω παράτασιν, ἐξ αἰτίας τῆς κηρυχθείσης κατὰ τὴν 24 Μαΐου 1976 ἀπεργίας καὶ τῶν τραπεζικῶν ὑπαλλήλων.

3) Τὴν ἀνάγκην, ὅπως μὴ ἀπολέσουν ἀνυπαιτίως οἱ ὑπόχρεοι τὸ εὐεργέτημα τῆς νομίμου ἐκπτώσεως ἐπὶ τοῦ φόρου τούτου.

Ἀποφασίζομεν

Παρατείνομεν τὴν ἰσχὺν τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως ἡμῶν μέχρι καὶ τῆς 27ης Μαΐου 1976.

Ἡ παροῦσα κυρωθήσεται νομοθετικῶς.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Ἀριθ. Πρωτ. 60569/ΙΙΙ—176 7.5.1976

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὴν παρατηρηθεῖσαν μέχρι σήμερον καθυστερημένην περιέλευσιν εἰς τοὺς φορολογουμένους τῶν ἐκκαθαριστικῶν σημειωμάτων τοῦ φόρου εἰσοδήματος 1976, ὁ ὁποῖος ἐβεβαιώθη εἰς βάρος φυσικῶν προσώπων.

2. Τὴν ἀνάγκην ὅπως μὴ ἀπολέσουν ἀνυπαιτίως, οἱ ὑπόχρεοι τὸ εὐεργέτημα τῆς νομίμου ἐκπτώσεως ἐπὶ τοῦ φόρου τούτου.

Ἀποφασίζομεν

Ὁρίζομεν προθεσμίαν καταβολῆς τῆς πρώτης καὶ τῆς δευτέρας δόσεως τοῦ φόρου εἰσοδήματος φυσικῶν προσώπων οἰκον. ἔτους 1976, βεβαιωθησομένου εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον μέχρι 10.5.1976 βάσει ἐμπροθέσμου δηλώσεως, τὴν 25ην Μαΐου 1976.

Καταβληθεῖσαι προσαυξήσεις ἐκπροθέσμου καταβολῆς ἐπὶ τῶν χρεῶν τούτων ἐπιστρέφονται ἢ συμψηφίζονται ἀναλόγως ἑκάστης περιπτώσεως.

Ἡ παροῦσα ἀπόφασις κυρωθήσεται νομοθετικῶς.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Ἀριθ. Πρωτ. 127826/2890 25.8.1975

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 7, 10 καὶ 16 τοῦ Νόμου «περὶ ἐπιβολῆς εἰδικῆς εἰσφορᾶς ὑπὲρ τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου (Ν.Α.Τ.)», ἀποφασίζομεν:

Ἄρθρον 1.

Ἡ πρώτη δόσις τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 29/1975 ἐπιβαλλομένης εἰσφορᾶς ὑπὲρ τοῦ Ν.Α.Τ. διὰ τὰ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος ἰδίου νόμου συμβεβλημένα πλοῖα καταβάλλεται ἄνευ συνεπειῶν ἐκπροθέσμου καταβολῆς, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τοῦ προσδιορισμοῦ της ὑπὸ τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ν.Α.Τ.

Ἄρθρον 2.

Ἡ παροῦσα, κυρωθησομένη νομοθετικῶς, ἄρχεται ἰσχύουσα ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς της.

Οἱ Ὑπουργοὶ

Οἰκονομικῶν
ΕΥΑΓΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας
ΑΛ. ΠΑΠΑΔΟΓΓΟΝΑΣ

Ἄρθρον 78.

Φορολογικαὶ ἀπαλλαγαὶ καταβληθησομένων ἀμοιβῶν.

Ἡ καταβληθησομένη ἀμοιβὴ εἰς τὸν Γιουγκοσλαβικὸν Οἶκον «ENERGOPROJEKT ENGINEERING AND CONSULTING CO» διὰ τὴν παροχὴν συμβουλευτικῶν ὑπηρεσιῶν ἐπὶ τῶν σιμεντενέσεων τοῦ φράγματος Μόρνου καὶ Ἔργου Πύρνου, δυνάμει τῆς καταρτισθησομένης συμβάσεως, κατ' ἐφαρμογὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. Δ.53.669/16.12.1976 Κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων ἀπαλλάσσεται παντὸς φόρου ἢ τέλους, κρατήσεως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τρίτου, ὡς καὶ πάσης ἐπιβαρύνσεως ἐκ τελῶν χαρτοσήμου.

Ἄρθρον 79.

Ἔλεγχος φορολογικῶν ὑποθέσεων.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δύναται ν' ἀνατίθηται ἡ διενέργεια ἐλέγχου, πρὸς προσδιορισμὸν τῆς

φορολογητέας ὕλης, ἐπὶ ὑποθέσεων ἢ ὡρισμένης τοιαύτης τῆς ἀμέσου καὶ ἐμμέσου φορολογίας, ὡς καὶ φόρων ἐπὶ τῶν συναλλαγῶν, εἰς ἕτερον, τοῦ καθ' ὕλην καὶ κατὰ τόπον ἁρμοδίου Οἰκονομικὸν Ἔφορον.

Ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τούτων, ἅπασα ἡ λοιπή, πλὴν τῆς διενεργείας τοῦ ἐλέγχου, διαδικασία ἐπιβολῆς τοῦ φόρου, ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ καθ' ὕλην καὶ κατὰ τόπον ἁρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

Ἄρθρον 80.

Κανονισμὸς λειτουργίας Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν.

Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορίζονται ὁ Κανονισμὸς λειτουργίας τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν.

Ἄρθρον 81.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ διατίθενται ὑπάλληλοι τοῦ Κλάδου Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐμπορίου πρὸς διενέργειαν κοστολογικῶν καὶ ἀγορανομικῶν ἐλέγχων.

2. Δι' ὁμοίων ἀποφάσεων δύναται νὰ ἀνατίθεται εἰς τὰς Οἰκον. Ἐφορίας ἡ διενέργεια ἐλέγχου, παραλλήλως πρὸς τὸν φορολογικόν, διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς συμμορφώσεως τῶν ἐπιχειρήσεων πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀγορανομικοῦ κώδικος. Τὰ ἐκ τοῦ ἀγορανομικοῦ ἐλέγχου προκύπτοντα στοιχεῖα διαβιβάζονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐμπορίου, κατὰ παρέκκλισιν τῶν περὶ ἀπορρήτου διατάξεων τῆς ἰσχυούσης φορολογικῆς νομοθεσίας ἐν γένει, ἵνα βάσει αὐτῶν διενεργηθοῦν τὰ νόμιμα.

Ἄρθρον 82.

Ἔκτακτον τέλος οἰκοδομικῶν ἀδειῶν.

Ὀφειλόμεναι δόσεις ἐκτάκτου τέλους κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 43/1974 «περὶ καταργήσεως τοῦ Ν.Δ. 333/1974 «περὶ ἐπιβολῆς ἐκτάκτου τέλους ἐπὶ τῶν ἐκδιδομένων ἀδειῶν ἀνεγέρσεως οἰκοδομῶν» δι' ἐκδοθείσας ἀδείας ἀνεγέρσεως κατοικιῶν, ἡ συνολικὴ ἐπιφάνεια τῶν ὁποίων δὲν ὑπερβαίνει τὰ τετρακόσια (400) τετραγωνικὰ μέτρα, διαγράφονται διὰ τὸ ποσὸν αὐτῶν τὸ ἀναλογοῦν εἰς ἐπιφάνειαν διακοσίων (200) τετραγωνικῶν μέτρων, μὴ συνυπολογιζομένων τῶν ὑπογείων ἢ ἡμιυπογείων χώρων. Ἡ ἀνωτέρω διάταξις ἰσχύει μόνον ἐπὶ ἀνοικοδομήσεως ὑπὸ φυσικῶν προσώπων μὴ ἀσχολουμένων μὲ τὴν κατασκευὴν οἰκοδομῶν κατ' ἐπάγγελμα. Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων καθορίζεται πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 83.

1. Αἱ χορηγούμεναι ἐκπτώσεις δι' οἱονδήποτε λόγον ἐπὶ τῶν πωλουμένων εἰδῶν, τῶν χαρακτηριζομένων ὑπὸ τῶν ἑκάστοτε ἰσχυουσῶν ἀγορανομικῶν διατάξεων ὡς τυποποιημένων, ἀναγράφονται ὑποχρεωτικῶς ἐπὶ τῶν ἐκδιδομένων τιμολογίων πωλήσεως.

2. Αἱ χορηγούμεναι ἐκπτώσεις ἐπὶ τῶν ἀναφερομένων ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ εἰδῶν διὰ πιστωτικῶν σημειωμάτων ἢ δι' ἑτέρων δικαιολογητικῶν δὲν ἀναγνωρίζονται πρὸς ἔκπτωσιν ἐκ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων προκειμένου ὑπολογισμοῦ τῶν ὑποκειμένων εἰς φόρον εἰσοδήματος καθαρῶν κερδῶν τῶν φυσικῶν καὶ νομικῶν προσώπων.

Ἄρθρον 84.

Ἔναρξις ἰσχύος τοῦ Νόμου.

1. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 61 παράγρ. 1, 62, 63, 65 καὶ 67 τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ ἑπομένου τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως μηνός.

2. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῶν λοιπῶν ἄρθρων ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, πλὴν ἂν ἄλλως ὁρίζεται ἐν αὐτοῖς.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Φεβρουαρίου 1977

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ	ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΠΑΝΑΓ. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ	**ΕΥΑΓΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Φεβρουαρίου 1977

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ